எந்தவகையோவோர்பெண்குழந்தைதானும்
இசைந்தமணிக்குரல்கூவுகிறதைப்பாரு
சந்ததியுநமக்கெனவேகுனிந்தெடுத்துத்
தாங்கினாள்நங்கைகையில்வாங்கினாளே
நங்கைமோகினிசொல்-அகவற்பா-இ-ம்-மோகனம்.
மன்னனேகேளாய் மாவனந்தன்னில்
முன்னமேயாரு முமையமதாக
குறித்துமேயோர்பெண் குழந்தையைவேண்டி
வருத்தமாய்ச்சிவனருள் வடிவேலனாயுள்
காவனத்தந்த கன்னிமார்தன்னையும்
தாவியேவருந்தி தாளினைப்பணிந்து
பேருடனேமான் பிள்ளைகளிருக்க
கூறியதினைப்பெண் குழந்தைதந்திடுவாய்
என்னநான்புலம்ப வென்மொழிகேட்டு
தன்னிலேநமக்காய்ச் சத்தகன்னியர்கள்
வந்துதானின்று வருமையைத்தீர்த்து
இந்தமாவனத்தி லீஸ்வரன்செயலால்
மான்வயிற்றினிற்பெண் மகவுண்டாக
பான்மையாய்நீங்கள் பிரிவுடன்கண்டீர்
எடுத்ததைவளர்ப்பீ ரெனக்கன்னிமார்கள்
கொடுத்திடும்வாக்கைக் கொண்டாலிப்போ
பேணியேநமக்குப் பிரமதப்பினால்
வாணியம்பவித்த வள்ளியிற்கொடியில்
காரணமாகக் கண்மணிக்குழந்தையைப்
பூரணமாகவே பொருந்தவேகண்டோம்
ஆனதால்நமக்கு அரசுக்குழந்தை
தானிதுவென்று தழுவியேயெடுத்தார்
பொதுவிருத்தம்,
அங்கம்பூரித்தவனுந்தந்துகொண்டு
அரகராசிவசிவாவென்றன்புகூர்ந்து
மங்களஞ்சேர்மேனிவிமலை நம்பிராஜன்
வனந்தனிலிப்படிகுழந்தை வாய்த்ததாலே
எங்களுக்குறிதொருவ ரில்லையென்று
இலக்குமணிபோலிருக்குங் குழந்தைதன்னைத்
தங்கமென்றேமனங்குளிர்ந்து தனதுமார்பில்
தாங்கினாதிகசெல்வ மோகினியே
குழந்தைதனையேந்திமுந்தங் கொடுத்தாள்கொஞ்சி
கொங்கையமுதூட்டியெங்கள் குலமுறையாய்
நாழுந்தாலிசிறியமழலை கிளியேயென

தங்கமேதிரவியமேகுவேதேனே
வழங்குகிளைக்குறவர்குலக்கொழுந்தேகோல
மயிலேயென்றழைத்தந்தமானுங்கோனுஞ்
செழித்தவழிகூடிவெள்ளிமலைகுழுகின்ற
சிற்றூரில்வந்துறைந்துசெழிக்கின்றாரே.

வசனம்.

அந்தப்படியென்றால் இந்தப்படிக்கு நம்பிராஜனும் நங்கை மோகினியும் வனத்திற்போய் வள்ளிக்கொடியி லிருந்த பெண்குழந்தையைக்கண்டு எடுத்து தங்கள் சிற்றூருக்குள் வந்து சேர்ந்து குழந்தையை வளர்க்கிறவிதங்காண்க.

இதுவுமது- விருத்தம்,

பவளமதியிதழ்வதனக்கிளிபோற்பேசும்
பருமுலைவஞ்சியிடைநங்கைமாதும்
நவமணியின்கிரீடநம்பிராசன்றானும்
நன்மையொடுமனதிலெண்ணிமகிழ்ந்துதாளில்
தவமுயலுந்தனதர்மமறுஞ்செய்து
சார்ந்தவள்ளிக்கொடியதனிற்சமைந்ததாலே
குவிமுலையாடனக்குவள்ளியெனப்பேரிட்டுக்
கூட்டுவார்தொட்டிலிற்றாலாட்டுவாரே,

நங்கைமோகினி-குழந்தைக்கு- தாலாட்டுதல்.

கண்ணிகள்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

ஆரிவரோ ஆரியரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ
மாணிக்கமணியே வஞ்சியேதங்கப்பணியே
தேனேதிரவியமே தெள்ளமுதேயோவியமே (ஆரி)
வள்ளிக்கொடிதனிலே வந்துதித்தபெண்வடிவே
வில்லும்பசுங்கிளியே விளைத்தசெந்தேன்மொழியே (ஆரி)
சோதிவைடூரியமே சொற்னக்களஞ்சியமே
மாதேவனக்குயிலே மாதேமேபூமயிலே (ஆரி)
வேழ்விமலைக்கரசே மின்னேயென்பெண்ணரசே
தாழ்விலாப்பாக்கியமே சந்தானசிலாக்கியமே (ஆரி)
வரிசையாயெங்களுக்கு வாய்த்தமணிவிளக்கே
இருநிலம்புகழ்ந்தகண்ணே எனமனதிற்குகந்தபெண்ணே (ஆரி)
காவனத்திலேசிறந்து கற்பினையாயுற்பனமாய்.
தாவுமேவந்தபெண்ணே தானெனக்குகந்தகண்ணே (ஆரி)
சத்தவேள்கிருபையினால் கன்னிமார்தயவுதனால்
வந்துதித்தநற்கனியே மகளேநீகண்வளராய் (ஆரி)

பொது-விருத்தம்.

தாலாட்டிமகிழ்ந்தனதாளோர்வண்ணத்
தான்வளர்த்தாளந்தனதவ்வநாவாசம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

DIGITIZED

O-,892MMT,v
M75
117125

உ

கடவுள் துணை.

சிவசுப்பிரமணியர் மணம்புணர்ந்த

வள்ளியம்மை நாடகம்

மதுரை ஜில்லா

எட்டயாபுரம்-சமஸ்தானவித்துவான்

கடிகை-முத்துசாமிப்புலவர்

மாணாக்கராகிய முத்துவீரக்கவிஞர்

இயற்றியது.

—*—

இஃது,

கோகுலாபுரம்

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு

—(*)—

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

வ-மகுதாருவத்தர்

அவர்களால்

கொல்லூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பெனியாரவர்களது

மனோன்மணிவிலாசவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ௵ — ஆனி௴.

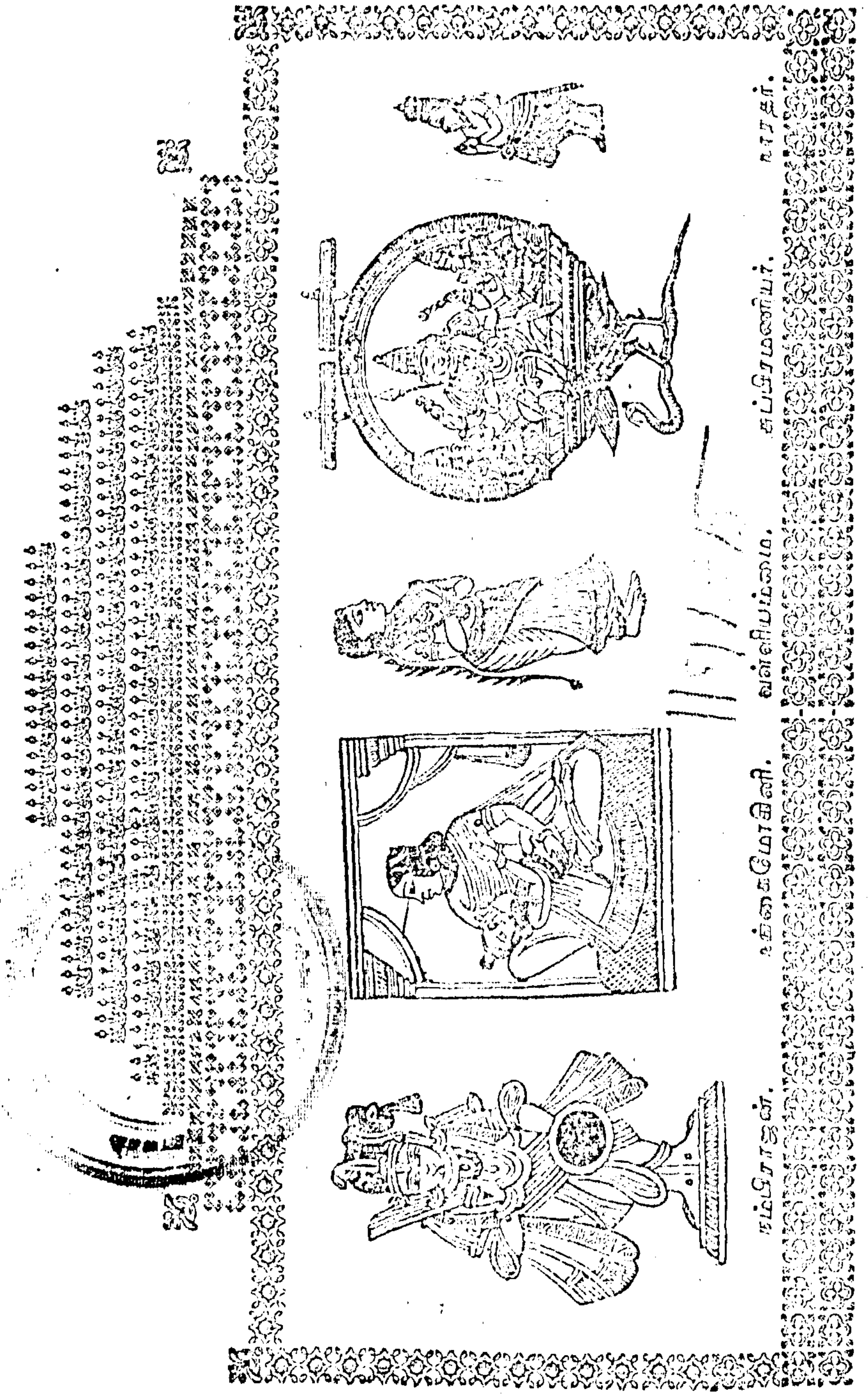

பொது விருத்தம்.

நிலையமுநிவரிக்குநிலைகவிர்த்தருகிவாடி
வள்ளியராஜாபாசங்கருக்கிருவிருக்கும்போது
தம்விளங்குசோலைதன்னிற்றனித்தொருபுள்ளிமானும்
தன்னையகலையைத்தேடி நாடியும்வந்ததன்றே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வெள்ளிமலைச் சாரலில் ஒருநந்தவனத்தில் தவஞ்செய்யவந்த சிவக்கோட்டமகாமுனிவர் காமவிகாரங்கொண்டிருக்கும்போது அவ்விடமொருபுள்ளிமான் கலைமானைத்தேடிவருகிறவிதங்காண்க.

மாயவருகிற-ராகு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்-
மானும்வந்ததே புள்ளிமானும் வந்ததே.

கான்பிருந்தபூமலர்ந்த-காவனத்தலித்திறந்த (மானும்)
மெய்புறவாடி மேவிவேகூடி-கலவிடம்நாடிக்- கலைதனைத்தேடி (மானும்)
வனத்தனில்மேவி-வாவியுலாவி-களித்துமொற்றேவி - கலைதனைத்தாவி (மானும்)
பொன்னிறமானிக்-புகழ்தருமேனி- உள்ளியம்வானி- உயர்வுறச்சாலில் (மானும்)

விருத்தம்-

வினையுறுஞ்செந்தேன்வடிந்து மலர்பூத்து
விளங்கிருந்தவெள்ளிமலைச் சருகேதின்று
குறுந்தாசக்கனிபுசித்து மயல்பூத்தக்
கொண்டுசைலக்கோட்டமுநி கண்டுமானைத்
தழுவினதிவெற்பயிராத்தங்காதென்று
தகைமையிருலேவெற்பந்தாங்கிமானும்
பிறைமகத்தும்வெகுவிரிப் படியாலங்கோர்
பெண்குழந்தையீன்றிடவும் பெயருண்டாச்சே

பொது-விருத்தம்.

திருண்டமதனைதனை யீன்றமானும்
திரும்பவும்பாரமல்வனமோடிப்போக
பாருண்டாகியபூமாதேவித்தாங்கிப்
பழுதறப்பின்னையப்பாது காக்கும்போது
காருண்டாம்வெள்ளிமலைக் குறவர்கூடி
காவிவள்ளிக்கிழங்குவெட்டக் கதித்தெங்கோரும்
தேருண்டாயிந்தவனத் தம்மைத்தேட
திங்கி... குறத்தி குறவர்கள் வந்தாரே

வசனம்.

அகோ இப்படியெல்லாம் கவலைதீர வந்த புள்ளிமானைக் கலைக்கோட்டு மகாமுனிவர் காமவிகாரத்தால் சேர்ந்து சென்மித்த அந்த மான் வயிற்றில் உதித்தப் பெண்குழந்தை அவ்விடமிருக்கும்போது அங்கே வள்ளிமலைக் குறவர் குறத்தியுடன் வள்ளிக்கிழங்கு வெட்ட-வருகிற விதங்காண்க.

குறத்திகள்-குறவர்-வருகிற-வன்னியர்-ரி-ம்-குறவஞ்சி-இராகம்

குறத்திகள் குன்றவர்காளைக் குறவர்களுங்கூடி மயல்
கூர்ந்து பலகிழங்கு வெட்டச்சேர்ந்து வைத்தோடி
உறவுசொல்லிக்கூடிக்கூடி யொருவர்க்கொருவர் தேடி ஆடர்ந்த
சோடியோடிக்கூடையுங்கொண்டு கைந் தலைவோரி
குப்பல்குப்பலாய்கிழங்கிருக்கிற தருச்சினியாலேயின்று மது
குந்துக்கம்புச்சுருநீங்கிவிடாதகுவிட்டுவிட்டங்கேதங்குது
அப்பாலோடிக்கிழங்குகெல்லுவோமதிக்கிரமாய் பாரும்பயா
அடியோடிச்சங்கேப்பெசிக்கூடியேவந்துசேரும்
இருகிளங்கும்பிடிகிளங்குஞ் செலிக்கிளங்கெடுத்து வேடர்
சேகரித்தவரவர்கள் கூடைகளினில் விடுத்து
வரிசையொடுபலகிளங்கு வைத்துமெத்த கொண்டாரிசெய்டு
வருகும்போதுவனந்தனிலேமதலைதனைக்கண்டார்
அதிசயமாய்வனத்திற் பிள்ளையழுங்குரலதிமேது அங்கே
அத்தருணத்தவர்களுங்கள் தாயதியலாயிட்போது
எதுவுமவ்போவனத்திற்பிள்ளையிச்சதுவும்பூசே இப்போ
இக்குழந்தையைபெயிர்த்துவிட்டெங்கேகின தெய்வமோ
சிறம்புபியாவினைகூறக் கொடிகளடர்ந்துவனத்து வொரு
சிறுகுழந்தைய தெழுது நிமத்தலையேயறவித்து
கூறுமவிலேசகைப்போது குறமப்பாருக்குங்கைகாள் இந்த
குழந்தையினிடவடிவுதன்னைக் கூர்ந்துபாருமினிக்காள்
என்னவாரமேமேவிது யகோதெரியாதே இப்போ
இந்தவனத்திற்குழந்தைவந்ததுவுஞ்சூதே
மின்னலதெயோகுழந்தையிந்த வேலில்பொருக்காமல் மின்னும்
விரிட்டுவிரிட்டழுகுதே நிட்டுப்பாராமல்
தாமதித்தவதிசயத்தை நம்பியராஜனிடத்தில் இப்போ
தன்முடனெல்லோருங்கூடிச்சொல்லுவோமிக்ஷணத்தில்
தாமதமில்லாதெல்லோருந் தவச்சுமைதைபெடுங்கள் நல்ல
தருமவானும்நம்பிராசன்முன்னமேவந்திடுங்கள்

குறவர்சொல் விருத்தம்.

நாட்டியப்புகழ்ச்சேர்நம்பி ராஜனேயிருசெருந்து
காட்டிலேவநதிசமாக காரணங்கண்டுவந்தோம்

௧

கடவுள்துணை.

வள்ளியம்மை நாடகம்

விநாயகர் துதி வெண்பா.

திங்களணிசெஞ்சடையன் செல்வனெனவேயிலகும்
தங்கமுகனைப்போய் துதித்துப்—பொங்குமுடன்
வள்ளியம்மைநாடகத்தை மாநிலத்தியம்புதற்குக்
கள்ளமில்லாக்கையப தியின் காப்பு.

இருவழமதா விருத்தம்

மதுராகத்தமிழ்த்தழைத்து விளைத்தநாடு
வளம்பெருகுங்கழுகுமலை தன்னில்வாழும்
சதிர்பெருகுமத்திரசடா க்ஷரகுமாரன்
சண்முகவேள்மணந்தவள்ளி சரிதைதன்னை
விதிமுறைதாசிதெரிந்திசை நாடகமாய்ப்பாடி
மேதினியிலெயலாந்துதித்து விளங்கவேண்டி
அதிசயமதமொருதந்தி முகத்தோன்செந்தி
ஐங்கரவிநாயகன்பொன் னடிகாப்பாமே

முருகர்-துதி-விருத்தம்,

சேருலவும்பசுமைப்பூமாதுசேர்ந்து
செழித்துவளம்பொருந்திவளர் திலகம்பாதி
தாருலவுஞானசில கற்றமன்னியர்
தழுவுமணம்புணர்ந்தசவுந்தரவிலாச
வாருலவுகொங்கையின்றுள் வள்ளியம்மை
மகிமைபெறுநாடகத்தை வளமாய்க்கூற
காருலவுங்கழுகுமலை தன்னில்வாழும்
சங்கேயனிருபதத்தைக் கருத்தில்வைப்பாம்

சிவன்-உமையவள்-துதி-விருத்தம்.

மதிக்குலவும்புன்னிய சடையனெங்கள்
சம்பாதிகழுகுமலைதன்னில்வாழும்
சதிகடவுள்குருபரன் முருகக்குமார
கந்தவேள்புணர்ந்தவள்ளிக்கனிமயவெவ்வினை
மதிக்குதிர்முகம்விளங்கும் விழிபான்சந்தர
வயமலர்ப்போர்புகழ்ந்திட நாடகமாய்ப்பாடிதே

ஆதிக்கமிகுதிருமுடிக்குஞ் சடையோன்றனை
யந்தரசம்புவுருப்பர்பதந் துதிப்பாம்

அவையடக்கம்-விருத்தம்.

சந்தமலர்த்தடத்துநிறைந்த சம்பாதி
கடவுள்சம்புலிங்கர்மனைக் கதித்தசெம்மலும்
கொஞ்சுகிளிமொழிபகிலாண்ட வடம்பாலன்
குழந்தைவடிவேலன்மணம் புணர்ந்தமாது
வஞ்சிகுறவள்ளிநாடகம்யான்பாட
வையகத்திற்கற்றறிந்தோர் குறவோர்நகைத்தோர்
மிஞ்சமிழிப்பாவிரிற் பிழைகண்டாலும்
வெகுசிரித்திடமெத்தற விரும்புவாரே.

இஃதுமது.

திருவளர்காரணையுருடமகாமாதஞ் - சிறந்தவெள்ளிசோமவாரம், நட்சத்திரத்தில், அருள்முருகனைப்பணியுஞ்சந்தசாமிக் கவிகுஞ்சு த்திரன்சம்பன்னன்மென்மை, குருமூர்த்திகுறிகள்கடிவள முத்தைச மி- குருவிஜயதேசமுத்தமிழ்ப்பேர்த்திரன், பருவமதம்வள்ளிநா டகந்தனைநன்றாய்- பாடினுஞ்சேர்பாலுக்கொண் டாடினனே.

விநாயகர்வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

சொற்பொருட்குதவுஞான சுந்தரக்குமாரன்மேவும்
அற்புதக்கிரியாம்வள்ளி யம்மைநாடகம்கொண்டாடப்
பொற்பதமரந்தாண்டியா பொருந்துமைங்கரத்தான்றெய்வ
கற்பகமூர்த்தியென்றுந்தி கணபதிதோன்றினாரே

விநாயகர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

நாயகர்தோன்றினரே மந்திரவிநாயகர்தோன்றினரே.
நாயகர்தோன்றி சகாயஞெயன்
தேயங்கணபதி மாயன்மருகனெனு ஞாய (நாய)

ஐந்துமணிபயந்தாம்-விகசித-கொந்திபெருங்கயமுந்தாம்
நந்தியினமுகத்தான் விதிமுச்-சந்தியுநஞ்சகத்தான்
வித்தைவிகசிதந்த்ரமிருமதஞ் சித்தபுனமெத்தகிரிபாசம (நா)

சேர்பணியும்வாசம்-கைலாசா-சேவருணநேசன்
பூவினிலுபதேசன் தமிழருந் நாவுந்தந்திடுமீசன்
கவிபாம்வல்லமையமேவியவல்லவன் மூவுலகுதனிலினைவிய
செல்வனி (நாய)

வெள்ளி மலையில்வோட-உதவிய-வள்ளியிசிக்கவைபாட
தெள்ளியவிநோதனாடமுதுமுவர்-கள்ளிதோறுமதிநெட
வெள்ளைக்கிரணமதி பிள்ளைக்கினிமருப்பு - வெள்ளைபசாடிப்
பிள்ளைக்கனபதி (நாய)

குருக்கள்வருகிற-பொது-விருத்தம்,

ஆங்கேயங்குருகுமங்க ளந்தவேளை
கலந்தவள்ளித்தாயிலிடம் கதக்குமேன்மை
யோங்கியமூலப்பொருளாய் வந்தெந்நாளி
இச்சுகனைபதியெனுந பிள்ளையார்க்கு
மாங்கனியும்பொரிகடலை பழந்தேங்காயும்
மாலையுஞ்சந்தனநூபதிபமுங்கை
நாங்கிமென்னாடநமைத்த வேதஞ்சொல்லி
சரவணப்பட்டருஞ்சபையிற்றான்வந்தாரே

குருக்கள்வருகிற-தரு-இ-ம்-யதுகுலமாவதி ஆதிதாளம்.

சோதியாம்வெண்மை விபூதியும்பூசி-சந்தபரிமளமுகந்துமேவ, நியின் முறையாய் வேதங்களோதஞ் - சரவணப்பட்டருந் தோன்றினார்,
வாத்யமுழங்கிட வேத்தியம்கொண்டுமேடிக்க சோமனுதித்தி, யே, சாத்திரம்பொய்யாத் தோத்திரஞ்செய்யுஞ் சரவணப்பட்டருந், தோன்றினரே
முனிவரனைமோ துசுவ்ந்தும் போதக்கணபதி நாதனுக்கே நசமொன்றேகிவபூசைஜகன்செய்யுஞ் சரவணப்பட்டருந் தோன்றினர். குருக்கள்சொல் ஸ்லோகம்.

சுக்லாம்பரதரம்விஷ்ணும் சசிவர்ணம்சதுர்ப்புஜ பிரசன்ன, வதனந்தியாயே சர்வவிக்நோபசாந்தயே.

விநாயகர் அர்ச்சனை-வசனம்.

ஓம்-கஜமுகாயநமஹ ஓம் லம்போதராயநமஹ - விகடாயநமஹ-ஓம் விக்னவிநாயகாயநமஹ- ஓம்கஜநியந்த்ரநம ஓம்-சாமாட்கிருதாயநமஹ-ஓம்-சாமளவர்ணாயநமஹ-ஓம் சங்குசக்ரராயநமஹ ஓம்பிரணவசொரூபாயநமஹ-ஓம்- மூலாதாரபீடாயநமஹ ஓம்- மூர்த்திசொரூபாயநமஹ- ஓம்- விபூதிதாரணிக செக்கபரிமளபுஷ்ப அடிய டிவேத்தியந் தாம்பூலஞ்சமர்ப்பயாமி.

கட்டியக்காரன் வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

கட்டமிட்டாடித்தோகை தனைவிரித்திலையாய்கூவி
வட்டமிட்டுலாவும்பள்ளி மயில்மினைசேருமுன்னம்
கொட்டமிட்டரசைவென்ற குமரவேள்கதைக்குநன்றாய்
கட்டுமெட்டாகப்பாடி கட்டியக்காரன்வந்தான்.

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு இ-ம் மோகனம்-அடதாளம்.

புத்திரவெய்யிற்றனித்து வல்லபஞ்சொல்லத்துணிந்து
சந்தநாடிப்பணிந்து கட்டியக்காரன் தோன்றினன்.
தலைக்கமயிற்கிரீடப்பெட்டி சுந்தரநிறைருந்தொட்டு

கவக்கமில்லாதவெட்டு கட்டியக்காரன் — தோன்றினான்
ஒய்குறிவைசமுறிக்கி ஒவ்வலவாக்கவும்பிடிக்கி
கவிகுரச்சலைபிடிக்கி கட்டியக்காரன் — தோன்றினான்
பழமைக்கனதனவேபி பழருமந்திரவாள்வீசி
ஊபசவ்வாதுபுதிக் கட்டியக்காரன் — தோன்றினான்

கட்டியக்காரன்சொல்-பொதுவிருத்தம்.

வின்றுபுகழ்தருறுமகொக்கணிவ்வாறும்- வேலர்மிவனப்பாமவிளிய குமாரக்கந்தர், புள்ளிமயிலேறிவெழுபுளியக்காரர்க்கும்-புரவலிலைச்சேவற்முருகன் பொருந்து அநாட்டில், வெள்ளிமலைச்சித்ராருக் குவலில்வாழும்- வேடுவர்களையர்களுக்குக் குறவர்கோமான்-வள்ளிவெனப்பெயர்படைத்த நம்பிராஜன்- வனமைபெறுந்திருக்கொலுவில் வருகின்றானே.

வசனம்,

அச்சோதெப்படியென்றால்- இந்தப்படிக்கு அழகசைவசைப்பிராமணியக்கடவுள் பொருந்தியிருக்கும் நாட்டிலேவுக்விமலை இத்துரவைச்சேர்ந்தநாட்டில் வேடர் வில்லியர் குறவர்களுக்கு இராஜாதி இராஜனுகிய நம்பியமகாராஜன் கொலுவுக்குவருகிறவிதம் எப்படியென்றால்,

நம்பிராஜன்-வருகிற-தரு இ-ம் பொல்-ஆதிதாளம்.

சோதிவலப்டுரியக்கோமேதக — விலக
சொர்ணமணிமகுடமுடியின்ஒளிய — துலங்க
நாகுலவுப்மாரியில் முத்துத்தாவடம் — குலங்க
காசமிதாசவ்போக்நம்பி — ராஜனும்வந்தானே
அம்பவில்லுந்தாவளரமும் கொம்புகளும — மெரிக்க
ஆர்ப்பாகவெருபாரக்காமுதர் — நெரிக்க
குப்பெருங்கேவவைக்கட்டியனும் — கொரிக்க
குறிஞ்சிநம்பிராஜேந்திரன் — விரைவுடன்வந்தானே
பளபளெனனச்சாதிகையிப்பட்டாடைநீத்தி — கட்டிக்
பமித்தருத்தக்கதிக்கேருப்பாரதுய — வெட்டிக்
வளமணம்பொருந்துமிர்கலைவமணிப் — பட்டிக்
வசிவியேசர்புகழ்நம்பி — ராஜனும்வந்தானே
ஒளியருந்தெருடியபம்சவிவொலி — தெரிய
உயருந்திசைவிபவெளக்காணுறுமெங்கு — மரிய
காவும்மயிலுறாசுர்முருகருக் — குரிய
நாசவிவாசதம்பி — ராஜனும்வந்தானே
நவரத்தினமணிவைடூர்யவைகடு — அணிந்து
மந்திரங்குவைவாகணித்தமிழ்க்குமாரு — மணிந்து
மங்கைவள்ளியம்மையைப்பெற்றவசம் — பணிந்து
வாசவிவாசதம்பி — ராஜனும்வந்தானே.

இராசன்சொல்-பொதுவிருத்தம்,
வேதமாய்முடிவாய்ச்சோதி விளக்கிலாதந்தமாகி
நாதமாய்வித்துமாகி நாலிலந்தாயிர்களாகி
பூதமாய்ந்தமாகி புலனுமாய்பொறியுமாகி
நிலாதிகற்றவிசன் சேயகம்செவ்வேளைப்போற்றி

இதுவுமது-விருத்தம்.
சகலவன்டிமைசெய்யாநின்கவும் கட்டியக்காரனேவாரய்
சகமிதிறந்தாள்வால தந்தியெப்பெண்ணுந்தவிய
முகஜிகாந்தாள்நம்கை மோகினிப்பெண்ணுடன்னை
மகிமைசேர்கொலுமுன்பாக மகிழ்ந்தினியழைத்துவாராய்

(வ-ம்) அகோவாரும் காவல்கட்டியக்காரா நமதுசபைக்குனவா சயபத்தினியாகிய நங்கைமோகினிப்பெண்ணை அதிசீக்கிரமாக அழைத்துவாரும்பிள்ளாய், (கட்டி-வ-ம்) அப்படியே அழைத்துவருகிறேனையா சுவாமி.

கட்டியக்காரன்-நங்கைமோகினிக்குச்சொல்-விருத்தம்
நல்லதென்றேயிக்கட்டியன் நளிர்மதிவழுமாடத்
தல்லுறங்குழலாள்நங்கை யதிவையைப்பணிந்துபோற்றி
ஒல்லையிலும்மைவேந்தோ னுயர்கொலுக்கழையுமென்றான்
மெல்லியேவாருமென்ன விரைந்தவள்வருகின்றாளே

(வ-ம்) சரணம்சரணமம்மாதாயே நமதுஇராஜாதி இராஜனுகிய நம்பியமகாராஜன் கொலுவிற்கு உங்களை அதிசீக்கிரமாக அழைத்துவரச்சொன்னார் வாருமம்மாதாயே (நங்கை-வ-ம்-) நல்லதப்படியே வருகிறேன்நடவும்பிள்ளாய்,

பொது-விருத்தம்.
கங்கைசூழ்வளஞ்சேர்வெள்ளிக் கைலமாமலையிலுள்ள
திங்கவேடுவர்கள்கோமான் சிறுகுடிநம்பிராஜன்
மங்களமனைவியானவஞ்சிராஞ்சிதவில்தார
நங்கைமோகினிப்பெண்வந்து நலமுடன்தோன்றினாளே

நங்கைமோகினிவருகிற-தரு-இ-ம் - புந்நாகவராளி - ஆதிதாளம்.

நங்கைமோகினியும்வந்தாள் — கொலுநடுவில்
நங்கைமோகினியும்வந்தாள்
மங்களமோகினிப்பெண் — மாதுநல்விசுவாசி (நங்)
பிச்சிமொன்பசுங்குடி — நல்லமனைப்
பெண்களுடனேகூடி
உச்சிதத்தமிழ்பாடி — உத்தமிநலநிதேடி (நங்)
முத்தாவேலையினங்க — முத்துமணிச்
சோர்வைத்தடைவதுத்தங்க

வளரவுங்கையாலெடுத்து வளர்ப்பாயென்றே
இனமெய்வமங்கையர்கள் ஒருகாத்துப்போக
உயிர்தனக்கையமைத்துத்தகு மிருக்கின்றாளே,

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தேவவள்ளியவள் நங்கைமோகினிக்குப்பெண் குழந்தைவரும் விதத்தைச்சொல்லி வள்ளியம்மிரியின் மென் றமிழ் அவ்விடம்வனத்தில் கலைக்கோட்டுமகாமுனி வருகிறவிதங் காண்க,

கலைக்கோட்டு-மகாமுனிவருகிற- விருத்தம்,

தேசமெல்லாத்தவளவெண்ணீறுபுனைந்தில்
திருக்குழைகட்டுண்டேசடைமுடியுங்கொண்டு
வாருமெருங்காவியஸ்திரமாருங்கித்தேர்த்து
மந்திரத்தாங்கட்டியவொட்டியாணப்பூண்டு
ஆகமுறைநற்படிமுறையகற்றாமும்பூண்டு
எதிகமுறைதான்குழுமைத்துரூபிக்கரான
யோகதலக்கோட்டுமுனிமிரம்மைபக்கையி
ஞானிநிறைந்திருக்கைவித்தேறுந்தினே,

கலைக்கோட்டு-மகாமுனிவர் வருகிற-தரு-இ-ம்- மாஞ்சி ஏகதாளம்,

கலைக்கோட்டு முனிவர் வந்தார் தொண்டாருமைய
கலைக்கோட்டு முனிவர் வந்தார்
முகலக்கோட்டுமடத்தையர் மோகவலையிற்சிக்கி
குலைக்காட்டிவிருந்து மலைக்காட்டுவனந்தனில் (கலை)
மார்பில்குத்ராக்ஷம் குலங்க லயிற்சைய
மணிக்தாவடமும் - அலங்க
பேர்பெறும்புலித்தோலும் பிடித்தமாத்திரைக்கோலும்
சிர்பெறாம்புனாலுஞ்சேர்ந்த திருவையந்தாலும் (கலை)
உச்சியிற்திருக்கைம்புயு; கலைமுகமும்
முஞ்சுருகையிலித்திரம்புயு,
வச்சிரமானதேக மாகிடருபமாகவும்
இச்சையுடனேகாவி விருத்தமயங்கள்-செய்யும் (கலை)

விருத்தம்,

தேவினைநற்குழுமெள்ளியமலை மருமிறாட்டியல்
மெழுதிக்கமெழுதிமங்கைமுதிர்ந்தி திகழ்திலேவதான்
வானகத்திற்குந்தைவி டமித்தவரவிக்
கற்பழமயமானவ தேவடைமிகொண்டு
மோனமுத்ரகலைக்கோட்டு முனியுங்கு
முத்தமுமயிலமடிமாலே முறையாய்வேத
ஞானநிட்டையனேதேசி யிருந்திடாமல்
நயக்கனிருந்தோவென்றை வெல்லினரே.

கேட்டிடவேண்டும்வள்ளிக் கொடியிற்பெண்குழந்தையோ
தேட்டமாய்க்கூவுதையோ தெரிந்திடப்பார்க்கவாரும் [ன்று

வசனம்.

அகேசவாரும் இராஜாதிராஜனாகிய நம்பிமகாராஜனே'சகல ஞ்சாணம் இப்போதுவனத்திற் கிளங்கெடுக்கப் போனவிடத்தில் வள்ளிக்கிளங்கெடுத்த பள்ளத்தில் சூரியனைப்போல ஒரு பெண்பிள்ளையழுதுக்கொண்டிருக்குது அந்தவதிசயத்தைத் தாங்கள்வந்து பார்க்கலாம்மகாராஜனே.

பொது - விருத்தம்.

புதுமைகானவர்கள்காலிற் போய்வந்துசொல்லக்கேட்டு
அதிசயம்பார்ப்போமென்று அன்புடன்நம்பிராஜன்
மதிவெதுமொழிமெய்யாள நல்லகமோகினியுங்கூட
மதிநிகர்குழந்தைக்கூவும் வழிவனத்தேடிவாரார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்குறவர்கள்சொல்லக்கேட்டு நம்பியமகாராசனும் நல்லகமோகினியும்வனத்தில்வருகிறவித மெப்படியென்றால்.

இராஜன்-வனம்போகும்-தொண்டிச்சிந்து.

இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாவம்

நந்தார்வனத்தேதடி நம்பி
ராஜனுந்தான்நங்கைமோகினியாம்
மடந்தையுடன்கூடி வாசன்
மல்லிகைமுல்லைமலர்சூடி
குழந்தையிருக்குமிடந் தம்பிகை
கூடிறவன் குறவர் கூட்டமுடன்
தெளிந்துநலம்பேசி நல்லி
சேவிமகாமிருகைவீசி
அந்தநலம்பார்த்து வெகு
அதிசயமாயநடக்கையிலே
வித்தையணிபோலே மின்னா
விரிட்டசந்தமும்நேரிட்டதே
வள்ளிக்கொடியிற்பெற்ற பெண்
மதலைக்குரலேகதானிருந்தார்
உள்ளமகிழ்ந்துகொண்டார் அம்பே
உற்றகுழந்தையைவந்துகண்டார்

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

வந்தநம்பிராஜேந்திரன் வனத்திலிற்ற
மதலைதனைக்கண்டுமகிழ்கிட்டிகூர்ந்து
சந்தமலர்க்குழலாளே நல்லகமாதே
சந்திரகையேயிவ்வாறே கடவுட்செய்கை

நீராட்டமைவிழிக்குமையுந்தீட்டி
நெறிசைவெண்சங்குமணிக்கோர்வைபூட்டி
பாராட்டிவிளையாட்டுக்கூர்மைகாட்டி
பழகுமொருவயதில்நடைப்பாகங்காட்டி
சீராட்டிக்காதுகுத்திப்பஞ்சுஞ்சேர்த்து
சேலையிட்டுத்தக்கையிடச்செய்கின்றாரே.

இதுவுமது-விருத்தம்.

தக்கையிட்டுத்தளாவிளக்கெண்ணெயிட்டு
தப்பிதமிசைந்தவள்ளைத்தண்டுபோல
அக்காயாய்க்காதுவளர்ந்தல்புகுந்து
அருமைபொட்டுமணிமகரக்குழையும்பூட்டி
மைக்குழலையெங்கள்வள்ளித்தாயேவேலர்
மலரடியைமறவாதமங்கைப்பெண்ணே
மைக்கிளிபோலன்னமலைக்குந்தொண்டமாக்
கன்றுடக்கொண்டிடவடிவங்காட்டினாளே.

பொருந்-ஸனவிவள் ௩-ம்-மத்தியமாவதி.
அதிதாளம்.

வள்ளியெனுஞ்சிறியபிள்ளைசிறந்து நாலைம்
வயதில்வளர்ந்துதிரிந்து
பிள்ளைக்கிளிபோற்பேச்சுமென்னயிருக்கை வீச்சம்
பெண்ணின்பருவம்பொருந்த
சந்திரமுகமுஞ்சிறுநகைமுங்குரு நகையுஞ்
சந்துவையயனமும்
சந்தமலர்க்குழலும்சுழல்விழியும் வழுக்கு
கனியுமயிர்க்குணமும்
வந்திடையுங்கவ்விவாமைத்தடை புங்கவ
கற்பொச்சரிகைத்துயிலும்
பஞ்சுபோல்மெல்லடியும்பாதச்செந்தா மரையும்
பாடகத்தண்டையொலியும் போல்
அருவயிறுந்தேகசுகுரியப்ரகாசம்
அழகுத்தலங்கரித்து மங்கைப்
பருவம்வயதெட்டாகியுருவந்தலைக்க
பருவமிருந்ததேதி பரும்
மின்னார்களுடன்கூடவள்ளிபும்பாங்கி
வீதியில்விளையாட நிலையோ
தென்னைமேளோ-தெய்வதந்திபோயிற்
செய்யிலேபொன்வளையாட போல
இப்புவிதனிலேயுவமையுமில்லை
எங்கெங்கும்கிடையாதென்பார்

ஒப்பினைவள்ளிவிண்டசெப்புமொழியுட் கொண்டு
ஒருங்கிலமைந்தருவிசொல்பார்
இத்தப்படிவெல்லோரும்வந்துபகாரஞ் சொல்ல
வந்திளமுவள்ளிமகிழ்ந்தாள்
தந்தைநம்பிராசனும்நக்கைமோகினிப் பெண்ணுந்
தங்களில்மெத்தப்புகழ்ந்தார்-

இதுவுமது-விருத்தம்.

அருமையுடன்தாய்தகப்பன்புகழ்ந்துவாழ்த்த
அண்ணமார்மநமகிழ்ந்தேயன்பாய்க்கூற
உரிமையாய்ப்பின்னுமங்குள்ளோரும்வாழ்த்த
உத்தமவொருமபோற்றவுறவோரேத்த
இருநிலமும்புகழுமிந்திராணியைப்போல்வள்ளி
யிசைத்தசொற்கிளிபோலுமயிலைப்போலும்
பருவமுறும்பக்குவமாயமைந்தமாது
பாங்கிமாருடன்கூடியிருக்கின்றாளே.

இதுவுமது-வேறு,

இருந்தநாளையிலேவள்ளிக்கிபெற்றவண்ணமாரும்
பெருகியகுறவரோடு பேசமோரிடத்திற்கூடி
மருவலர்வியபுஞ்சோலை வனத்தினிற்றினைவிதைக்க
உருக்கமாய்நினைந்தெல்லோருமுவமையாயிருக்கின்றாரே

விருத்தம்-

விளங்கியகுறவரெல்லாம் வேடர்குன்றவர்கள்கூடி
தனைத்திடவரைப்புனத்தில் மருத்தினைவிதைக்கவேண்டி
இனங்கொண்டுதினைமாக்கொண்டு திருவடைசெய்வடிவேலர்க்கு
விளங்கியதிசையைநோக்கியந்துபூசைகள்செய்தாரே-

இதுவுமது-விருத்தம்.

பூசைகள்செய்தபின்னர் புனக்குறவர்களுங்கூடி
வாசமாய்வனத்திற்சென்று வளமைநல்வினைக்கண்டு
வீசமண்வெட்டிக்கொண்டு வெட்டிமுப்பாதிசெய்து
பேசியேநல்லநாளிற் பெருந்தினைவிதைக்கின்றாரே.

சந்தவிருத்தம்.

பரந்துபார்த்துத் தினைவிதைப்பெட்டியைத்
தழுவிக்கையா லெடுத்துத்தெய்வங்களைத்
தொழுதுநல்லறு சற்றமாப்புஞ்சையிற்
குழுவர்கூடித் தினைவிதைப்பார்களே.

குறவர் தினைவிதைக்குங் கண்ணிகள்.
௩-ம்-ஆனந்தபைரவி- ரூபகதாளம்.

வளர்க்குஞ்செந்தினைவிதைக்கத்தன - வாழ்த்திநேயதொழுதேத்தி

யே, மனத்துயர்தவிர்வளமையாய்நல்லதினத்திலே வெள்ளிக்கி
ழமையி, விதைக்கவேவிதையளந்திடப்புட்டிதிதைக்கவேமறுகுளி
ர்ந்திட விடையவல்பதம்போற்றியேவிதைக் கடைந்தலையிலேற்றி
யேல்,குறுக்கும்வனத்தில்மிஞ்சியே ஆறுருறக்குமுடையபுஞ்சை
யேசொல்லும்பிழையுங் கந்திமுலையில்றன்னைய விதைதலையே
ராத்திருவள்ளிதிலகத்திற்றாவி விதைத்தனர்தெய்வவரத்தினால், கற்றி
மார்தங்கிருபையால்முளைத்துவன்னியெழுந்து. வளர்ந்ததே

பொது-விருத்தம்.

வளதெய்வகந்திமார்கள் வரந்தருங்கிருபையாலந்
திளமழைபொழியக்கண்டு தினமஞ்சள்முளையுங்கொண்டு
இனிமைசேர்பயிர்வளர்ந்து செழித்திடும்வளத்தைப்பார்த்து
மனமகிழ்வேடர்பண்ணி மால்மலர்ருந்ததென்றே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வேடர்குறவர்கள் தினைவிதைத்து பயிர்களா
கிய வுடன் அந்தபயிரையழிக்கும்பொருட்டு பலமிருகம்வருகிற
விதம்எப்படியென்றால்

மிருகங்கள்வருகிற-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

மிருகமேதகம்வந்ததே-தினைப்புனத்தில்
மிருகமேனகம்வந்ததே.
வெரிவேடர்கள்சூழ்வனத்தில் வரிசைத்தினைப்புனத்தில்
பருவப்பயிரிருந்த கொருபங்கொண்டுசினந்து- (மிரு)
இடசாரிவலசாரியாகப் பாய்ந்துசீறி
இடிபோல்முழங்கிப் பாரிற்கடிவாய்புலிகள்மீறி (மிரு)
பத்துருகங்கரடிபுலி வாய்பிளப்பெருகி
தத்தித்தத்திக்குதித்து தனிவாலதூமுழக்கி (மிரு)
கொடுவாலதூமுழக்கி வெகுவராயினம்பெருகி
படிமேல்எற்றிநெருக்கி பயிரைத்தின்றுசெருக்கி (மிரு)

இதுவுமது-விருத்தம்.

மீறியேவனத்திலாளி மிருகங்களனேகஞ்சூழ்ந்து
சீறியேமுழங்கும்போது தெரிந்துவேடுவர்கள்கூடிக்
கூறியவேட்டைகொம்புங் குறித்தமாவில்லம்பேற்றி
பேரிகைமுழங்கவேட்டை பெருக்கமாயாடுவாரே.

குறவர்-வேட்டையாடுகிற-தரு-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

வேட்டையாடினரே குறவர்கூடி
வேட்டையானரே
வேட்டில்வலைதடிகளிட்டிவெடுத்துக்கும்ப
கூட்டிவெடிபுந்துவெகு காட்டைவளைந்தாக்கி (வேட்டை)
மேர்சரிக்கைபிடிக்க குட்சவலைவெடுத்துப்
பாச்சல்புலியைவெட்டும் விச்சரிவாளுந்தொட்டு (வேட்டை)

கொம்புமல்லாரிகள் பம்பைமுழக்குஞ்செய்து
அம்புவில்லெடுத்துக்குரும்புரும்பாகக்கூடி. (வேட்டை)
காட்டைக்கலைத்துவிட்டு வேட்டைமிருகங்களை
மிட்டியாலேவிழுந்தாட்டி வெற்றியாகவே (வேட்டை)
மீறுந்தினைப்பயிரைச் சிதியுளப்பவர்த
பாரமிருகங்களைக் கூறுபடவேகுத்தி (வேட்டை)

விருத்தம்.

வேட்டைகளாடிவந்து வெற்றியாயிருக்குநாளில்
காட்டமில்லாமலோங்கி வளர்தினைப்பொதியாய்க்கொண்டு
கூட்டியேகதிர்கள்வாங்கிக் குலைதள்ளியவ்வங்கோதி
நாட்டமாய்மலிபிடித்து நலமுறவிளைவுண்டாச்சே

இதுவுமது.

மகிழடிவிளைவுக்கண்டு மகிழ்ந்தண்ணமார்கள்சென்று
இணக்கமாய்நம்பிராஜ னிடத்திலேவந்துபோற்றி
குணத்தொடுதினைபுனத்திற் குடிகொண்டுகாவலாகப்
பணித்தெதுவள்ளிசென்றுற் பலனெனப்பகர்கின்றாரே

வசனம்.

இந்தப்படி மிருகங்களை வேடர்வேட்டையாடிவந்தபிறகு தி
னைப்பயிர்களுக்கு பட்சியாமல் வள்ளியம்மனை தினைக்காக்கும்ப
டி பேழுபேர் அண்ணமார் தகப்பனாகிய நம்பிராஜனுக்குச்சொ
ல்லுகிறவிதங்காண்க.

அண்ணமார் விருத்தம்.

பூங்குயில்மணிப்புறவும் புனகிளிமயில்களன்னந்
தாங்குத்தாங்களைத்தால்காகந் தாய்தினைக்கதிர்கள்செய்ய
ஓங்கியேவாவெட்டாமை ஓரியமையாய்க்காவலாக
மாங்குயிலனையதங்கை வள்ளியைபனுப்புவதன்றே

(வ-ம்) அதோவாரும் எங்கள்தந்தையாகிய நம்பிமகாராஜனே ச
னஞ்சர்வம் இப்போது நாம்விதைத்ததினைப்புனத்தில் பட்சிமி
ருகாதிகள்வந்து அழிக்காமல் காவலிருக்க எங்கள்தங்கையாகியவ
ள்ளியம்மையை தினைப்புனங்காவல்காக்கச் செய்யவேண்டுமென்க
வந்தனையே.

இராஜனுக்கும்-தங்கைபுத்திரர்களுக்கும்-தர்க்கம்- தரு
இ-ம் சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

இராசன்-நங்கைசொல்-தரு

புனத்திலேவள்ளியைதினைக்கதிர்காவல்வைமைந்தராகே சம்மா
பேசவென்றுசொல்லவும்பொருத்துமோவெங்களை மைந்தரே

புத்திரர்சொல்-தரு.

மனத்தொடுதினைப்புனம்வள்ளிகாக்கவென்றுந்தந்தையேதா
மெருத்தப்பட்ட அந்தம்மாவிர்த்துமோபோய் [illegible]

இராஜன் நங்கைசொல் - தரு.

கண்மணியாகியபெண்மணிவள்ளித்தாய்மைந்தரே தினைக்
காக்கப்போகச்சொன்றுவேர்க்குபோயுவருங்கு மைந்தரே

புத்திரர்சொல்- தரு-

நம்மையாப்பினைக்கதிர்தன்னைகாக்கிலையென்றால் தந்தைதாயே
நாம்- சரிராய்வேலனைப்பட்ட கதிரைக்கிளிகொய்யாதோ தந்தை
தாயே

இராஜன்-நங்கைசொல்- தரு.

கைவிட்டுப்பிரியாதகண்மணிவள்ளியை மைந்தரே தினைக்
காவலுக்கனுப்பநாம்போவென்றுசொல்வோமோ மைந்தரே

புத்திரர்சொல்- தரு.

மையிட்டவிழிக்குமவள்ளிக்காக்கிலையென்றால் தந்தைதாயே-உங்கள்- மக்களெழுபேருக்கும் அக்காதானெங்கள் தந்தைதாயே

இராஜன்-நங்கையள்ளிக்குச்சொல்-வேறு - தரு.

கைக்கிளியேபெண்கள்கண்மணியேவள்ளித்தாயே தினைக்
காவல்காக்கவந்தி மேலச்சம்மதிப்பாய் தாயே
மைக்குழலேயெந்தன் பொற்கொடியேவள்ளிமானே அண்ணன்
மார்களுடைத்திருப்பேக்கானிக்கோவடி தேனே
அண்ணமார்வந்திருந்து சொல்லசொற்றவருமற்றுமே காட்டில்
அருந்தினைப்புனத்திற்குவருத்தாமல்போவள்ளி மானே
என்னிவேளைசொல்லும்போமேன் நிருதயம்வைப்பாய் நீயே
அன்னமேதோழியர்கள் கூடப்போய்வரு வாயே

இராஜனும்-நங்கைசொல்-விருத்தம்.

மாங்குயில்மொழியேதேனே வள்ளியேமயிலேமானே
பாங்கிமார்தன்னைக்கூட்டி பண்புடன்றுணையாய்க் கொண்டு
பூங்குயில்கிளிகொய்யாமற் புகழ்தினைப்புனத்தைநன்றாய்த்
திக்குவாராமற்காத்து ஜெயமுற்றுவருவாயம்மா

வசனம்.

அகோவாருமம்மா எங்கள்கண்மணியாகிய வள்ளித்தாயே இப்போதே பாங்கிமார்களையுங்கூட்டிக்கொண்டு நமது தினைப்புனம்போய், மிருகஜாதிகள் பட்சிகள் தினைக்கதிரைக்கொய்யாமல் காவலிருந்து, குமரகுமரேசனருளால் ஜெயம்பெற்றுவருவாயம்மா வள்ளித்தாயே, (வள்ளியம்மை-வசனம்) சரணஞ்சரணம் அப்படியே பழுதில்லாமற்காத்துவருவேன் தந்தைதாயே.

பொது விருத்தம்.

குலமேபுகழ்நம்பி ராஜனும்மனைவியும்பாரி
மூலமாகியபெண்ணாம்சக மோகினியிவரின்றுமே
கொண்டுசெல்லப்புனத்திற்காக வசமுடனிருக்கச்சொல்ல
வாஞ்சைபோல்வள்ளியம்மன் வனமுடன்வருகின்றாளே

வசனம்.

அகோதப்படியென்றுநம்பிராஜனும் நங்கைமோகினியுந் தினைப்புனங்காக்கச் சொன்னபடியால், வள்ளியம்மையும் பாங்கிமாருடன் தினைப்புனங்காக்கவருகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன் வருகிற-தரு-இராகம்- புந்நாகவராளி
ஆதிதாளம்

வள்ளிநாயகியும்வந்தாள்-தினைப்புனங்காக்க
வள்ளிநாயகியும்வந்தாள்
வெள்ளியங்கிரிவேந்தன் மன்னன்நம்பிராஜேந்திரன்
பிள்ளையாகியபாக்ய பிள்ளையாகியகுற (வள்ளி)
மாதாபிதாவைப்பணிந்து போய்வாரேனென்று
வாய்கிளிபுகிலணிந்து
ஆதரவாகத்துவைத்து அண்ணமார்தம்மை
அனுப்பிமனதுகனிந்து
பேதாதிபேதங்கள் எதெனுந்தினையாமல்
தாதியர்கள்தன்னோடும் காதலுடனேகூடி (வள்ளி)
பாடகச்சிலம்புகிலம்ப காலாழிமின்னி
பாதசரங்கள்புலம்ப
ஆடகப்பணிகளசைய முகத்துலங்க
அதிகாரமுலையசைய
ஜாடையிலிக்கிதாரசம் பாடியநாங்கள்தேடி
பேடையயிற்பாங்கியரோடுமுறவுகூ (வள்ளி)
காவிற்கனிகளருந்தி சாந்தரவைமாலைச்
சாளையப்போற்றிவருந்தி
சேவற்குகனைப்பணிந்து தினைந்துகாக்குந்
தினைப்புனத்தேயுகந்தணிந்து
நாவிப்பாங்கியரோடு சாசவண்டுபண்பாடும்
பூவைப்பெண்குகவிந்தாள் தேவிக்கசிகபோக (வள்ளி)
சந்தனவனங்கடந்து நந்தவனமுந்
தாண்டியேதள்ளிநடந்து
சிந்தைமகிழ்ந்துபடர்ந்து வருந்தியுதற்
செண்பகவனத்துடர்ந்து
சந்தமல்லிகைச்செண்டும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு
வந்தவழிபுமண்டி வனக்கொள்வனங்கள்கண்டு (வள்ளி)

வருகிவிருத்தம்.

ஆரியன்சதிசொல்லுக்கும்வள்ளியின்
காரியத்தினைப்புனத்தன்வில்லவந்திட
கூறியவேடர்கள்கூட்டமாகவே
நீதியாயணுகுசென்றுநின்றனனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் பாங்கிமாரோடு தினைப்புனங்காக்கவரவும் அங்கேவேடர்களால் பரணைகட்டப்பட்டு வள்ளியம்மன் காவலிருக்கிறவிதமெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மன்-பாங்கார்கும்-கண்ணிகள் - இ-ம்.

ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

செம்பவளக்கால்நாட்டி — நன்றாய்க்
சிறந்ததங்கவளைபூட்டி
கம்பளைப்பொன்மணிநிரப்பி — அதில்
கனம்பொருந்தத்தழைபரப்பி
பருந்தகுயிழாவிலைதத்து — வள்ளி
பாதம்வைக்கவேணிவந்து
திருத்தங்கவண்டனைச்சேர்த்து — வள்ளி
செங்கைவிற்றனிற்சேர்த்து
எனிதனிற்பாதம்வைத்து — உள்ளி
ஏறவள்ளிமனதுவைத்து
பேணிபவன்பரணிருந்தும் — வள்ளி
பிறபலமாய்வளம்பொருந்தும்
வரிசையண்ணைமார்போக — அங்கே
வள்ளியும்பாங்கியுமாக
விரைவுடனேயையிற்கவண்சேர்த்தாள் — வள்ளி
விளைந்ததினைப்புனங்காத்தாள்
திசையைநோக்கிப்பார்த்திடுவாள் — வள்ளி
தெய்வங்களைக்கும்பிடுவாள்
அசையாதபரஞ்சோதி — எங்கள்
அன்னைவள்ளிமனத்தேதி
பாங்கியரைப்பிரியாமல் — தெருவில்
பலதினைவுங்குறியாமல்
தீக்குவரச்செய்யாமல் — கிளி
திரைக்கதிரைகொய்யாமல்
வீசுங்கவண்மாறாமல் — அம்மன்
வேற்றுருவம்பாராமல்
காசெயப்பாய்மீறு — தின்று
கருத்தாளேகுறமாது
இருபனங்காலத்தசைய — உண்டை
எறிந்தாளேகவணிசைய
பருவமுயற்குழந்தரிய — வள்ளி
பண்புடனேவையரிய
கைகளிலேயல்லகைவளை — வள்ளி

கைவளையிற்றாளுடன்குலுங்க
மெய்யிலிட்டபணிதுலங்க — உண்டை
வீசுகின்றாள்கவணிலங்க
வஞ்சியிடைதுவளநின்றாள் — அம்மன்
மணிக்குரலோலமென்றாள்
அஞ்சுகப்பெண்குரல்போடக் — கேட்டு
அன்னைகள்வந்திசைபாட
பூங்குயில்கள்குழந்துமொய்க்க — வண்டு
பூவைகளுந்திரிகள்மொய்க்க
மாங்குயில்களிசைபாட — புள்ளி
மயிலனமுநடமாட
இப்படிவள்ளியும்பெரிய — இந்த
நானிலோகமுமறிய
செப்புச்சிலைமாதானே — அம்மன்
தினைப்புனங்காத்திருந்தானே.

பொது - விருத்தம்.

வாட்டமில்லாமுளரிமலரணிந்ததேகவின்
வள்ளிதினைப்புனங்காத்துவாழுநாளில்
தேட்டமுடன்கும்பமுனியிடத்திற்சென்
றென்றுவந்தவடகயிலைத்திரிகிச்சாரியில்
கூட்டமலர்காவனத்திற்சேம்பாடிக்
கொண்டுசிவமாயிருந்தசோளன்போக
நாட்டமுறுநாரதமாமுனிவன்வந்து
நடிக்கின்றான்கிஷ்ணகிரிதையடிக்கின்றானே.

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மனும் பாங்கிமாரும் காத்துக்கொண்டிருக்க அவ்விடம் அதைத்தினைக்கண்டு அவ்வழியாய் நாரதமாமுனிவருகிற விதங்காண்க.

நாரதர்-வருகிற தரு-இ-ம்-ஆரபி-ரூபகதாளம்.

வேதநின்னயமாகவிளங்கும்சித்தாதிபோக
நாதனைத்துதிவேகநாரதர்வந்து — தோன்றினார்
புவிக்கேதாவிடையிற்போர்த்திப்போகநெஞ்சினிறாசாத்தி
வழுத்தமந்திரமேத்திவந்தநாரதர் — தோன்றினார்
செயன்செய்குந்தாட்சஞ்சாத்திவமந்திரந்தியாணித்து
நிவந்சேர்பூங்காவனத்திலுவநாரதர் — தோன்றினார்
கண்டகுண்டுமணிகள்மென்மைக்கண்டபேருடன்சொல்ல
விண்டுதேந்திவியாழவேதநாரதர் — தோன்றினார்

விருத்தம்,

வந்திடுநாரதர்முநிவர்பரம்பீற்று
வள்ளியிடுவதனமுமெய்வடிவுங்கண்டு
வித்தைமதிபோர்திருவாதிறைநாளே
மேனகைபோலூர்வசிபோல்மின்றுபோலன்றே
இந்தவுலகிலிவள்போலழகுங்காணேன்
எம்முகனிகூர்த்தயாபரனேயிவேந்து
சொந்தமென்றேபுனைக்கொக்கும்பெண்ணைப்பார்த்துச்
சுட்சமதாய்முநிவனுஞ்சொல்லுவானே,

நாரதர்சொல்-௬-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்,

ஆரம்மாநீருசால்லுவாய்-தினைப்புனந்காக்கும்
அதிசயத்தினைவிள்ளுவாய்,
காரம்பொருந்தழகுபுகைத்தெரிந்தபடியும்
தங்கமேநின்தினையேய்கேவுந்தாய்தந்தை (ஆரம்)
ஆதிலட்சுமி தானோ தெய்வலோக
அயிராவதியனு மானோ
சோதிபோசரஸ்வதிபோரம்பையோவேதத்
துலங்கியபார்ப்பதியோ
ஏந்தாதில்போர்தந்தைதாய்பேருஞ்சொல்லுவாய்
இந்தத்தினைப்புனத்தில்வந்ததென்னவிதமோ

நாரதர்சொல்-வசனம்,

அம்மோவாருமம்மாதாயே ஆதிலட்சுமி இந்திராணி-சரஸ்வதி ரம்பைகள் பார்ப்பதி இவர்கள்போல் தினைப்புனங் காத்திருக்கிறீயே யாரோ எனக்குத்தெரியவில்லை உன்பெயரும் ஊர்ப்பெயரும் உன்தாய்தந்தைபெயருந் தெரியச்சொல்லுவாயம்மா தாயே,

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

காதிபோதங்குறவர்குலத்தாய்போதங்கை
தந்தையும்பிராரேசந்திரன்பெயர்பேர்வள்ளி
கோநின்றாவள்ளிமலைக்குடியாகுமிற்றார்
குடியிருப்பாமெங்கள்பதியதுவேவாசம்
நீயுடன்தினைப்புனத்தைக்காப்பாயென்றே
தேயதந்தைதாயெனையுமனுப்பிவைத்தார்
ஓதுமென்றீர்நீர்நாரதமுநிவேந்தும்
குமதுபெயர்தாமேதோவுரைசெய்வீரே,

வசனம்.

அகோயாருந் தவமுநிவரே என்றுடைய ஊர்பெயருந் தாய்தந்தைபெயரும் என்பெயருஞ் சொல்லச்சொல்லிக்கேட்டீர்களே எங்களிடத்திலே தோன்றாதி நாங்கள் வசமாயிருக்கிறது இப்போது என் தந்தை நம்பிராஜன் தாய் நம்பகோமளவல்லி என்பெய வள்ளி

ஆனபடியாய் நீரவரோ எனக்குத் தங்கள்பெயர்தெரியச்சொல்லுமையா

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

கிளிகளைக்குயில்கள்கூவுந் தினைப்புனவள்ளியேகேளாய்
நாரதனென்பேரித்த நாடெல்லாமறிவாரிக்கு
காரியஞ்சொல்லக்கேளிபுங் கழுகுமாமலையில்வாழுஞ்
சாதருபன்தந்த சாமியைமணஞ்செய்வாயே

வசனம்.

அகோவோரம்மா வள்ளித்தாயே நானே நாரதமகாமுனி என்று சகோமுபதினாலுலோகமுஞ் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் ஆனபடியால் நான்சொல்லுமவார்த்தையை மனதிற்கொள்ளுவாய் ஆனபடியாலே நீருசாவுந்தனியமாகயிருக்கிறபடியால் கழுகாசலத்தில் கந்தசாமியை மணஞ்செய்துக்கொண்டால் எனக்குசந்தோஷமாயிருக்கிறது அம்மாதாயே

நாரதர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

மனதுக்கிசைந்தவர்தானே குகனை
மணஞ்செய்துக்கொள்வள்ளிமானே
கனம்பொருந்தும்வள்ளித்தாயே எங்கள்
கந்தனைமணந்துக்கொள்நீயே
கழுகுமாமலை முருகேசன் உந்தன்
கருத்திற்குகந்தவிசுவாசன்
தழுவிக்கொண்டால்வெகுசெம்மையே கந்த
சாமிதருவார்வெகுநன்மையே
அசுரர்சமரில்வென்றவேலன் அதி
லாண்டராட்சகிவபாலன்
வலியபனிரெண்டுகைகோனன் உந்தன்
மனதிற்குகந்தமணவாளன்
கலியுகவரதகுமாரன் பார்க்கும்
கருணைபுரியுமுபகாரன்
சலியாமலவர்க்குச்சம்மதிப்பாய் வள்ளி
தாயென்சொல்மனதினிற்பதிப்பாய்
வேறேபெயரெண்ணியாதே வெற்றி
வேலவரைச்சேர்ந்தணையாதே
ஆறுவதேவென்றென்றுதே குகனை
அணைந்துக்கொள்வினைகள்வாராதே
கமலச்சரவணச்சண்முகனை கூடி
கலந்துக்கொள்நல்லசேயகனை சேர்ந்து
அமரர்பணிக்குமத்தைக்குகனை
அணைந்துக்கொள்குமாரேசிகனை

வேலுங்குயிலினையில்வைத்தானே
மேவிக்கொள்குறவள்ளித்தேனே குறவா
மேலுஞ்சதிகருவார்நிஜமே
வேலனுந்தன்கைவசமே வடி
தனித்திருப்பதுஞ்சும்மாவருத்தம்
சாமிக்குமுனக்குமேபொருத்தம் வந்த
கனிக்குதிகாஞ்சுப்ரமண்யம் தங்கைக்
கலந்துகொண்டால்கோடிபுண்யம்

பொதுவிருத்தம்.

வடநாரதனுரைத்தமொழியைக்கேட்டு
காதிலிருகையைவைத்து கருத்தும்வெருவி
அவசியமாயிவ்வார்த்தை முனிவன்சற்றும்
அஞ்சாமற்சொன்னாயே அய்யாவித்தைத்
செவிதனிலேகேட்கவுந்தான் விதியோஓகோ
சிவசிவாஹரஹராசிவனேயென்று
குவிமுலைப்பெண்வள்ளிநாயகிவிசாரங்
கொண்டுநெஞ்சியிறைநொந்து கூறுவாளே

வசனம்.

இந்தப்படி வள்ளிநாயகியை நாரதர் சுப்ரமணியனைவிவா
குஞ்செய்துக்கொள் என்றதைக்கேட்டு காதிலிருகையைவைத்துவ
ள்ளியம்மன் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன்-புலம்பல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

இந்தஅய்யாவார்த்தை என்செவிகேட்கவுந்தான்
என்னவிதியோபரமசிவனேபரம சிவனே
வந்தமுனியனென்முன் வம்புபடப்புரியாய்
மதியாமற்சொல்லலாச்சேசிவனேபரம சிவனே
ஆரண்யந்தனிலேநா னுருத்திரனைக்காக்கவுந்து
அதைஞானகேட்கலாமோஎன்சிவனேபரம சிவனே
கோரணியாகமுநி கூறுதவார்த்தைதம்பினைக்
கூறவுங்கேட்கலாமோஎன்சிவனேபரம சிவனே

வள்ளியம்மன்சொல் விருத்தம்.

திருமாலின்சகோதரியாள்வதிதல்சேயன்
செழித்தாருசலகிரிக்குச்சேர்ந்தகந்தன்
குருவாலகுகனைமணஞ்செய்வாயென்று
குறித்துரைத்திரமுநியல்லவம்மா
வெருவாயுமலர்த்திடநீர் பேசவேண்டாம்
வீண்பேச்சாரதனே மிஞ்சிமிஞ்சு

மறுவார்த்தைசொல்லாதேநில்லாதேபோ
வந்தவழிதிரும்பிவிடுமதியில்லாதே.

வசனம்.

அகோவாரும் நாரதமகாமுநியே ஆறுதலங்களிலும் வீற்றி
ருக்கும்படியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை மணஞ்செய்யும்படி
யாய் சொன்னீரல்லவா அப்படிக்கு நீர்சொல்வது தருமமல்ல வ
ந்தவழியே திரும்பிப்போகலாம் நாரதமுநிவரே.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

மின்னேவருங்காரியமுன் சொன்னேனென்சொற்
பிழையேமுன்சொல்லியதை யாரியானேன்
உன்னுடையமனதினிலேன் வீண்பொல்லாப்பு
உடையவன்வந்தாலவன்பாடுபடும்மா
என்னையுங்கோபிப்பதுங் காரியமுமல்ல
இனித்தமுகங்கண்டுடி பெருத்தாலல்லோ
தன்னையாய்த்தெரியுமின்னே யதற்குமுன்னே
நான்சொல்லத்தெரிந்திடுமோ நவிலுவாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா வள்ளித்தாயே நாம்பின்னால் நடக்குங்காரிய
த்தை,உனக்குமுன்னேசொன்னதால் என்பேரில் கோபம்வந்தது
ஆனால் என்னுடைய முகத்தைக்கெதிர்பார்த்தால் தெரியுமல்லவா
அந்தப்பால சுமுகாசலக்கந்தநாயகர் உன்னைமணஞ்செய்வாரோ அ
தற்கு முன்னே நான்சொல்லத்தெரியுமோ சொல்லுமம்மா வள்
ளித்தாயே.

வள்ளியம்மன்சொல்லுகிற-கண்ணிகள்.

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

வீண்பேச்சுப்பேசவேண்டாம் நாரதனே இந்த
மிரட்டுநடவாதிங்கே நாரதனே
போம்போம்வந்தவழியே நாரதனே இங்கே
பொருந்தாதவார்த்தைசொன்னாய் நாரதனே
சந்தனுக்கிணங்கென்றதும் வாய்மையோ சற்றும்
கனியாமற்சொல்லலாஞ் சம்மதமோ
எத்தனைவேலவருக் கிணங்கவென்றே இங்கே
என்முன்வெதிர்த்துச்சொன்னீர் நிருபமே
வெற்றிக்குறக்குல மென்றறியாமல் வம்பு
வின்னுதித சாகன் சேதிதெரியாமல்
கற்றுந்தீரஞ்சை கொட்டிப்பாராமல் சும்மா
சல்லித்தனம்பேசுகிறீர் கோசாமல்
அய்யாமாரிட்டனத்தில் வருவாரோ வந்தால்
அப்புவில்வெடுந்தன்மேற் பொருவாரோ

விண்ணுட்டுநாரதனே என்றாரே சிவ
வேடங்கொண்டதுசும்மா வீண்தானே.

வள்ளியம்மன்சொல் விருத்தம்.

சடைமுடித்தவேடமெல்லாந் நாறுமாறு
தவமுநிவெயன்றேயெவருந் தாஞ்சொல்வாரோ
வெடுவெடனப்பேசுவதும் நடவாதிந்த
வீண்பேச்சுநாரதனே மிஞ்சவேண்டாம்
அடம்பிடித்தேயெங்களண்ணர் வருவார்வந்தால்
அண்டவொட்டார்கண்டவுட னம்பாலெய்வார்
திடமுடன்முன்னில்லாதே போபோயிந்த
செய்கையறியாதுசும்மா செப்பினீரே.

வசனம்.

அகோவாரும் நாரதமகாமுநிவே நீர்இவனைப்போல சடை வைத்தநாலேதே கந்தனுக்குஇணங்கென்றவார்த்தை சொல்லிரல்லவா அதுஇங்கேநடவாது இப்போது எங்களண்ணமார்கள் வருவார் உம்மைக்கண்டால் அம்பாலெய்வார் அதற்குமுன்போய்விடும் நாரதமகாமுநிவே.

நாரதருக்கும்-வள்ளியம்மனுக்குந்-தர்க்கம்-வண்ணியன்
இ-ம்-கண்ட-அடதாளம்.

கடந்தவார்த்தைசொன்னாற் காரியமோவள்ளித்தாயே எங்கள்
கந்தனைமருவினாற் கனக்குறையுண்டோசொல்வாயே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

கடந்தவார்த்தைசொல்லும் நாம்போம்நாரதமுநிவே இந்த
துன்மார்க்கமேதினி யெம்மாத்திரநாரதமுநிவே

நாரதர்-சொல்.

இந்தத்தினைப்புனத்தி லிருக்கவிதிபோவள்ளிமானே கந்தர்க்
கிணங்கிக்கொண்டாலுன்னை யெவருங்கையெடுப்பார்களே தேனே.

வள்ளியம்மன்-சொல்.

உந்தன்மதமோதிற்ற உபமேநீ வெகுஜல்லியாச்சே
உலகுக்கொவ்வாதிங்கு கலகம்பண்ணுந்தனிப்பேச்சே

நாரதர்-சொல்.

பேச்சுநடத்தல்லவோ பெண்ணேயேபோனதோனும் கந்தன்
பெரியவனுக்கு நீ மருவச்சம்மதித்திடவேணும்

வள்ளியம்மன்-சொல்

வாய்ச்சம்பிரதாயமுன் வழக்குஞ்சொல்லாதேநாரதனே நட
வாதெந்தன்குறக்குலம் வழக்கம்பொல்லாதுகாண்நாரதனே

நாரதர் சொல்.

குச்சக்குடியுங்கோட்டுக் குடியிருப்பதாம்நல்லதாமோ எங்கள்
குமரனைமணந்துபொன் கோவிற்குள்ளிருப்பதுந்தாழ்வோ

வள்ளியம்மன்-சொல்.

குச்சக்குடியுஞ்செம்பொன் கோவிற்போலிருக்குங்குலத்திற்கே
கொஞ்சத்தனம்பேசயிஞ்சி வந்தாயிந்தத்தலத்திற்கே (இந்த

நாரதர்-சொல்.

நன்றுமாடுபொறிசுமந்த நீயும்வள்ளித்தாயே கந்தன்
நாடிவந்துவருவாரிங்கே கடக்கமொழிகள்சொல்லுவாயே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

தள்ளிநடத்துக்கர்த்த சாமிவந்தாலுஞ்செல்லாதே இங்கே
தணிவுசொல்நாரதமுனிவே போடிப்போதில்லாதே

நாரதர்-சொல்.

வடிவேல்குமாரனைப்போல மாப்பிள்ளையினிக்கிடையாதே வள்ளி
மங்கையேகுமாரனைமருவமனதுசடையாதே

வள்ளியம்மன் சொல்

சடைமுடிநாரதநான்விட்டே னிதுவசமாப்பு எம்முன்
சமாசாரமிதுசொன்னாற் சண்டைவருமினியெல்லாப்பு

நாரதர்-சொல்.

சஞ்சிக்குன்றாடிக்குறிஞ்சிக்குறியார்த்திருங்குறத்தி எங்கள்
கந்தனைமருவினால் கனமுண்டோமாதர்விருத்தி

வள்ளியம்மன்-சொல்.

பிஞ்சியமருந்துள்ள மேன்மைக்குறவர்குலந்தோமே மட்டு
மீறிப்பேசியபேலாச் சிறியனந்துமெசால்வோமே

நாரதர்-சொல்.

வார்த்தைசடக்கவழித் தூர்ந்துபோங்குறமயிலே வள்ளி
மங்கையேகுமாரனை மணந்துக்கொண்டால்வெகுஒயிலே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

எதிர்த்துப்பேசுநிறையினைக்காதிந்தவார்த்தைபொட்டுமோ வீண்
ஓட்டாப்பழந்துக்குக் கொட்டாவிவிட்டதால்கிட்டுமோ

பொது-விருத்தம்.

எந்நெறத்தவிதக்கினுது மிதவசனங்கள்சொல்ல
இந்தையில்பதிந்திடாமல் சிறியேவார்த்தைசொன்ன
சந்தரவள்ளிமாய்போற் தலங்குபாதாதிகேசம்
யுந்துநாரதனும்பார்த்து மடல்தனில்வரைந்திட்டானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்கு வேண்டியபுத்திமதிகளைச்சொல்லி கேளாமலிருக்க அவர்களுடையரூபசவுந்தரியத்தைசித்திரப்படத்திலெழுதிசுப்பிரமணியருக்குக் காண்பிக்கும்பொருட்டாய் நாரதர்கழுகுமலைக்கு வருகிறார்.

சுப்பிரமணியர்வருகிற விருத்தம்.

திருக்கைகுறுநிலவிரைத் தங்கிப்புலவாய்நல்ல

பெருக்கமோடுமுநிவர்யாவரும் பெற்றிமிகுசமோடு
திருச்சூழ்குயில்மயில்கள்மேவும் கழுகுமலையில்வாழு
திருக்கையில்வடிவேலேந்தும் சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்,

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நாரதர் கழுகுமலைக்குவருஞ்சமயத்தில் அ
வ்விடம் கழுகுமலையில சிவசுப்பிரமணியர் கொலுவிற்கு வருகி
றவிதங்காண்க.

சுப்பிரமணியர்-வருகிற-தரு இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்-கழுகாசல
சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்

அநுபல்லவி,

சிவசுப்ரமணியர்வந்தார்-தவமுநிவர்கள்சூழ
சித்ரகலாபமயில் தத்திமித்திமியென
நர்த்தனஞ்செய்திடச் சித்தர்களும்புகழ் (சிவ)

சரணங்கள்.

திருமுகந் துலங்க பன்னிருகையின்
அழகுமிகுந்து இலங்க
கூறுஞ்செய்திடும் வேலும் மணிக்கிரீட
குண்டலம்பணி மேலும்
வேறுபடச்சூரனைமாறுபடச்செய்கோல
வெட்டிகொண்டிடுஞ்சூலஞ் சத்திமணிமந்த்ரவாள்
கைத்தலமதிலெடுத் தத்துவமானன்பருட
கலங்கிடவமதி குலைந்துதேவரொடு
யிலங்கையோமிகுந் திலங்கவேவலர்
வீரசூரபத்மாவையே களப்
போரில்வெஜயமுற் றிரமாகச்செய்து(சிவ)

பொ- வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் கழுகுமலைக் கந்தசாமி தமதுகொலுவில்வ
ந்து தேவர்கள்சூழ இருக்கும்போது அந்தசமயத்தில் நாரதர்வந்
து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

நாரதர்-வசனம்.

அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகராகியுங் கோமளூரியப்
பிரகாச சச்சிதானந்த ஆதிபராபர வஸ்துவாகிய ஆதிபரமேஸ்வர
ர் புத்திரசிகாமணியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளே சரணஞ் சர
ணமையாசுவாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்- வசனம்-

அகோவாரும்மிவ்வாய் நாரதமகாமுனியே யிருந்தசந்தோ
ஷமாய் எங்கேயிருந்து வருகிறாய் சொல்லும்பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

விண்ணுலகுமண்ணுலகும்பார்த்துவந்தேன்
வெகுகோடித்தலங்களெல்லாஞ்சுற்றிவந்தேன்
கண்ணிசைந்தபெண்வனத்தில்வள்ளியம்மைபோற்
கண்டதில்லைசுப்ரமண்யக்கடவுளானே
என்வளியந்தப்பெண்ணுடைய சொரூபமெல்லாம்
இனங்குடசித்திரத்திலெழுதிவந்தேன்
நன்வளியந்தமட லுந்தானிருக்குதிப்போ
நடக்கவேண்டியவகையை நவிலுவீரே

வசனம்

ஆ ஆ சொல்லுகிறேன் கேளுமையா சுவாமி தெய்வலோகத்
திலிருந்து பூலோகத்தில்வந்து வெகுகோடித் தலங்களெலாஞ்
சுற்றிப்பார்த்து தங்களுடைய திவசமையநோக்கிவரும்போதுவே
ள்விமலைக்கருகே மூன்றுலோகத்திலுங்கிடையாத வள்ளியம்மை
யென்ற ஒருபெண்ணைக்கண்டேன் அந்தஅம்மனுடைய வடிவை
யொருபடத்திலெழுதிவந்தேன்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர் சொல்-வசனம்.

ஆ ஆமெத்தசந்தோஷம்நல்லது நீர்போய்க்கண்டுவந்த அந்த
ப்பெண்ணுடைய விதத்தை சொல்லவையாய், இன்னமொருதரம் நீ
ன்றாய்ச்சொல்லவாரும்பிள்ளாய்நாரதனே.

நாரதர்சொல் கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவராளி

ரூபகதாளம்.

சத்திவடிவேல்குமரசாமியுந்தன்	சரணம்
தமியேன்நாரதமுனிவன்தாசனுந்தன்	சரணம்
புத்தியடியேன்விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன்	சரணம்
போற்றியுந்தன்செவியில்விதைச்சாற்றுகிறேன்	சரணம்
சிவந்தபாதமென்வாளைச்சேர்வைசெய்தேன்	சுவாமி
தெள்ளித்தபொதிகாசலத்தைத்தேடிச்சென்றேன்	சுவாமி
உகந்தகும்பமுனிவரைக்கண்டுவமதுநிலை	நோக்கி
ஒன்றுடையகைலைவழிச்சென்றுவரும்	போது
வேடர்குலத்தவர்கள்செய்யும்வேடுவிமலைக்	கருகே
விளைந்துவரும்போதொருபெண்வினைத்தினைக்	காத்தாள்
செழித்தினைப்புனத்தருகேசென்றெடுத்துக்	கொண்டேன்
இப்பசுந்திசேரயம்போலதேன்மொழியைக்	கண்டேன்
வள்ளியென்னும்பெயரதிந்து மகிழ்ந்தேன்	சுவாமி
வடிவேலர்க்காருமென்றேமதித்துக்கொண்டேன்	சுவாமி
புள்ளிமயில்வேலனைநீ புணர்வாயென்றேன்	சுவாமி
பூஷவள்ளியெனக்கேட்டுயும்போபோவென்றாள்	சுவாமி
சுப்ரமணியர்க்கிணைக்குமென்றுசொல்லியொன்ன	போது

தூரப்போவென்றெனையிரட்டித்துரத்துகின்றாள் — மாது
இப்புவியிலதிரூபமிணங்கும்வள்ளி — போலே
எழுதியந்தச்சித்திரத்திற்பார்த்திடுங்கண் — ணாலே

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

இதமிதமாய்க்கூடியுங்கோமளவள்ளி
இருதனமுமதிமுகமுஞ்சோதிமெய்யும்
பதமுமவள்அடியிடையுங்கூர்ந்துபார்த்து
பண்புபெறுமவயவங்கள்குறைவில்லாமல்
விதம்விதமாய்ச்சித்திரத்திலெழுதிக்கொண்டு
விரியமாவிடப் விட்டுவிளாவயிங்கு
சதியுகவுங்கழுகு தைனிலமித்தாக்
கந்தவேள்சித்திரத்தைக்காட்டுவேனே

வசனம்.

அகோகேளுமையபாகவாயி அந்தவள்ளியம்மனிடத்தில் உம்மைக்குறித்துவேண்டியதர்க்கங்கள்செய்தும் அம்மன் கேளாததால்அந்தஅம்மாளுடைய பாதாதிகேசமுதல்திருவளவுபடத்தில் விசித்திரமாவெழுதிவந்தேன் இதோஇதைப்பார்த்துநடக்கவேண்டியகாரியஞ்சொல்லவேண்டுஞ்சுவாமி சுப்பிரமணியர் (வசனம்) ஆனால் அந்தச்சித்திரப்படத்தைக் கொடும்பிள்ளாய் பார்ப்போம் நாரதமகாமுநியே.

பொது-விருத்தம்,

வகைவிபரமுரைத்திடுநாரதனுந்தந்த
படமிலெழுதுஞ்சித்திரவடிவைப்பார்த்து
குகவடிவேல் குமரன்மிகுமையல்கொண்டு
கோவிடிகொள்ளும்பித்தனைப்போற்குளறியவாடி
மிகவுமனமதிமயக்கியுருக்கஞ்சேர்ந்து
விரமதன்சமர்புரியமெலிந்துநொந்து
சமயிலேசித்ரமோகினியேயென்னத்
தான்றுவரிபுலம்பியங்குவிள்ளுவாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நாரதமகாமுநி கொடுத்த படத்தைசுப்பிரமணியர் கண்ணாலேபார்த்து மயித்தியங்கொண்டவரைப்போலபுலம்புகிறவிதங்காண்க.

சுப்பிரமணியர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்- முகாரிஅடதாளம்.

கைபிடிமடலன்னமே — வடிவமைந்த
கார்திலையநுஞ்சொர்ணமே
மையலுங்கொண்டேனே — மதிமயக்கி
வார்த்தையுமின்றேனே
கண்ணேகண்மணியே — பெண்ணேஎந்தன்

கண்ணுக்கிசைந்தகதியே
பெண்ணேபொன்னொளியே — என்மனதோடு
பேசும்பசுங்கிளியே
தேனேதெள்ளமுதே — நான்றானேந்த
தேடுதிரவியமே
மானேமாங்குயிலே — மாதே
வடிவேசொர்ணமயிலே
கண்கொண்டும்பாராயோ — என்னைக்கொஞ்சி
கட்டியேசேராயோ
வன்கண்ணைப்போடாயோ — என்னைக்கிட்டி
மஞ்சத்திற்கூடாயோ
மனதிற்குறியாயோ — பெண்ணேஉன்மேல்
மயங்குவதறியாயோ
கதியிதந்தாராயோ — நான்கொண்ட
காதலைத்தீராயோ
திரும்பவும்பார்க்கிலையோ — நான்சொல்வதுன்
செவியிலுங்கேட்கிலையோ
அரும்பிடைதுவங்காதோ — செங்கைவேலன்
அவண்டெதிர்குலுங்காதோ
உன்றுவசமறப்பேனோ — மதன்கணைகள்
உருவவும்பொறுப்பேனோ
என்னென்றிருப்பேனோ — உனைநினைந்து
எனதுயிர்தரிப்பேனோ

பொது-விருத்தம்,

சைவதேவர்கள்கொண்டாடுஞ் சாமிசித்திரத்தைப்பார்த்து-
மெய்புளகம்விசாரங்கொண்டு மெத்தவேவருந்தும்போது
மைவிழிவடிவுங்கோல மயிலெனநடையுங்கொண்ட
தெய்வயானைப்பெண்மாது திறமுடன்சொல்வந்தாளே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியக்கடவுள் சித்திரப்படத்தைப்பார்த்து மயக்கிப்பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவ்விடம்தனது மனைவியாகிய தெய்வயானை திருக்கொலுவிற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

தெய்வயானைவருகிற-தரு-இ-ம்-மோகனம் ஆதிதாளம்.

தெய்வயானையும்வந்தாள் திருக்கொலுமுன்
தெய்வயானையும்வந்தாள்
தப்பசோதிபெறமெய்யவிலாசமிகு
லசவமார்க்குருவுடை தயல்தேவர்பணி (தெய்வ)

வாசமல்லிகைமலர்த் தொடுத் தையிலெடுத்து
மனதிற்சிறுமையறு கொண்டு இனியெனவே
ஆசையயில்மொழிதற் கண்டு சூரியஉதய
மானதுபோலவன்மேனிவசீகர
மேன்மைமருவானதிராயபதிபூராய ... ... (தெய்வ)
சித்ரமுகவீணை முழங்க மலர்சொரிந்து
தேவர்கள்வந்துவந்து வணங்க இருபுறமும்
சந்திரசாமரை விலங்க தீபவதன
சந்திரனெனவருஞ்சங்கரன்மருமகன்
ஐந்தருவளர்திருஇந்திராணிடமகள் ...,... ... (தெய்வ)
செந்தாமரைப்பாத பிலங்க அண்டகொடி.
சித்திரைபட்டாடை துலங்க கருணாத்ன
குத்தனவேஸகட் குலுங்க கனதுலங்க
கோலமாதரசேயெனவளர்திரு
சோதியாமதியாயெனவெதிர்வரும் (தெய்வ)

தெய்வானைசொல்-விருத்தம்.

சங்கரசம்புநவபாலர்னான
சரவணகுகப்ரியவேலாயிதரும்
செங்கதலில்மடலேந்திப்பார்த்துப்பார்த்துத்
தியங்குடதேஸ்மயங்குவதேஸ்சித்தைவேறாய்
அங்கமதுமெலிவானேன் புலம்புவானேன்
ஆர்மீதிலாசைகொண்டாயோமெய்யா
செங்கனிவாயுமலர்த்திங்கடியாட்குள்ள
சேதியெல்லாந்தெரிந்திடவேசெப்புவீரே

(வ-ம்) சரணஞ்சரணந் தேவர்சேனாபதியாகிய எம்பிரானே நாயகரே தாங்கள் ஏதோஒருபடத்தைக் கையிலேந்திப் பார்த்துப் பார்த்துத் தியங்கிமயங்கிப்புலம்புகிறீர்களே எனக்குத்தெரியச்சொல் எம்பிரானே நாதரே

தெய்வானைசொல்-கண்ணிகள் - இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

ஆதிதாளம்.

தெய்வமேநீசெவ்வியதோர்சித்திரமடத்தனைப்பார்த்து
தேட்டமாய்மயங்குவதைதெரியச்சொல்லுஞ்சுவாமி
ஐயனேதேவசேநாபதியாசைகொண்டீர்
அந்தரங்கமெத்தனிடமதியச்சொல்லுஞ்சுவாமி
தேசத்திலில்லாததிசயந்தானேநீருமிப்போ
தேகமெலிந்தாயிரமந்தோருயதேஸ்சுவாமி
ஆசைநந்தநாருமக்குமடியாளுமிங்கிருக்க
அழித்தோபெண்மேல்விரகந்தொயுத்ததென்னசுவாமி
உறுதிசொல்லிமடியாளையுதாசனஞ்செய்தவர்போல்

நெருக்கிமேலாசைகொண்டவருத்தமென்னசுவாமி
இருமனதோடுமனதாயிருந்தவர்வஞ்சம்நினைத்தால்
என்றனுடையாலயினியென்னசெய்வேன்சுவாமி

தெய்வானைசொல்-விருத்தம்.

எதொருபெண்டனைச்சிந்தமென்றெண்ணிநீரோ
எண்ணில்புதுவழியாமோவந்து
மாதிங்முகங்கண்மடோயாவர்கண்டு
வந்துசொன்னபோதனைபோமேழ்வீராலே
நீதியுடனேந்நாணுக்குநடந்தவார்த்தை
நிட்சயமாயொளியாமற்சொல்லவேண்டும்
மாதவத்தோர்புகழ்ந்தேத்துமயில்மீதேறும்
மன்னவனேநின்நினைவைமறுக்குவீரே

வசனம்.

அதோவாரும்பிராணநாயகா தாங்கள் ஏதோ ஒருபெண்ணின்மேலில் மையல்கொண்டதைப்போல் யாருக்கும் அவளெங்கேனும் அதிசயமுள்ளவளோ ஆகிலும் முன்னு வெகுநாளையாய் செய்யும்போது மற்றொருபெண்ணை நாடேனென்று சொன்னீரல்லவோ அப்படியிருக்க இப்போ ஒருபடத்தைப்பார்த்து தியங்கி மயங்குகிறீர்கள் தருமமோ எம்பிராணநாதா.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தெய்வயானையம்மையாகிய சுப்பிரமணியர் கடவுளைக்கேட்டு பதிலொன்றுஞ்சொல்லாமையைக்கண்டு அவ்விடம்நின்றுக்கொண்டிருக்கும் நாரதரைப்பார்த்துக் கேட்கிறதெவ்விதமெப்படியென்றால்.

தெய்வானைசொல்-கவி.

விண்ணவிநாரதனே அண்ணலாரிடத்தில்
மன்னமாய்ச்சொன்ன இன்னதுசொல்லாய்

வசனம்.

ஓ ஓ கலகப்பிரியனாகிய நாரதனே எந்தாயகரிடம் என்னவோ சொன்னாய் அதைச்சொல்லும்பின்னாய் நாரதனே.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

தாயேநாயகண்டசேதிசொல்லக்கேளும்
தலங்கள்சுற்றிக்கைலைவழிச்சார்ந்தேயங்கே
ஓயாதவிநாதந்நிறைகந்தாளோர்பெண்
உகந்தவாடக்குறமெல்லாமுனையுமினி
வாயாலேசொலவிமுடியாதேன்று
வஞ்சகமில்லாமடலெழுதிவந்தேன்
அப்படிவேலவாப்பாரென்றதல்லால்
சமனைச்செய்யென்றுடியேன்சொல்லவில்லையே

வசனம்.

அகோவாருமம்மா தெய்வயானைத்தாயே நான்கைலையங்கிரி போய் இவ்விடம்வருகும்போது வேடுவிமலைக்கருகே வொருபெண் தினைப்புனங் காத்திருந்தாள் அவள்ருபத்தை வாயாற்சொல்லி முடியாதென்று ஒருபடத்திலெழுதிவந்து சுவாமியைப்பார்க்கச் சொன்னதேயல்லது மனதுசெய்துக்கொள்ளச் சொல்லவில்லைய ம்மாதாயே.

தெய்வயானைக்கும்-நாரதருக்கும்-தர்க்கம்
கன்னிகள்-இ-ம் சண்டை-ஆதிதாளம்

தெய்வயானை சொல்லல்.

சொல்லவில்லையென்றுசொன்னாய்சத்தியமாத்மாதிச்
சொல்லிலெல்லாமறியேனோ பாவிநாரதா
மெல்லமெல்லப்பேசிநீயெல்லோர்க்குங்கண்டுவைத்து
வித்தைதானறியேனோபாவிநாரதா

நாரதர்-சொல்லல்.

தாயேநீசொன்னவார்த்தைத்தப்பிதந்தானடோ
சற்றுமென்மேற்குற்றமில்லையம்மணித்தாயே
மாயமும்படமும்முருகன்செய்ததேயல்லாமல்
மற்றொருவர்கள்செய்வாரோஅம்மணித்தாயே

தெய்வயானை- சொல்லல்.

இத்தனையுஞ்செய்துநீகத்திரிநாட்டினவன்
இல்லையென்பதறியேனோபாவிநாரதா
வித்தாரஞ்செய்துவேலர்சித்திரமடலைப்பார்த்து
விரும்பிமெலியவைத்தாய்பாவிநாரதா

நாரதர்- சொல்லல்.

நிஜவார்த்தைசொன்னேன்மெய்நேரப்பலனேவரும்
நிலையாதபொய்யவென்பாரம்மணித்தாயே
பசப்பியும்மைவஞ்சித்துமுருகன்செய்ததிந்தம்
பரமார்த்தமென்றுசொன்னேனம்மணித்தாயே,

தெய்வயானை-சொல்லல்,

உறங்கிக்கண்மூடிப்பூனைபால்குடித்ததுப்போல
இவ்வளவுஞ்சகஞ்செய்தாயேபாவிநாரதா
மறந்துவிடுவேனோசித்திரமடல்தந்துவேலனை
மயக்கினதறியேனோபாவிநாரதா

நாரதர்-சொல்லல்.

உசந்தபற்றாசங்கேதியமுறைகாத்துமிருந்தபொய்
மயைப்பட அறிஞர்சிவேயம்மணித்தாயே
நிஜந்தன்னைநான்சொன்னேனுங்குண்டணிசொல்லவில்லையே
தெரிந்திருந்தும்பேச்சேனம்மணித்தாயே

பொது-விருத்தம்-

கன்னிறுங்கண்டசேதி சுழிநினைவென்றும்போற்றி
புன்னியநாரதனும்நிற்கப் பொருந்தியவேலர்தாமும்
நன்னியகுறப்பெண்ணைநான்கண்டுவருவேனென்றே
என்னியமுதப்பயானை இசைந்திடவியந்திட்டாரே.

வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் நாரதனை தெய்வயானையம்மன் கோபித்துத் தர்க்கஞ்செய்துநிற்கின்ற சமயத்தில் சுப்பிரமணியர் தெய்வயானையைச் சம்மதிக்கும்படியாய்ச்செய்து குறப்பெண்ணைக்கண்டு வரும்படிகேட்க தெய்வயானை அவற்கு விடைகொடுக்கிற விதங்காண்க.

தெய்வயானைசொல்-கொச்சகம்.

மின்னும்வடிவேல்தரித்த வேலவனேநான்மருவும்
மன்னவரேயும்முடைய நம்பாவநீருமக்கே
கன்னல்மொழிவள்ளியெனுங் கானக்குறத்தியிடம்
பொன்னடிகளேவமற் போய்மீண்டுவாருமையா.

வசனம்.

சாமஞ்சாமனை மெய்பிரானைநாதா நாங்கள் என்னியகாரியத்தைநான் தடைசெய்தாற் கேட்பீரா நல்லது உங்கள்மனம்போல அந்தக் கானக்குறப்பெண்ணைக்கண்டு அதிசீக்கிரமாக நமது சமுகத்துக்குவந்து சேருஞ்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர்-வசனம்.

நல்லது அப்படியே போய்வருகிறேன் நீயொன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை என்பிராணநாயகி அகோவாரும்பிள்ளாய் நாரதமாமுனியே அந்தவள்ளியென்னும்பெண் இருக்கிற தினைப்புனமும் அந்தத்திசையும் அவ்விடத்திலிருக்கின்ற அதிசயமும் அவளிருக்கு மடையாளமுஞ் சொல்லும்பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல் விருத்தம்.

இனமலைக்குத்தாலமலைதானுண்டு
அதற்கெதிர்பொதிகைமலையங்கேயுண்டு
மோனதவவிசுவாமித்திரன்வேள்வி
முடித்தமலையுண்டுதேவர்முழக்கமுண்டு
ஞானகிரகவனுமிலக்குமணனுமுன்னந்
தாடகையைவென்றதுமத்தலத்திலேதான்
கானமலைக்குறக்கொடியாடபுனமுமங்கே
கண்டுசென்றலடையாளங் காணலாமே.

வசனம்.

சேருமையா சுழுகாசலக்கந்தசுவாமியே அந்தவள்ளியம்மன் இருக்கப்பட்டயிடத்திற் சமீபமாய் இனமலைக்குத் தாலமலை

பொதிகைமாமலை விசுவாமித்திரர் வேள்விசெய்தமலையும் ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணர் தாடகையைவென்றயிடமும்தேவர்கள்முநிவர்கள் வாசஞ்செய்யும்படியான இடமும் ஆகும் தினைப்புனத்தில்வள்ளியம்மனிருக்கிறாள் எனதுபின்னேவந்தால் காண்பிக்கிறேன்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும் நாரதமகாமுநியே அந்தவள்ளியிருக்கிற இடத்திற்குப் போகவேண்டியானால் என்னசொரூபமெடுத்துப்போகலாம்பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல்-வசனம்.

சரணஞ்சரணமையாசுவாமி ஆறுமுகமும் பனிரெண்டுகைகயும் மயில்வாகனத்தையும்விட்டு வேடர் உருவங்கொண்டு போகலாஞ்சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) அப்படியே நல்லது நடவும்பிள்ளாய்.

சுப்பிரமணியரும்- நாரதரும்- தினைப்புனம்வருகிற
கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்- அடதாளம்.

மையல்கொண்டுவேலவர்குறமானைத்தேடியே ஒரு
மானிடவடிவங்கொண்டுபாதைகூடியே
தெய்வநாரதனைகூடச்சேர்ந்துவாவென்று சுந்தர்
சீக்கிரங்குறபெண்ணினைப்பார்க்கலாமென்று
வில்லெடுத்து அம்புதொட்டுவேடர்போலவே வடி
வேலவன்தலத்தைவிட்டுமிகுதியேகவே
செல்லவழிகேட்டுக்கேட்டுதிசைநாடியே வேலர்
தேன்மொழிவள்ளியைக்காணத்தேடித்தேடியே
தண்டினைப்புனமும்வள்ளித்தலமும்எதுவோ அவள்
தன்னைக்காண்பதெக்காலமோசமயமென்றைக்கோ
கண்களுக்கெட்டாததினைக்காடுதூரமோ மலர்க்
கந்தவள்ளியைநான்காண்பதெந்தநேரமோ
நாரதாவள்ளியிருக்கும்லக்குங்காணுமே அந்த
லக்குந்திசையுமெனக்குநம்பலாகுமே
தூரமோகிட்டமோவழிசொல்லுமெனக்கே வள்ளித்
தோகைதனைக்காணவைத்தாற்சுகந்தருமெனக்கே
என்றும்வேலர்புனத்திலேயிபோதில் அந்த
இசைக்கும்நாரதமுனிபையவிபரப்புவான்சாதில்
மன்றல்வள்ளிதன்னைத்தேடிமறமெவேலவனே தினை
வனத்தைக்காட்டிவள்ளியையுன்வசத்திற்சேர்ப்பேனே
மறந்துபயமேவண்டாம்சுவாமிபுன்மனத்திலப்படியே குற
வள்ளியுன்வசஞ்சேர்த்துவைப்பேனடியேன்
தினைப்புனமும்வள்ளியைப்பார்க்கிறத்திலே னையித்
பத்திரம்போற்காணவைப்பேனிட்சணத்திலே

இரண்டுநாழிகைக்குள்வள்ளிநாயகிமுன்னே இந்த
நேரமேகொண்டுவிடுவேன்நேயனேசொன்னேன்
கண்டுவள்ளியைநமதுகைவசத்திலே கூடிக்
கலந்தணைந்துசேர்ந்துக்கொள்ளுங்காணித்திலே
சக்கலாதிநிபெண்ணேனுலைதன்னில்வந்து அதைத்
தாவெனத்துக்கிண்டிசந்தருமோவினாந்து
சொற்றுநப்பெண்டன்னைமனதுகுட்டச்சொல்லியே நீயுஞ்
சொன்னதல்லாவன்றுநத்தோன்றவில்லையே
நாரதாவாவென்றுவேலர்நாடிநடந்தார் தோகை
நாயகியைக்காப்பாற்காகநடுக்கடந்தார்
தெரியுமுடுக்குஞ்சுற்றியிடமுமேதியே வேலர்
செண்பகவனத்தில்வந்துசித்தைதேறியே
வெள்ளிமலைதங்கமலைக்கொடுமுடியுண்டே அதில்
விளாசுமஞ்சந்தனச்சோலைவலவருக்கண்டே
கிள்ளையும்பூங்குயிலினமும்கிளைபெருக்குமே கூவக்
கிளிமொழிவள்ளிப்பெண்ணைக்கேட்டிருக்குமே
தோகைவள்ளிக்கவேறுசையநவைகண்டார் பட்சி
ஓட்டிதிமோலைவமென்னசந்துறமக்கண்டார்
வாரையமணிக்குந்தன்தினைப்புனங்காண்கிறார் அங்கே
வள்ளிதன்வடிவங்கண்டுவந்தெதிர்நின்றார்

பொது- வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமண்யக்கடவுளும் நாரதமகாமுநிவரும் கைலாசலத்திலிருந்து தினைப்புனத்தில்வந்து நாரதர்வள்ளியைக் காண்பித்து தமதிருப்பிடஞ்சென்றபின் சுப்பிரமணியக்கடவுள் வள்ளியம்மனெதிரே நிற்கும்போது அப்போது வள்ளியம்மன்தினைக்கு பட்சிகள்வாராமல் ஆயாலோட்டுகிறவிதங்காண்க

வள்ளியம்மன்-ஆயாலோட்டுகிற-தரு-இ-ம்
புன்னாகவராளி ரூபகதாளம்.

ஆயாலோ-ஆயாலோ-பட்சிகளே- ஆயாலோ-ஆயாலோ.

அன்னங்களேகிள்ளைகளே நல்ல
அழகுநிறைவண்டினமே
கன்னங்கருங்காகங்களே சிறு
காடைகவுதாரிகளே (ஆயா)
வெள்ளமேபுள்ளினமே தினை
மேவுகின்றகோகிலமே
மெள்ளவரும்வாத்தினமே சோலை
மேவியசெம்போத்தினமே (ஆயா)
மானினமேஆயாலோ புள்ளி
மரையினமேஆயாலோ

காவகத்துமயிலினமே — கிட்டுக்
கம்புட்களே ஆயாலோ — (ஆயா)
வர்ண்ணவர்ண பூவைகளே — நாரா
வாத்துகளே ஆயாலோ
சொர்ணநிறக்குக்கனமே — அம்றில்
சேவல்களே ஆயாலோ — (ஆயா)

சுப்பிரமணியர்சொல்- கலித்துறை.

காந்தளின்கைவிரல் சிவப்பெழுமேபொற்கவணைநிந்தால்
மாந்தளிர்மேனிசெந்திபழுமேவெய்யவன்கதிரால்
எந்தாந்தவமிரண்டசைந்திடுமே யிடை இந்திடுமே
போற்பெவ்வாறுங் கஞ்செங்கைசொல்லும்பூவையரே.

வசனம்.

ஓகோபெண்ணே உன்கையால் கவணைநிந்தால் சிவப்பெழுமே வெய்யலில் மேனிகுலைந்திடுமே இரண்டுதனமுங் குலுங்குமே இடைநோகுமே அல்லது உக்களுர்பெயரென்ன நீயார்சொல்லும் பெண்ணே.

இதுவுமது- விருத்தம்.

கோதையேகுயிலேமானே கொஞ்சியகிளியேதேனே
காதலாயுன்னைத்தேடிக் காமப்பேய்கொண்டுவந்தேன்
சீதமாய்வனத்தில்நீயுந் தினைப்புனங்காக்கவென்றே
வேதனும்விதித்திட்டானோ விதிவசமென்சொல்வேனே

வசனம்.

ஆ ஆ குயிலே மயிலே என்னிடத்திற் கொஞ்சப்படியாகிய கிளியே பாவியாகிய பிரமதேவன் உன்னைப்பிறப்பித்து இந்தக்கவலிலே தினைப்புனங்காக்க விதித்தானல்லவா அல்லது உம்மேல் மோகங்கொண்டுவந்த என்னிடத்தில் சற்றேவார்த்தை பாடாயா என்மனோரஞ்சிதமானபெண்ணே.

இதுவுமது விருத்தம்.

சிரிட்டமுகத்தைநேரேதிரும்பியேயன்னைசீர
எதிட்டுப்பார்த்தோர்வார்த்தையியம்பிடுவிளப்பமுண்டோ
வரிட்டதனப்பெண்ணே செவ்வாய்முத்துச்சிந்துமோநீயீ
பேரிட்டதின்னதென்று பேசவாய்பேசவாயே.

(வ-ம்) கோவைப்பெண்ணே உன்னுடைய அழகுபொருந்திய முகத்தைச்சற்றேதிருப்பி என்னைப்பார்க்காயா இருதனத்தையுடைய பெண்ணே உன்வாயைத்திறந்து பேசாயா பேசினால் உன்வாய் முத்துச்சிந்திப்போகுமோ உன்னுடையபெயரை தெரியச்சொல்வாய்பெண்ணே.

சுப்பிரமணியர்சொல்-கண்ணிகள்-இ ம்-தோடி.

வனக்குறப்பெண்ணே — குலக்கிளி

மாதுநீக்கண்ணே — இரசம்பொழி
மதுரிதக்கனியே — எனக்கின்ப
வரிசைலமதுநனியே
வனத்திருமானே — மருவத்தக்
கட்டிச்செந்தேனே — வனையுன்
கண்கொண்டுபாராய் — நான்கொண்ட
காதலைத்தீராய்
பங்கயத்தேனே — மன்மதன்
பகழியெய்தானே — தின்மனப்
பாசங்கொண்டேனே — அனைந்திட
நேசங்கொண்டேனே
சங்கீதக்குயிலே — மாசகத்
தனியின்பமயிலே — உன்மனது
தாகங்கொண்டேனே — என்மன
மோகங்கொண்டேனே
ஜெகமகிழ்மாதே — நீயும்வந்து
சகதியையாதே — நயமுடன்
சரசசெந்திருவாய் — எனக்கொரு
தாமுத்தந்தருவாய்
சுகமதராதியே — நிலவொளி
சோதியாமதியே — மன்மத
சுருர்தசித்தினியே — மதுரித
சுவரிதழ்க்கனியே
நினைந்தினைந்தேன் — உனைநான்
தேடியுமலைந்தேன் — கொஞ்சியே
செய்விதமெனக்கு — நிதந்தர
தெய்வமுண்டெனக்கு
அனைந்தினங்கந்தேன் — உனதிணைப்
புனைந்தனக்கிசைந்தேன் — வனையுன்
அன்னடையிற்சேர்ப்பாய் — மதன்செயுந்
துன்படையைத்தீர்ப்பாய்
ஒழுக்கமுமிலையோ — வாய்திறந்தொரு
மொழியுஞ்சொல்லாயோ — என்னையும்
உன்வசஞ்செய்தால் — புண்ணிய
முண்டுமெய்தால்
பழிக்குவந்தாட்போ — உன்மனம்
பாறையோயிரும்போ — பசந்திடும்

பக்ஷிபோதிறந்தாய் — தனந்தையுங்
அக்கினில்மறைந்தாய்
சரிவலக்கையா — விந்திர
சாவுறுமெய்யா — நின்றிரு
சாதனையுனக்கே — மன்மதன்
வேதனையெனக்கே
வசனைதப்பாதே — இனிஎன்சொல்
மறந்துசெப்பாதே — உன்னுடன்
வருந்திநிற்பேனே — என்மன
அறிவைப்பேனே

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

எட்டாதபழமிதுவென் றெண்ணிடாமல்
எட்டியெட்டியண்ணாந்து பார்த்துப்பார்த்துக்
கொட்டாவிவிட்டதனால வருவதுண்டோ
கூறாதவார்த்தைதனைக் கூறவேண்டாம்
ஒட்டாதுநீருனக்க வார்த்தைகப்பா
ஓடிப்போய்நீர்நின்று யிர்க்கேமோசம்
கட்டாணநறவெய்க அண்ணமார்கள்
காலத்தில்வருமுன்னே நடந்திடாயே.

வசனம்.

அகோகேளுமையா வேடரே நீர்பேசுகிறதைப் பார்த்தால் எட்டாதபழத்திற்கு முடவன்கொட்டாவிவிட்டு அண்ணாந்துபார்த்து ஆசைப்பட்டதுபோ லிருக்கின்றது ஆனால் உம்முடைய பேச்சிங்கே நடவாது இதோ என் அண்ணமார்கள் வருவார் சாக்கிரதையா யோடிப்போம் வேடரே,

வள்ளியம்மனுக்கும்-வேடனுக்குந்-தர்க்கம்-கண்ணிகள்-

இ-ம்-பந்துவராளி அடதாளம்.

வள்ளியம்மன்- சொல்.

ஆருங்காணு நீரெவ்விடம் — உமக்
காசொன்னதோ கபடம்
தாரும்மாதிங்கே சொல்லுமோ உம்சம்ப்ர
தாயமெங்கே சொல்லுமோ

வேடர்சொல்.

சிறுதேவள்ளிப் பெண்ணே — உன்
சிந்தைமறவேன் கண்ணே
பாராமற் பேசுகிறாய் — சம்மத
பாவைபேதமைவை வீசுகிறாய்

வள்ளியம்மன்சொல்.

பிள்ளாதேனாரில்லை — நீங்
வீட்டிலிலையிதெல்லாஞ்சொல்லி
வள்ளியென்றறியாயோ — சம்மத
வாறுவன்கூறுவதும்நீயோ

வேடர்சொல்.

நல்லாவிருந்துதங்கியே — மாந்
தள்ளவும்போமோஎங்கே
கள்ளவாகினுமே — என்மேல்
இரக்கமிலையோமனமே

வள்ளியம்மன்சொல்

ஜல்லிப்பேச்சிங்கேசெல்லுமோ உம்சம்ப்ர
தாயமெங்கேசெல்லுமோ
புல்லுவைக்கவந்திர — அந்
போனமெங்களண்ணமார்தான் வருவார்

வேடர்சொல்

சொல்லிற்குறமாதே — நீச்
சொல்லவும்போகாதே
நல்லாதரவில்லையோ — வள்ளி
நாயகிநீயுஞ்சொல்வாயோ

பொது-சந்தவிருத்தம்-

பாங்கிமாருடனேசிறந்திடும்பாவைவள்ளியுமன்னேருகவே- *
நாங்கிமேலனைவேதயுஞ்சொஞ்சாயசாம்பிராதாயத்தால்-
ஓங்கியேபாணுமார்புநிழலோடேதிக்குருமாறிலே...... *
மேலனைமாமாமாகிறாவழுவேவர்மாயபாக்கே......... *

இருவரும்-முடுகுசந்தவிருத்தம்,

இப்படிமாயவருக்கொருவேலவிருக்கையில்வள்ளியுமனே... ...*
ஒப்பொடுவாட்டுடிவிற்கணைவாரியுறத்துடனேவிரைவாய்... ...*
செப்பியவெள்ளியங்குறவோர்கள்கூடிதெழுவோர்திரளாய்- *
கொப்பெனவந்துபுனத்தைவிசாரணைக்கூறியுசுத்தனரே.... ... *

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால் சுப்பிரமணியவேடரும் வள்ளியம்மனும் பாங்கிமாருந் தர்க்கஞ்செய்துக்கொண் டிருக்கும்போது அந்தவள்ளியம்மனுடைய அண்ணமார்களுக்கு [illegible] புனம் விசாரணை [illegible]

யர் சமீபத்தில் வேங்கைமரமாயிருக்க அண்ணமார்கள் வருகிற விதம் எப்படியென்றால்

அண்ணமார் வேடர்கள்வருகிற-தரு-இ-ம் பாக.

அடதாளம்.

சிலவேடுவர் கானவர் சேர்ந்தனரே

வலைவேல்கொலைவாள் கணைதோளுறவே
வாய்ந்தகெண்டை-திஜாகுஞ்சர
சாய்ந்தகொண்டை-வசிகாம்பெற

புலிமான்வருதே பொறபொறெனவே
பொடித்திடவுடல்-அடித்திடுகினை
வெடுத்திடயிக-திடந்துடன்மயு (சில)

நிழலேதுயர்மாமரமேதெனவே
நினைந்துதலிசைந்துதினை
கைக்கொள்பேர்-வளைக்கவெடுதிர் (சில)

இதாணிலேமரமேதெனவே
இடித்துப்பற்படித்துக்கைத்
தடித்துப்பொற்-றடிச்சுற்றியே (சில)

அண்ணமார்-குறவர்களைப்பார்த்துச்சொல்

விருத்தம்.

நேத்திலவேங்கைமா மின்னறக்கேள
நினைத்தவுடன்மாமரமும் வருமோசொல்வீர்
கோத்திரத்திற்பெரியநம்பிராஜனோடு
கூடவந்தகுறவருமே பார்த்தறுவீரோ
ஆற்றினின்யானைத்தேற்றியனவெற்றிப்பார்க்க
அவசரமாயெல்லோரு மடர்ந்துவாரும்
சிற்றமுடன்வேங்கைமா யின்னறாமும்
சித்தசித்தாய்வெட்டியென்றுஞ் சேர்க்கலாமே

வசனம்,

ஆ ஆ வாரும்வேடர் குறவர்களே நேத்திலாத வேங்கைமா மின்னறக்குவந்தவிதமென்ன எங்கள்தந்தைநம்பிராஜனும் நீங்களும்வந்தீர்களே அப்போதுநினைவிலைக்கும்போ.தம்பானைபோ மப்போதும் பார்த்ததில்லையே இந்த இடமுமையா யிருக்கிறது இதைவெட்டி ஒன்றாய்க்குவிப்போம் வாருங்குறவர்களே (குறவர் வசனம்) ஆனாலப்படியேயப்பார்க்கலாம் அண்ணமார்களே.

அண்ணமார்குறவர்களும்-வேங்கைமரத்தைப்பார்த்துச்சொல்

பொருகண்ணிகள் இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்

வேடர்கோன்நம்பிராஜன்மைந்தருவ் குறவரோடு
விளைந்திடுத்தினைப்புனத்தைச்சுற்றிப்பார்த்தார்
கூடிக்குறவர்பானுக்கெதிர்சென்றார் வள்ளித்தாயை
கொண்டாடிமாங்கண்டுமெய்மருண்டார்
எதிசயம்வேங்கைமாமென்பார் அதிலேஒருவன்
இடித்துப்பல்லைக்கடித்துக்கோபிப்பான்
மோதிவெட்டிடன்றொருவன்சொல்லுவான் அதிலேஒருவன்
முறித்துத்தகர்த்தநொறுக்குவோமென்பான்
முறிவெட்டுவோமென்றொருவன்சொல்லுவான் அதிலேஒருவன்
முளைத்தமாத்தில்வளத்தைப்பாரென்பான்
இந்தமாத்திற்றியிர்த்ததுசொல்லுமென்பான் அதிலேஒருவன்
இலைகொத்தைப்பார்த்துசொல்வேனென்பான்
வேறொருத்தர்கள்செய்ததில்லையென்பான் குலதெய்வநமே
வேலர்செய்குறைபோலிருக்குதென்பான்
கூறும்வள்ளியைவேலர்மணந்துசெய்ய வேங்கைமாமாய்
குறித்ததைத்தீர்த்துயிர்த்ததுசொல்லுமென்பான்

விருத்தம்

மட்டிலாவடிவும்வேங்கை மாத்திலிரிக்குங்கொண்டு ... *
வெட்டவொண்ணுதிலின்னம் விவரித்துக்கேட்போமென்று
கட்டமாய்புகழ்ந்து வள்ளித் தாயினைமகிழ்ந்து வாழ்த்தி ... *
திட்டமாய்வேங்கைவந்த சேதியேதெனக்கேட்டாரே. ... *

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் அண்ணமார்கள் வள்ளியம்மையைக்கேட்க வள்ளியம்மைசொல்லுகிற விதமெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மைசொல்-விருத்தம்.

தண்டமிழ்வள்ளிதோத்தம் தமையரேசொல்லக்கேளீர் - ... *
வன்மிலைவனத்திற்வேங்கைமாமது முளைத்திருப்ப ... ... *
அண்டைநாயில்லையென்னுமோர் தானதிம்பலித்து ... *
கண்டதாயில்லாயிந்தக் காரணமறியேனே .... *

வசனம்.

அண்ணன் மாருங்கள் எனதுயிர்க்குயிராகிய அண்ணமார்களே யாருமப்பாங்கொருதும் படிதகுவாராமல் தினைப்புனத்தைக் காத்திருந்தேனேயல்லாது இந்தமாமிருக்கிறதென்னாய் இன்றையென்று நா

பேசக்கூடாதில்லை இதுவே தோதுமையாகவிருக்கிறது அண்ண மார்களே

அண்ணமார் சொல்-விருத்தம்.

நல்லதுதிறலாம்வேங்கை நற்றுணைவள்ளித்தாயிரு... ... *
அல்லதவிலேவந்தாது மயிற்குமரேசருண்டு........ ... *
மெல்லவேயவனைக்கேட்போமே மெலிந்திடாதிருப்பாய்சேதி
சொல்லவேண்டியதெல்லாந்தீ துணிவாய்ச்சொல்வாயம்மா *

வசனம்.

கேளுமம்மா எங்கள்தங்கையாகிய வள்ளித்தாயே இந்தவேங்கைமரமாயிருக்கிறது திருமாலிருக்கிறபடியா யிருக்கட்டும் அப்படி யதொருவினைவந்தாலும் நமதுகுலதெய்வமாகிய வேலவனிருக்கிறார் நல்லது இப்போது நாமெல்லோருக்கும் போகிறோம் நீசொல்லவேண்டிய சேதியெல்லாஞ் சொல்லுமம்மா வள்ளித்தாயே.

வள்ளியம்மன்சொல் கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அடதாளம்,

வெந்நிலமிக்கசாரே சிந்தாரின்
வேடுவவண்ணமாரே பொருள்
தாழ்வில்லாவழக்கையுள்ள என்னிட
தமையரேநீர்கேளீர்

என்றந்தைதாயாரும் எங்கேதிரேது
ஏங்கியிருப்பார்களோ என்னை
அங்கேயாய்க்கேட்டாலோ அப்படிநீதிச்
அல்லவருந்துகோமா

அன்னைதந்தையிடத்திலு ம்மாளாக
மாயிருக்கிறதென்று நான்
சொன்னபடிபோலே நீங்கள்போய்ச்
சொல்லுவீரண்ணமாரே

சேடியர்பாங்கியுடன் தெய்வபலம்
கொண்டுபுனங்காத்து வள்ளி
வாடாமலிருக்காளென்று தந்தைதாய்க்கு
வண்மையாய்ச்சொல்வீரே

மாடப்புறாவன்னமும் குயிலும்
மயிலுடனேநானும் இப்போ
கூடிப்பிரியாமல் தனிருக்கும்
கோலத்தைச்சொல்வீரே

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்.

அங்குள்ளஜெனமுந்தந்தை யன்னையுமென்றோடொத்த
மங்கைமார்திரளுங்குழுந்த மனிதருங்சுகமோவென்று
இங்கிதத்துடனேவள்ளி யின்பமாய்க்கேட்டாளென்ன
அங்கவில்லுடையீர்நீருஞ் சொல்லுவீர்சொல்லுவீரே.

வசனம்.

அகோவாருங்கள் எங்கள் அண்ணமார்களே அங்குள்ள ஜெனமும் தந்தை தாயாருஞ் சுகமோவென்று நான் க்ஷேத்திரங்கேட்டு வந்தனஞ்செய்தே னென்றுஞ் சொல்லுவீர் அண்ணமார்களே, (அண்ணமார்வசனம்) அப்படியேபோய்ச் சொல்லுகிறோமம்மா வள்ளித்தாயே,

பொது-விருத்தம்.

ஒன்றியகுறவரோடு முயர்ந்திடுமண்ணமாருஞ்
சென்றதன்பதிக்கேபோக ஜெயமிகுகருணைமேன்றே
வென்றிசேர்வேலன்கொண்ட வேங்கையின்சொருபமாறி
மன்றல்மானிடர்போற்றியின்னும் வள்ளிமுன்றோன்றினரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் குறவர்களும் அண்ணமார்களும் தங்கள் பதியாகிய சிற்றூருக்குச் சென்றபின்பு இதுதான்சமயமென்று சுப்பிரமணியர் வேங்கைமரம் உருவமாறி முன்போல்வேடருபங்கொண்டுவள்ளியம்மன் முன்வந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

வேடர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-முகாரி- ஆதிதாளம்.

மறக்கமனங்கூடவில்லை வள்ளிமானே உந்தன்
மையல்கொண்டேவாடுவேனே நானிப்போதே
உறக்கமும்வருவதில்லை என்னசெய்குவேன் அன்னம்
உண்ணவுமிரங்கவில்லை என்னசெய்குவேன்

குயில்மொழிவள்ளியேநான் கொஞ்சிலேனெவன்னைக்
கொஞ்சிமுத்தந்தந்தணைவாய் வஞ்சிமானே

கூடி
மயில்போலழகுடைய மாதரசே
மருவியணையவாராய் மின்னாசே
நம்பிவபேர்க்குவஞ்சகஞ் செய்யலாகுமோ உன்னை
நாடிவந்தநானுமனம் நையலாகுமோ
வம்புசேருங்கொங்கைநடு முண்டில்லாமே, முத்து
மாலையாய்க்கிடக்கவாம் பெற்றிலேனே
கன்றுமீன்விழியிவிட்ட மையகாகவே நானுந்
அலக்கமாய்ச்சிறந்ததில்லை மெய்யதாகவே

வள்ளியும் முகத்திற்கு மஞ்சளாகவே — இப்போ
வந்தணைந்ததிங்கேயுன்றன் நஞ்சமாகவே

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்.

வெறும்புளியதனைத்தின்று விருப்பாய்க் கொரிவதல்லால்
வருங்குருதியொன்றாயில்லை வாய்ப்புளித்ததுவேயிச்சம்
பருப்புலியதம்பசித்தால் பசும்புல் தின்றிடுமோதான்
தெருக்கித்தேபசவேண்டாம் நினைத்ததுமுடியாதண்ணே.

வசனம்.

கேளையண்ணே வேடரே வெறும்புளியைத்தின்றால் நாவுசகிப்புமல்லவோ அதினால் வருவதொன்றுமில்லை அப்படிபோல புலிபசித்தால் புல்லைதின்னுமா ஆகையால் நீநினைத்தது முடியாது வீண்வார்த்தைபேசவேண்டாம் அண்ணே வேடரே.

வேடர் சொல் விருத்தம்.

செப்புமலரணையிலுன்னைச் சேர்த்துக்கொள்வேன்
தேன்மொழியேமதனகலைத் திறமாய்ச்செய்வேன்
ஒப்பெனவுன்றுயிருமென் றுயிருமொன்றாய்
உகந்தமலர்வாசமும்போது வந்தேனென்றாய்
தப்பிதமில்லாதிருப்போ மெய்க்கேயெந்தன்
தகப்பன்மேலாணையிட்டுத் தருவேன்பெண்ணே
எப்படியுந்தின்கருணை பிரங்கியிங்கே
இப்போதேதன்முகூர்த்த மிசைவாயே.

வசனம்.

ஆ ஆ பெண்ணே உன்னைசப்பிரகூடமஞ்சத்தில் சேர்த்து பூவின் வாசம்போல் நம்மதுடைய விலையைச்செய்வேன் ஆனால் என்பேரில் சந்தேகம்வேண்டியதில்லை அப்படி நம்பிக்கைவேண்டுமானால் என்தகப்பன்பேரில் பரவசஞ்செய்து தருகிறேன் நம்புவாய் இதுநல்லமுகூர்த்தவேளையானபடியால் இணங்கடி பெண்ணே.

வள்ளியம்மன் சொல்-கன்னியினி-இ-ம-காம்போதி

அடதாளம்.

என்னவார்த்தைபேசுகிறாய் — ஐயா வேடா
இனிநான்சகிக்கமாட்டேன்
பின்னையும்வாய்மொழிகேட்கிறாய் — இது
பித்தர்பயித்தியமல்லவோ
காட்டில்வேட்டைகிட்டுமே — அல்லாதிந்த
கன்னிவேட்டைகிட்டுமோ
தலையாட்டிப்பேசுகிறாய் — இத[illegible]ல்லாத்தா
முட்டாளியல்லவண்ணே

சொல்லத்தெருவிலாடி — வம்பாய்வில
கூறுகிறாய்பேடி
ஜல்லியும்படியாதே — வந்தவழி
நான்போகச்சொலியாதே
போகாத்துலுக்கத்தெருவில் — சண்டிமிண்டைப்
போடுவாரொருமுன்போ
ஜாதிமார்க்கத்தெரிந்தும் — என்முன்னின்று
ஜன்மடித்தனம்பேசுகிறாய்
வடுவற்றகுறத்தி — அதிலேநானும்
மாங்கமொருசெல்நீதி
இந்தவார்த்தைபேசுகிறாய் — இதனாலு
எம்மாலேபேசுகிறாய்

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்.

வேடனென்றுன்னை நீர் வெகுண்டுமைக்கேபோல்நின்று...... ...*
ஜடையாய்ப்பேசவந்தீர் நானுங்குலமென்றெண்ணாமல்...... ...*
ஆடகத்தழத்துவசா மதனையிந்த நீயிப்படித்தால்...... ...*
குபேரனுமேடாநீர்தான் சொன்னதனை துதாவே...... ...*

வசனம்.

ஓகோ வேடரே தங்கத்திற்பதிக்கின்ற வச்சிரத்தைப் பித்தளையிற்பதித்துக்கொள்வாரா அதுபோல நீரோ உயர்ந்தகுலம் நானோ தாழ்ந்தகுலம் இந்தகுறப்பெண்ணைப்பார்த்து ஆசைப்படுவது சரியல்ல ஆனால் என்குலத்தின்விருந்தாந்தம் சொல்லுகிறேன் கேளுமண்ணே வேடரே.

வள்ளியம்மன் சொல்லுகிற-ஆநந்தக்களிப்பு

இன்னமின்னம்விரித்துரைக்கக்கேளும் — வேட
அண்ணரேயெங்கள்குலவளப்பமெத்தானும் (இன்)
காட்டுமான்பிணையதனைப்பிடிப்போம் — மாட்டில்
கறந்தபால்மலையிலுள்ளதேனமிர்தங்குடிப்போம்
ஆட்டுகாச்சிகேட்டுவாயிலடிப்போம் — காட்டுத்
துஷ்டமிருகம்வகைங்கசொன்னபடிமுடிப்போம் (இன்)
குழவிற்றுள்ளேகழைதரித்துக்கொள்வோம் — உறவு
கூடாதபெண்களையுங்கூட்டிவைத்துப்பிரிப்போம்
மழைபொழியவருணலையச்சரிப்போம் — தாழை
மடல்குடிலைச்சமைத்துபவமலையிற்சஞ்சரிப்போம் (இன்)
சங்குமணிபலதுபணிபூட்டோம் — குறவர்
தாழ்ந்துபோகுலவர்தன்னையுங்கூட்டோம்
எங்கள்வித்தையொருவருக்குங்காட்டோம் — குலத்துக்
கிசையாதவார்த்தையவர்சொன்னதுங்கேட்டோம் (இன்)

வள்ளியம்மைசொல்- விருத்தம்.

கொம்புத்தேன்கனிசாறுங் குடிப்போம்நாங்கள்
கூடாதபெண்களையுங் கூட்டிவைப்போம்
வம்புக்கேசண்டைசெய்யோம் மறவர்பேசி
வலியவந்தசண்டையையும் விடமாட்டோம்
நம்பிச்சேர்ந்தவரையடைக்கலமாய்க்காப்போம்
நல்லசற்குணமிதுவே மிகவேமார்க்கம்
சொம்புந்தேம்பாம விருப்போம்சொன்ன
சொற்றவறுக்குறவர்குலத் தோகைநானே.

வசனம்.

கேளுமையா வேடரே எங்கள்சாதியினிடவழக்கம் காட்டில் மிருகசாதிகளைப்பிடித்துச் சுட்டுதின்கிறது மலையிலுள்ள கனிவர்க்கமும் கொம்புத்தேனுஞ் சாப்பிடுகிறது கூடாதபெண்களைக் கூட்டிவைக்கிறது எங்கள்தொழில் மற்றொருவருக்குஞ் சாம்பிக்கிறதில்லை நம்பி யடைக்கலமானவரை காட்டிக்கொடுக்கிறதில்லை நாங்கள் தரிக்கிற சல்லுமணியல்லாது வேறேமணிதரிக்கிறதில்லை அதிலும் நான்மானமுள்ளவள் ஆனபடியால் நீர்பேசுகிறவார்த்தை சரியல்ல போம்போம் வேடரே,

வேடர்சொல் விருத்தம்.

அறக்கொடுமைசெய்யாத பழிக்காரிநின்
அதிபாபமுழுச்சமர்த்தில் காருமோதான்
உறக்கமில்லையேமதி லெண்ணிவெண்ணி
உள்ளமெலாமுருகுதடி திரும்பிப்பார்த்து
இரக்கமுள்ளபரிவுமற மிரும்போகல்லோ
தெய்வமில்லையோவெந்தன் திறத்தைப்பாரு
குறக்கொடிநானினைத்தபடி யுதாரணன்னைக்
குறித்துமணஞ்செய்தந்தெருவிற்குடிவைப்பேனே.

வசனம்.

அடியேலாசாயெனக்கு நோக்குநிதமானவள்ளிப்பெண்ணே நான் உன்னைநினைத்துநினைத்து திறம்வருந்தியும்உன்மனமிரங்காதது என்ன இரும்போகல்லோ ஆனால் எனக்குந் தெய்வமில்லையோ நல்லதுநீபேசுகிறது ஒட்டாமல் பேசுகிறாய் இப்போதுன்னைக்கலியாணஞ்செய்யாமல்விடுவேனோ ஆகிலுமென்திறத்தைப்பாரும் வள்ளிமானே.

வேடனுக்கும் வள்ளியம்மனுக்கும்
தர்க்கம்-கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அடதாளம்.

வேடர்சொல்லல்,

உன்னைமணஞ்செய்குவேன் உனைவிட்
டொருபக்கம்போகேன் என்னே

அன்னியனென்று நினைத்துக்கொண்டாலெனக்
கானாவெங்குமுண்டோ

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்.

ஆகாவென்றசொன்னாய் எனக்கிங்
கழித்ததிளைநீயோ கித்தரு
பேதமைபண்ணினால்நான் சகியேன்இனிப்
பேசாமலோடிப்போபோ

வேடர்-சொல்லல்.

ஓடிப்போவென்றசொன்னாய் எனக்கு
உயிர்நிலையிக்கிருக்க சல்லியக்
கூடிக்குலாவிநீகொஞ்சிக்கொண்டாலுச்
குருக்களுக்கேபுண்ணியம்

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்-

புண்ணியமூர்த்தமும் மடந்தனிற்
போறுறச்செய்வார்களே இந்நு
நல்லபவனத்தனிற் புண்ணியஞ்செய்யென்றால்
யாரிங்குசெய்யப்போறார்

வேடர்-சொல்லல்-

ஆரிக்கேயென்றசொன்னால் நீயல்லால்
ஆதாரவெங்குமுண்டோ எங்கைக்
செரும்படிக்கிநீ நம்பிக்கொண்டாலுன்
சிநேகமறவேன்பெண்ணே

வள்ளியம்மன்- சொல்லல்.

ஆற்றமாட்டாமலே மதிகெட்
டலைகிறாய்தொண்ணூத்த எம்மை
சூற்றுமற்போவுந்தன் மட்டுக்குந்தக்கதாய்
பேசினால்கோபம்வரும்

வேடர்-சொல்லல்.

கோபமுள்ளயிடத்தில் அதிகம்
குணமுமுண்டென்பார்களே மனந்
தாபம்பொறுத்தெந்தன் சஞ்சலந்தீர்த்தால்
தன்னுளாயிருப்பேன்

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்,

தன்னுளாயிருக்க எனக்குநீ
தாய்தகப்பனில்லையோ பேச
யொன்றுதேமெத்தயிப்ப(?)ன்தேகுனி
உன்று லென்றனைப்பார்

வேடர்-சொல்லல்.

நட்டாந்தியின்கோரையைப்போல் — மயங்கி
நானுந்தயங்கிறேன் — சற்றும்
ஒட்டாமற்பேசுகிறாய்நீட்டுரிமைக்கி
தருக்கமில்லாததென்ன

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்.

நற்கனிவேம்பிலே — சிற்றார்நம்பி
ராஜன்வளர்த்தெடுத்த — வரியனைப்
பொற்கிளிநானுந்தன் கைக்குள்ளகப்பட்டேன்
போபோநில்லாதே

வேடர்-சொல்லல்.

பஞ்சைபசுங்கிளியைப்போல் — நானிங்கு
கெஞ்சிநிற்கிறேனே — சற்றும்
நெஞ்சிரக்கமலேபஞ்சமாபாதகி
நில்லாதேபோபோவென்றாய்

வள்ளியம்மன்- சொல்லல்.

வாய்மதம்பேசாதே — உனக்கு
மரியாதைதக்காது — சற்றுந்
தாமதஞ்செய்யாமலோடிப்போநீநட்ட
ஜாலஞ்செய்யாதே

வேடர்-சொல்லல்.

காதமல்லப்பெண்ணே — உன்னைநான்
சீழுவிப்புணரவந்தேன் — ஐய்யமா
வாதுபண்ணுமலேயென்கிட்டவாவென்றால்
வாய்முற்றுச்சிந்திடுமோ

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்.

வாயும்வலியாதோ — உனக்கு
மனமும்உருகாதோ — நான்
ஓயாமலேயும்ரோஷமில்லையோ
உன்மனம்பேசுகிறாய்

வேடர்-சொல்லல்,

தாவித்தயங்கிறேனே — கெஞ்சித்
தவித்துமயங்கிறேனே — இனி
நீவைத்தவிரியனக்குமென்றேநில
நிற்கவும்போர்வைத்துக்கொள்

வள்ளியம்மன்- சொல்லல்.

கோரணிசெய்யாதே — இதுவாக்
கொடம்பொ[illegible] — இனி

ஆரொன்றும்பாராமல் பாங்கியனைவிட்டு
அடித்துவிரட்டச்சொல்வேன்

வேடர்-சொல்லல்,

அடித்திடவென்றுசொன்னால் — எனக்கு
அவளவுமச்சம்பொன்னே — முன்
பிடித்திடும்பிட்டுக்குமன்சமத்தேயடிப்
பெற்றதுஞ்சொக்கரன்றோ

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

நற்றுணைத்துடனேநீயு நடந்துபோவல்லவென்றால்
நார்க்கம்பயன்றுதேயெந்தன் தமையன்மார்வருவார்வந்தால்
விற்கரத்துடையவாளால் வெட்டுவார்முகம்பாராமல்
மற்றுநீயெதிர்நில்லாதே வருந்துநீசொன்னேனண்ணே.

வசனம்.

கேளாய் அண்ணேவேடனே என்றேறு நீதருக்கம்பண்ணுகிறது சரியல்ல எனது அண்ணமார்கள் வருவார் வந்தால் அம்பாலெய்து கொலைசெய்வார்கள் ஆனபடியால் தப்பித்துப்போவாயண்ணே,

பொது-விருத்தம்.

கொடியிடைவள்ளியிக் கோபமாய்வேடர்முன்னே
அடியதாய்வார்த்தைசொல்லித் தூரப்போவென்றபோது
கடிமலக்கடப்பந்தாரன் கணவனைசமர்த்தசெட்டி
வடிவதாய்வள்ளிமுன்னே வந்தெதிர்தோன்றினரே,

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் வேடனை தூரப்போய்விடு என்றுசொல்ல சுப்பிரமணியர் வேடனாயிருந்த வுருவமாறி வள்ளி முன்புவளையல்விற்குஞ்செட்டியைப்போலவருகிறவிதங்காண்க,

வளையல்செட்டி-வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வளையல்செட்டியும்வந்தான் — வள்ளிமுன்பாக
வளையல்செட்டியும்வந்தான்

அநுபல்லவி.

இளைஇளையாய்த்தொங்கும் வளையற்பொதியதனை
சேர்த்திடுடனேடுத்துப்பார்த்துத்தோளினில்விட்டு (வளைய)

சரணங்கள்.

தங்கப்பாகையுமணிந்து நெற்றியில்நாமந்
தான்விளங்கவேதுணிந்து
நிலையாய்க்கப்பிளிதனை நேர்த்தியுடன்போர்த்தி
நிஷ்டையாதுக்குநீதாய்வளையலிட

நிகரிசெய் நாயகன் வளையல் [illegible]
செகமுழுதும் [illegible]
நிலமுழுதும் [illegible] வள்ளியிடம்
நேராகவே வந்தே [illegible] (வளையல்)

வளையல்செட்டி - வளையல் விற்கும் [illegible],
இராகம் - நாட்டை - ஆதிதாளம்,
வளையல்செட்டி - சொல்லல்,

மாணிக்கவளை நீலவளை கொள்ளீரோ பெண்களே நல்ல
தங்கவளையல் [illegible] கொள்ளீரோ பெண்களே
[illegible] வளை கொள்ளீரோ பெண்களே உங்கள்
வரிசை [illegible] கொள்ளீரோ பெண்களே

வள்ளியம்மை - சொல்லல்,

செட்டிபோலக் காணும் வளையல்செட்டி நீ [illegible] இப்போ
கோலவளையல் [illegible]
தென்திருத்தணி [illegible] வளையல் [illegible] [illegible]
செட்டியே [illegible]

வளையல்செட்டி - சொல்லல்,

மடக்கொடியே [illegible] தேடி [illegible] நல்ல
வார்த்தை [illegible] பேசி [illegible] வாராய்
கொடியிடையே வள்ளிமாதே [illegible] [illegible]
கும்பமுலைக் கோதை [illegible] காட்டு

வள்ளியம்மை - சொல்லல்,

அடியே [illegible] தேடி [illegible] இந்த
[illegible] வளையல் செட்டி [illegible]
[illegible] இவளை [illegible] பொல்லாப்
[illegible]

வசனம்.

அப்போது [illegible] இந்த வளையல்செட்டி சொ
ன்ன [illegible] வார்த்தை [illegible] அப்போ வளையல்
செட்டி என்ன வார்த்தை பேசி [illegible]

வள்ளியம்மைக்கும் - வளையல்செட்டிக்கும்,
சம்வாதம் - [illegible],

அடாணா ராகம்,
வள்ளியம்மை - சொல்,

வாடா வளைசெட்டி [illegible]
போடா [illegible]

வளையல்செட்டி - சொல்,

[illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மை - சொல்
சித்திர [illegible] சொல்லவேண்டும் நீ
இத்தனை [illegible] வருவார்

வளையல்செட்டி - சொல்
[illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மை - சொல்
[illegible] செட்டி நீதான்
[illegible]

வளையல்செட்டி - சொல்
[illegible] கட்டி [illegible] மானே
பிடித்த [illegible]

வள்ளியம்மை சொல்,
[illegible] செட்டி [illegible] சொன்ன [illegible]
அடக்கும்படி செய்ய [illegible] அண்ணமார்கள் வரார்

வளையல்செட்டி - சொல்.
குறவர் தம்மை [illegible]
பருவமுள்ள மாதே [illegible]

வள்ளியம்மை - சொல்
[illegible] செட்டி [illegible]
[illegible] அண்ணமார்கள் வருவார்கள்

வளையல்செட்டி - சொல்.
[illegible]
[illegible] செல்லமாய் [illegible]

பொது - விருத்தம்.

மூர்க்கமிகும் குறவர் [illegible]
[illegible]
நீக்கமுடன் வளையல்செட்டி தனக்குச் சொல்ல
சேனையுடன் [illegible] குறவர் [illegible]
[illegible] வள்ளிய [illegible]
வளையல்செட்டி கோலம் விட்டு [illegible] போல்
[illegible]
[illegible] முருகனே.

இதுவுமது - விருத்தம்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மஞ்சள்வெயிற்றுங்கச் சுருடைபிடித்து
மாத்திரைக்கோலேந்திவரும்வழியினாடி.
தஞ்சமென்றேகுறவர்முன்றும்பண்டாரமா
யஞ்சுடன்றிக்கொண்டாடித்தான்வந்தாரே.

வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனிடத்தில் வளையல்செட்டி யாகவுங் கொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில் அவிடம் தினைப்புனத்திற்கு குறவராகிய அண்ணமார் வருவதைக்கண்டு வள்ளியம்மன் பயந்திருக்க அப்போது வளையல்செட்டியாயிருந்த சுப்பிரமணியர் குறவர் முன்ப ஒருபெரிய பண்டாரக்கிழவனைப்போ லுருவங்கொண்டுவருகிற விதங்காண்க.

பண்டாரக்கிழவன்வருகிற-தரு-இ-ம்.
மோகனம்-ஆதிதாளம்.

வேலர்பாசாங்குகொண்டு-வந்தார்-கிழவனைப்போல்
வேலர்பாசாங்குகொண்டுவந்தார்.
சாலமிகத் துயிர்த்தாஜாலம்புரிந்திடும்வி
சாலம்பெரும்பண்டாரக்கோலங்கொண்டுதள்ளாடி (வேல)
முத்திக்கேசம்பழுத்துத்தண்டு கொண்டூன்றிப்பெரு
மூச்சுவிட்டுடவாய்மருண்டு விழுந்துகாவிகள்
தெத்தித்தத்திமெள்ளநடந்து நாறவயது
சென்றகிழவன்போல்நடந்துபண்டாரம்போலே (வேல)
காதில்குண்டலங்களும்பூட்டி கிழிந்தமெத்தை
கந்தலாபொருகாவிவேட்டி புனைந்துவேடர்
பேதைமயங்கும்புத்திகாட்டி குளறிமொழிப்
பேசிக்குறவர்கள்முன்காசிப்பண்டாரம்போல (வேல)
கன்னத்தோடுகன்னங்களொட்டி பற்களெல்லாம்போய்க்
கடைவாய்வழியேசச்சில்கொட்டி உள்ளியுங்கிலே
குள்ளிருமற்போருமல்முட்டி கிலேறபங்கொட
கூனிக்கிழவன்போலக்காணக்குறவரிடம் (வேல)
காசிக்குவடக்கேநான் செய்தேன் அலைந்தலைந்து
காசிக்குமேலேயுற்றியாண்டேன் அப்படியேநீங்கள்
பேசிக்கொண்டிருந்ததுங்கண்டேன் என்றுசொல்லித்து
பெருகும்புன்னகையுஞ்செய்தான் முருகனுண்டென்றுசொல்லி

விருத்தம்.

கைவிருவாய்குமாரகுருகிழவனைப்போல்
கம்பூன்றிப்பாசாங்குகாட்டிநின்று
நவமிருந்தவேழ்விமன்னர்புடைத்தார்
தன்னையில்விபூதிகொடுத்தாரப்போது.

இலமியவென்றணிந்துகொண்டு அய்யாவெம்மைத்
தேடிவந்தகாரியமேதென்றாங்கே
பவமகல்கன்னியாகுமரித்தீர்த்தமாடிப்
பலம்பெறவந்தோமெனவும்பகர்ந்திட்டாரே.

வசனம்,

இந்தப்படி சுப்பிரமணியக்கடவுள் கிழவனைப்போல் வடிவுகொண்டு கையில்தடியூன்றி குறவர்முன்புவந்து அவர்களுக்கு விபூதிகொடுக்க அவர்நெற்றியிலணிந்துகொண்டு சுவாமி நீர்மெத்தப்பெரியவராயிருக்கிறீரே எங்களைத் தேடிவந்த காரணமென்ன, பண்டாரக்கிழவன் நான் கன்னியாகுமரி தீர்த்தமாடிப் பலம்பெறலாமென்றுவந்தேன் என்றுசொன்னார் அதன்பின் கிழவனைக் குறவர்கள் கேட்கிறவித மெப்படியென்றால்.

குறவர்சொல்-வசனம்.

சரணஞ்சரணம் அகோவாருஞ்சுவாமி பெரியவரே நீர்எந்தெந்தத்தலங்கள் போய்வந்தீர் அதை யெங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லுமையாசுவாமி பெரியவரே.

கிழவன்சொல்-விருத்தம்.

கண்டிகதிர்காமம்வடகாசியாளூர்
கதியருணைத்தலந்திருவேரகமுமற்ற
எண்டிசையிலுள்ளதலமெல்லாஞ்சுற்றி
இசைந்துவந்தோயிவடமதிலதிகசேர்வை
உண்டெனத்தியாகுமரித்தீர்த்தந்தோய்ந்தால்
உடற்றேறுங்கலிதீருஞ்செனனங்கண்டு
கொண்டுவந்தால்நல்லதென்றுமெள்ளவேகிக்
கொள்கையுடன்வந்தேனிதைக்குறித்திடீரே.

வசனம்.

கேளுமப்பா குறவர்களே நான்கண்டி கதிர்காமம் காசிமுதல் பலதலங்களுஞ் சுற்றிவந்தேன் இவிடம் கன்னியாகுமரி இருக்கிறதாய்ச் சொன்னார்கள் ஆகையால் இங்கே கன்னியாகுமரிக்கு வந்தயிடத்தில் உங்களைக்கண்டேனப்பா குறவர்களே.

குறவர்-அண்ணமார்கள்சொல்-விருத்தம்.

நாங்கள்செய்பாக்கியந்தானோ நாதவேதாந்தனேநீர்
கோங்குபூம்புனத்திலெங்கள் குலதெய்வம்போலேவந்தீர்
பாங்குறுங்காடிதிங்கம் பாலைதீயமைமொன்றுந்
தீங்குசெய்யாமலிங்கு சேர்ந்ததுமாண்மைதானே.

வசனம்.

அகோவாரும்மையாசுவாமி நாங்கள்செய்தபாக்கியமோ எங்கள்வனத்திற்கு குலதெய்வம்போலேவந்தீர் ஆனால் இந்தவனத்தில்

காடு படிவதும் மயூரியில் பட்சிகள்மேல் விட்டது மெத்த நம் மையர்க்கு உள்ளமக்கெடுதல் நாங்கள் செய்த புண்ணியவசத்தினா லோ தெரியவில்லை.

குறவர்சொல்-சவுணிகள் இ-ம்-ஆதி-அடதாளம்.

ஒயாகேவண்டாராவாமி ஆண்டசேதுபதி மாதே
பெண்ணாருக்கோரு மெய்யுந்தெய்வம்போலும்வந்தி ஜையா
பெருநாதம்போயதைந்துவேர்த்திநேர்துவர்த்தி ஜையா
பெருமைநிறமைப்போதியதேதிமெய்குரனே மையா
நாங்கள்செய்தபுண்ணியத்தாதேருநாடிவேயந்தி நாண்டாதே
நீங்கிவாமெநர்க்கொக்காக்குநமெய்யம்போலும்வந்தி ஜையா
சந்திரயாகுமரிபடகாமெநாடனு வீரோ
வள்ளிகுரும்புபோதந்தம்-உயிர்போவதாகுதே சவாமி
தம்மைநிறவிலேவனத்தில் சார்ந்துவந்திரெக்க விடம்
சயுதிதனைமெய்மே-தாதுகையப்போல தையா
காணைந்தின்நாமகுமமைக்-காக்கவுந்திர மிலையோ
தேவரிருதந்தபோதே செய்திமெயாயிகள் போச்ச
வேழினமின்மேடர்தாங்கள் வேலவர்க்கடிமை யாகும்
தாழ்விலிமாரியாறைக்குறைக்காதிக்குதாய்வனதி காரி
ஆண்டவேந்திரன்போலும்-அடிமைநாங்கள் சொல்லக் கேளும்
ஊமடைவினைக்கெதிர்தப்போர் சொல்லுகிறோம்போத்திகேளு
ம்,வள்ளிமெய்னுரைநம்மையுங்கேருவலுக்குமைநம்பு முண்டு
மெய்னமெய்னாருந்தினவிதையுவனப்பாரு மையா

வசனம்.

அதோ வாருமையா பண்டாரவாயி நீர் இப்போது சாவுதி காவத்தில் சந்திரகுமரிக்கு எங்கேபோய் அலையப்போகிறீர் வேண்டாம் எங்கள் தங்கை வள்ளிநாயகி தினைப்புனக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள் அவளுக்கு நீர் தெய்வம்போலக் கூடத்துணையாயிருந்தால் நீர் கேட்டதெல்லாந் தருவாள் இப்போது அங்கேபோனால் தினைப்புனத்துக்கு வாருங்களையா.

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-விருத்தம்.

வள்ளியெனும்பெண்ணொருத்தியங்கேயுண்டோ
வாழ்ந்துதினைப்புனமெங்கேரோவனமுண்டோ
வெள்ளமொழிபோதிதோனெனவிரித்தக்
காணத்திரிருவனந்தைக்காட்டுமென்னே
மெல்லமெல்லநடந்திவிளையாட்டுக்காட்டும்
பேனையிலந்தகிமொட்டுமுண்மேவிட்டு
தள்ளிநிக்கெல்லாமுமாதுக்கவிக்கஞ்சுறும்
தருமமுண்டுகுறவர்குலத்தலைவர்களே.

வசனம்.

ஓகோ குறவர்கள் தலைவர்களே அங்கே வள்ளியென்ற பெண்ணொருத்தி யிருக்கிறாளோ தினைப்புனத்துக்குப்போனால் நிஜமாயிருந்தால் அந்த வள்ளியினிடத்தில் கொண்டுபோய்விடுங்கோள் நான் கேட்டதெல்லாம் தரும்படிசெய்தால் அவளுடனாதுக்காயிருப்பேன் வேடர்களே.

குறவர்கள் வசனம்.

அப்படியே நல்லபாக்கியம் வாருமையாகிழவனாரே.

அண்ணமார் வள்ளியம்மனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

குலமயிலேகுயிலே வள்ளிநாயகியே
கோகிலமேமேயாவதுக்கேளாய்
ஆலேசம்போக்கநந்தமெங்கு புடைநடந்தாடி
யாண்டார்பண்டாரநம்மை யதித்துவந்தார்
பாலைவருக்கிழவனார் நீந்தியமே
பாக்கியமான்பவர்தான் கேட்டதெல்லாம்
ஆவியோராழ்புவராயந்தையாய்த்திடு
குறவுகவித்தமைக்கடலாவளியரே.

வசனம்.

கேளுமம்மா எங்கள் தங்கையாகியவள்ளிநாயகியே நாங்களோ குறவர்கள் சொல்லுகிறோம் இந்தப்பெரியவர் மலையுகாதி நீயவர்க்கிடப்பாண்டியர் வலவந்துக்கேடகு கெடுவாய் நீங்களாகே இவர்மெத்த நல்லவர் சென்னையாய் பார்த்துக்கொள்ளும்மா நாமே (வள்ளியம்மன்-வசனம்) அப்படியே நல்லவர் எனதுஅம்மாக்களே.

பொருளன்னிகள்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்.

ரூபகதாளம்.

ஆண்டாரைப்பணிந்துபடியாக்கிழவுந்து
வாக்குநிறுத்திவைத்தார் நல்ல
அறிவுடையநம்பிமைத்துணுதவர்களுக்கு
நிதமுடனேசொன்னார்
ஆண்டாதமணிவிளக்கிடவடையோயாவி
வள்ளிபுத்ரம்மதித்தான் அம்மே
சொன்னதாவையதுவென்றகிழவன்புமுண்டோ
பாவைவிட்டுக்குறித்தாய்
ஒப்பாருமில்லையித்தகிழவனுக்கேயர்
நெறிப்போய்க்கண்டாள் நல்ல
ஒருமையுள்ளபெரியவரென்னைதத்தனுக்காவி
மதநிலவக்புகொண்டாய்
நப்பாமைநற்தாலைமைத்தியென்னந்தோனமும்

பாருந்தாவள்ளியின்றன் ஆண்டரி
தன்னைவாரும்பாண்டீதிருவ்வேளா
மென்றுவள்ளிசொன்றள்
வள்ளியம்மனுக்கும்-கிழவனுக்கும்-பால்-கண்ணிகள்
இ-ம்-செளராஷ்டிராம்-ருபகதாளம்.

வள்ளியம்மன்-சொல்வல்,

பருத்தவறத்துப்பழுத்தவெதாத்திப்பண்டாரப்
பெரியகிழவனுரே
பலவிட்டிலன்னமென்றப்பசியதித்து திரும்
போஜனஞ்செய்வீரே
விருந்தசேதிரிவினத்தீரோவெனுநேரம்
பசிபொறுத்திலவா
வெற்றியவாடிபணிந்தேன்சாந்தேபோனும்
பசிதீர்ப்பேன்மெய்யா

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்,

ஆட்கியன்னபூரணியேஅலட்சுமியே
அமராபதியேவள்ளி
அன்னமேபெண்வயற்றாப்பசியுண்டாகெருக
விட்டுதெந்தவள்ளியே
காட்டியில்லென்னைதாற்றளைநத்திருப்பா
பெண்பசிலைத்தீர்ப்பாய் இத்தத்
கருணையுள்ளவேளையிலே அருமையாபெண்
உடல்தேற்றிக்காப்பாய்

வள்ளியம்மன்சொல்.

நல்லதையாபண்டாரமேநாளுமக்குப்
பசிதீர்ப்பேனென்றேன் தினை
நற்கதிர்கொய்தேயிடித்து அவலாயாய்
நான்தருவேனல்லோ
வல்லிருந்தும்பாக்கலந்தமாவிடித்துத்
தினைக்கதிரைக்கொய்வேன் காசில்
மடக்கியிடித்தேபொரியவாரிக்குத்தி
உமிபோகச்செய்வேன்

பொருள்-மேற்படி-கண்ணிகள்.

தங்கவினைகுத்திக்கமென்னத்தால்இடித்த
மாவிடித்தாள்வள்ளி இரு
கொங்கைகள்குலுங்கவிடைதுவளவேயடி
செந்தினைமாவுந்தெள்ளி
பொங்குரசத்தேனைவிட்டுப்பிசைந்தடை
இசைந்துண்டாடசெய்தாள் பசும்

பொசியுமையாவென்றுவள்ளிபசிபொருந்தும்
கிழவனுக்கேகொடுத்தாள்

இதுவுமது-விருத்தம்,

தின்றுவிருந்தேக்கையும் கொண்டுவந்து
தினைமாவலைத்துவள்ளித்தேவிதானும்
உண்ணுமென்றன்பண்டாரக்கிழவன்வாங்கி
ஒருவருண்டைமாப்புசித்தவுடனேயெந்தன்
கண்விழிகள்பிதுங்குதுவாய்க்கைக்குதெண்ணை
படமோவல்லதும்வெண் காணேதாறே
தண்ணீர்கேட்குதுவயதுகைக்குநெஞ்சே
நயக்கிவள்ளிமுன்னுளநிமயங்கினுரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் பாலன்விட்டுக்கிழிதங்கி பண்டாரத்தைக்கூப்பிட அவர்பசிக்குதென்ன நல்லதுப செய்யத்தவி க்கிறேனென்று வள்ளியம்மன் தினைக்கதிர்கொய்து குத்தி மாவாக் கித்தேன்விட்டுப்பிசைந்து உருண்டைசெய்துதேக்கிலையில்வைத்து க்கொடுக்க பண்டாரஞ்சாப்பிட்டவுடன் தொண்டை நெருக்குது வாய்கைக்குதென்று தியக்கிமயங்கி தாகத்திற்குத் தண்ணீர்கேட்கி றதுகாண்க.

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம் காம்போதி-
ஆடதாளம்

தண்ணீரில்லாமற்றவித்துப்பறக்குதென்றுவி உண்மையே
சத்தியமாய்நாவைச்சுற்றி வறட்டுதேயாவி
உண்ணுவனுண்டுவுமன்றுநெறுமூச்செறியுதே உடல்
ஒட்டிப்பக்லோடுபற்றிட்டியென்றுவிருதையுதே
பித்துக்கொண்டாற்போற்கிறுகிறுத்துதலைசுற்றுதே புத்தி
பேதகமாய்ச்செவியடைத்துத் தொண்டைநீர்வற்றுதே
முற்றித்தண்ணீர்தாகமெத்தவெடுக்குதேயாதகு என்னை
மோசஞ்செய்யக்கூடிப் பேசினதோரதிஷ்டசாதகு
மாப்பலகாரமென்றென்னத்தைபோகொடுத்தாயே முழு
மருசெஞ்செய்தெப்பா பிஞ்சிக்குடிகொடுத்தாயே
வேப்பிலைபோலக்கசக்குமோதேன் தினைமாவும் செடி
மிதமோவொண்டைக்குள்காதிக்கும்மோதாவும்
ஆவிஞ்சிக்குவளம்பம் மிவ்வளவு மரோ ஒடு
அருகியொளிக்தாஅஃகாலம் பம்பாவியோரே
சாதிஜனமென்றுவீடுமேலே பெண்ணுயிரைப்பேரும் நாளும்
தன்றுவேவிடத்துசாகிறேனெந்தன்கண்மேலே

பண்டாரக்கிழவன் சொல்-விருத்தம்,

நிதித்துவைாகொல்லைநலர்கள் குறவரோடின்
தலையாமாகொல்வேனு மெனவுத்தாண்டிட்டு
அடைக்கலமெனத் தன்னிடத்தில் விட்டதற்கே
அவ்வேடராய்மானவே நருவைத்தந்தாய்
திடமென நான்கூடாவம்போல் வருகியின்றேன்
செவியடைத்தாக்கவிருட்டி இருமல்விக்கல்
எமிக்குருப்பாவிதன்னி வெனக்குத்தாராய்
இன்னமதாயிராமிறப்பே யென்செய்வேனே,

வசனம்.

வேணாய் வள்ளிப்பெண்ணே உன்தமையன்மார் குறவர்களும் எனக்கு இந்தவனத்திலே உன்னிடத்தில் விட்டுப் போனதால் நீயும் அவர்களுடைய பேச்சைக்கேளாமல் எனக்குத்தேன்தினைமாவென்று விஷத்தைக்கொடுத்தாய் நான் தின்றது அனது நான்மெய்யென் றுவாங்கிசாப்பிட்டதில் பிறகு செவியடைக்குது கண்ணிருட்டுகிறது இருமல் விக்கலெடுக்கிறது ஆனதால் இப்போதாவது மனமிரங்கி தண்ணீர் எனக்குத் தாராய் பெண்ணே வள்ளி,

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்.

நன்மையே நாம் செய்தாலு நடனக்குசேர்கலியுகத்தில்
தின்மைபோல் விளைந்ததென்று திருவனமிருக்குதையா
உன்விதி பல்லவெந்த ஊழ்வினைவிதியாய்த்திரும்
என்றுமேன் மனதிற்போந்த எனைத்தவி சுடர்த்தவந்தே,

வசனம்.

வாருமையாவையா பெரியவரே யிந்தக்கலியுகத்தில் நாம் நன்மைசெய்யத் தின்மையே வரும் உம்மை வெறுக்கவேண்டியதில்லை ஆனால் என்விதியா மப்படி என்னிடத்தில் நீர்வந்து போதென்னைச்சலிப்பித்துப் போறீராயிருக்குதையா பண்டாரமே,

வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புந்நாகவராளி

அடதாளம்,

ஊத்தோர்சொற்றவருமத்தாத்தநற்சோகிழவனே — திரும்
முழுதும்பாவியென் றென்மேற்பழியைப்போடுகிறீர் சாண்டோரே
கந்தபாவமீதுமைக்கலைஅக்கிவிட்டபலன் போச்சோ — சொற்
புகட்டித்தேன்விட்ட மாவைக்கைக்குமென் றுசொல்லுமாக்கா
மிகைச்சுபோகட்டென் றுபேசிப்பார்த்தநும்பொய்போதேனி
நீயிலசந்தமாவைநஞ்சென்றே இசைத்துசொல்லிற்று — மெ
ய்போமைழுந்தலையைப்போல்வாயைப்பிளக்கிறீர் ஆண்டேர
ம்மா, வம்புக்கோதினைமாவைநம்பித்தந்தேன்கிழவனுரே
அருமையுடன்விதக்கிற்றுதிதண்ணீர்க்கனைகாட்டுவேன்வாரும் — இந்த
அப்பாதனமுமைக்கப்பாற்படவோய்வாருந்திரும்

அருமையுடனே யின்றால் அடர்ந்தவாருங்கிழவனாரே — உமக்
கப்புடனே தண்ணீர் கனைக்காட்டுவேன் பெரியோரே

வசனம்,

அகோ வாரும் பண்டாரக்கிழவனாரே இந்தக்காடு கடந்துபோனால் மலையருகே பொருகனையிருக்குது என்றருமத்தாற் காட்டுகிறேன் என்கூடவாரும் ஆண்டார்கிழவரே,

பண்டாரஞ்சொல்- வசனம்,

நல்லது பெத்தி அப்படியே வருகிறேன் இந்தக்காட்டில் அனேகம் காடு புலி சிங்கம் பலமிருகமிருக்குது அதுகளைக்கண்டாலெனக்குப் பயமாயிருக்கும் உனக்குப் பயந்தானே யிருக்கும் நாம் எப்படிபோகிறது பெத்தி (வள்ளிவசனம்) ஆனால் கேளுமையா எங்கள் ஜாதி சகலமான மிருகங்களைப்பிடித்துக் கட்டுகிறது இந்தமிருகங்களைக்கண்டால் எனக்கு பயமிருக்காது எனக்கு ஆனையமாத்திரங்கண்டால் மெத்தபயமுண்டாம் ஆகிலும் இந்தக்காட்டில் ஆனையில்லை பயப்படாமல் வாரும்பெரியவரே,

பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணிகள்,

இ-ம் புந்நாகவராளி-அடதாளம்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்,

சர்மமோதண்ணீர்த்தாய மெத்தவெடுக்குதடி பெத்தி — இந்தக்
காட்டைக்கடந்துசுனைக்காட்டித்தண்ணீர் தந்தால் நேத்தி

வள்ளியம்மன் - சொல்.

ஆகட்டும்பண்டாரக்கிழவரே என்பின்னே வாரும் — அந்தா
அந்தமலைக்குஅப்பாலிருக்குது சுனைபாரும்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்,

ஆனபடியால்வாரேன் அன்னமே வள்ளிபுன்னயத்தாய் — எந்தன்
ஆயாசந்தீரவே நீர்தந்தால்புசிப்பேன் நானுன்

வள்ளியம்மன்-சொல்.

எங்கள் ஊருக்குள்ளே யெல்லாம் கடந்தோமினித்தேனும் — இங்கே
இருக்குதையா சுனை பெருக்கத்தண்ணீருண்ண வாரும்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

இந்தச்சுனையிற்றண்ணீர் பாசியிருக்குதுவேண்டாமே — பெண்ணே
இறங்கிக்குடிக்குஞ்சுனை எனக்குக்காட்டிடு நீயன்னமே

வள்ளியம்மன்- சொல்.

நீர்ச்சுனை செத்தண்ணீரைப்பழிப்பாரோ ஆண்டாரே — அந்த
நீர்த்திப்பால் நல்லதண்ணீரிருக்குதுண்ணீரோ

பொது விருத்தம்,

அப்பாற்போய் நல்லதண்ணீர் கண்டேயாண்டார்
அப்புடன்தண்ணீராய் வள்ளியருந்தப்போது
எப்பிறப்புத்தனை யடைந்திடவே நீயென்ன

எறநற்போதுடல்றமேக்கமெடுத்துத்தள்ளக்
குப்பறவெவிழுந்தாகையைதைவிட்டன்று
கொண்டுவாநீ தனியமுறுதிக்கூவள்ளி
தப்பிமுயிர்போருமுடியென்னுடன்னையாலத்
தழுவியெடுத்தேநாயிற்பாசொன்றோ,

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் கிளையைக்காவலிருந்தவர்கள் சீ வேடர்கள் விழுவாள் நன்னியதுக்கு நாகத்தில்த்து வெளியேவருகிற சமயத்தில் காதலன்னாடி விழுந்ததைப்போல் பாசாங்கெடுத்து தன்னளியே முழுதும் யமுடிபி கூடவென்று இதுதருணம் சமயம் கிடைத்தது மாதிர்வயபி என்றுசொல்ல வள்ளியம்மன் சொல் லுகிறதாவது,

வள்ளியம்மன் பண்டாரத்துச்சொல்- விருத்தம்,

இதுநமக்குவாய்க்காதிதேயபாடுதாரோ
இக்கிழவன்காளைமிதுவேவிழுந்ததனாலேயோ
மதமிருத்தபண்டாரக்கிழவருகே
வாருமெத்தன்னையித்துவகையாயிப்போ
பற்றுடறுக்கவைத்தெதாடுமென்றுவிர்த்தே மெய்யிதி
பதட்டமெல்லாந்தீர்த்துதெதற்பாசியப்பென்றோ
தயிழத்தமைவனீர்தத்தசேயெடுத்தன்
தாகத்தீர்ந்ததுபோகத்தயிர்ப்பாய்த்தியே

வசனம்,

ஆஆ நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் இந்தக்கிழவனுக்கு நமக்கு த்துன்பம்நேரிட்டது ஒரோமதம்பிடித்தகிழவனே இப்படியுந் தன்னளியில்கிழவனா இந்தநாரும் என்னையைப்பிடித்து கையை ஆ கொணரும் (பண்டாரம்) ஆ ஆ பெண்ணே உன்கையைப்பிடிபட்டு மேலே மெயிலைத்த மிருகு என்மனச்சு குளிர்ந்து தாகமுந்தீர்ந்தது இப்போ துன்போல் போசக்கொண்டேன் ஒன்போதத்தைத்தீர்ப் பாய்பெண்ணே.

பண்டாரக்கிழவன்சொல் சிந்துகள்-இ ம்
நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்,

நாகந்தனித்தமேயே — புன்னகையே
தருமத்திர்த்தாங்கைடாசியே
மோகத்தவிர்ப்பதற்கு — ௧௫
முன்னைப்பூக்கிடத்தாதுண்டு
என்னைக்கிழவனென்று — தித்தமை
யென்றுமந்கூடித்தழுவேறுத்த

சொன்னபடிகேற்பேன் — ரியத்
சொல்வதற்செல்வாறுன்வாயிருப்பேன்
களபங்கமைமெனக் — குடங்
கையிலனைத்தாத்தழுவமதம்
இவகிக்கிட்டவருவாய் — எனக்
கின்பக்கவிதலத்தருவாய்
விராகக்கிளியுநீ — மெய்
மெலிவுதெல்லாங்கைடக்கண்பாராய்
எருகையுளர்வேறே — முத்தத்
தத்தனைத்தேதெட்டிக்சேரோறே
வேலவர்திருவுடைசெய்வார் — இத்த
மேதினியோரொல்லாம்போற்றிசெய்வார்
வாலக்குமரிப்பெண்ணே — குற
வள்ளியெனைவருத்தாதேகண்ணே

வள்ளியம்மன்சொல்- சிந்துகள்.
இ-ம்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

நின்றுமென்னபேச்சாத்தாய் — குற
வேத்திழைவள்ளியென்றென்றுமல்
நின்றதுசாதனையோ — என்ன
நீதிசொன்றுயடாபாதகனே
போதமெல்லாங்கெட்டுதே — கெட்ட
புத்தியுனக்குப்பிடிபட்டுதே
நீதியில்லாதபடி — கட்டு
நில்லாதேயிந்தநினைவைவிடு
இன்டாதபாவியையோ — நீயுந்
செய்தவமெல்லாந்தீவினையோ
வேண்டாம்பதற்கெஞ்சாதே — நீயும்
விண்செல்வப்பிள்ளைபோற்கெஞ்சாதே
நரைத்துப்புலன்கெட்டு — இன்று
நானையிற்சாந்தாநினைவிட்டு
வெறுத்தமொழியேது — கிவ
வேடருனக்குப்பயமேது

வள்ளியம்மன்சொல் விருத்தம்.

போதேநரைக்கிழவாஎதிர்நில்லாதே
பிள்ளைகொளும்பாம்பணையாண்டிநீயல்ல
ஆசாமேறுகிவேடமேது
அறிவுகெட்டமுடனுக்குதந்தோது

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

[illegible]

விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

[illegible]

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்குச் சுப்பிரமணியர் அனேக விதஞ்சொல்லியும் கேளாமல் வள்ளியம்மன் கோபித்துப் புனத்தி ற்குப் போகிறசமயத்தில் சுப்பிரமணியர் இனியென்னசெய்யோ மென்று தமக்குமூத்தோனாகிய கணபதியை நினைக்க அப்போது விநாயகர் ஆனையுருவங்கொண்டு வள்ளியம்மன் முன்வருகிறவிதஞ் சொல்வ. ஆனைவருகிற-தரு-இ-ம்-நவ்ரோஜ-ஆதிதாளம்.

பட்டவர்த்தனமே மதம்பொழி
பட்டவர்த்தனமே
பட்டவர்த்தன-அடவிதனிலே
வடிவினெயிற்றிருடியதிரும்படி (சட)

இருபுறமும் [illegible] [illegible]
இருசெவியும் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ஆனையொடு
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] (சட)
[illegible] இடவே [illegible]
[illegible] இடவே [illegible]
[illegible] இடவே வள்ளிநெருங்கி
[illegible] இடவே
[illegible]
[illegible] (சட)
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] (சட)

விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் விநாயகமூர்த்தி யானைரூபங்கொண்டு வரு கிறதைப்பார்த்த வள்ளியம்மனானவள் நடுநடுங்கிப் பயந்து வே லாயுதக்கடவுளை நினைந்து வாடி பஞ்சபூதமுங்கலங்கி பண்டாரக் கிழவன் பின்னே ஓடிவந்து சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால் பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மனுக்குச்சொல்.

விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
கன்னிதொடாதென்றனை [illegible]
[illegible]

மேகம்போலானைகொட்டுமிந்தையா
ஆட்டமிதுகொண்டிருந்தபோதடன்று
அடைக்கலப்பட்டுதேன் ஐயாமனதிரங்கீர்,

வசனம்,

ஓ ஓ குறப்பெண்ணே முன்னம் தினையில் காரும்படியாய்ச் செய்தாய் இப்போது காட்டிலிருக்கும் யானையைக் கூட்டிக் கொண்டு என்னை அதின் முன்காட்டிக்கொடுக்கவா வந்தாய் என்னைத் தொடாதே கிட்டவும் வராதே. நில்லாய் பெண்ணே (வசனம்) ஆறும் பண்டார வரமிவளே நான் உம்மிடத்தில் மீட்டுமை செய்யவில்லை இப்போது காத்தமேகம்போல் ஒருயானைவந்திட்டு என்னைக்கொல்லவருகிறது கைகால் நடுக்குது இவ்வேளை உம்மிடம் அடைக்கலமாய்வந்தேன் இப்போ தென்னைக்காத்து இரட்சிக்கவேண்டுமையாசுவாமி,

வள்ளியம்மன்சொல்- கண்ணிகள்,

இ-ம்-கண்டா- துருவதாளம்,

ஐயரேசிறுவனுக்கே — எனக்
கன்புள்ளபண்டாரசுவாமி
மெய்யமாம்புறயானை — என்னை
மிரட்டுதேநாய் என்னசெய்வேன்
விரிகுதே என்னசெய்வேன் — ஆனை
விழுங்கவருதே என்னசெய்வேன்
ஆரிடத்திற்செல்வேனையா — எனக்
காதாவதியேவேறுயார்
வெறித்து அறிக்கையாலவாரி — ஆனை
விழுங்கவருதையாபதி
பாசமுற்றிலெக்கென்னை நீரும் — இன்று
பார்த்தெனதுகவலைதீரும்
புனத்திலெனைக்காக்கொருநோ — நானும்
புயப்புவனைத்திர்க்கொருநோ
தனித்துவந்துயானைக்கஞ்சி — மெத்தத்
தஞ்சமென்றேனுமைக்கெஞ்சி
மதயானையைவிலக்குமையா — உத்தம்
மைத்துனிபாலிறேனையா
இதமாயெனைக்காப்பாருமே — உமக்
கேர்த்தக்கொழுந்தியுமாவேன்
அடகமதவானையேக — சுத்தன்
கண்முன்னேதோற்றுமற்போக
உடம்நீர்விலக்கியதால் — உமக்
குற்றதோ பண்டாரவேளையா

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-மேற்படி- கண்ணிகள்,

இ-ம்-சங்கராபரணம்- துருவதாளம்.

காரியம்கைக்கூடுமட்டும் — பெண்ணே
கைவசமாகிறேனென்பாய்
வீரியமாய்த்தீர்ந்தபின்பு — நானு
மேறுமேறுபோபோவென்பாய்
ஆறுமுகவேலர்மீதில் — பெண்ணே
ஆணையிட்டுத்தந்தாற்போதும்
கூறியெனைக்குக்கைபோட்டுத் — தந்தால்
கொண்டமதம்போவகட்டும்

வள்ளியம்மன்சொல்-மேற்படி- கண்ணிகள்

சுப்ரமண்யர்பேரிலாணை — உத்தம்
சொந்தப்பெண்டாகவேனுனே
தப்பாதுத்தம்கிருபையாலும் — ஆனை
தன்னையும்விலக்கவேணும்

பொது விருத்தம்.

மிடத்துடனட்டியானைச் சிறுவேயத்துவள்ளி
அடைக்கலமென்றுண்டாயோ வியந்துபுவிக்கட்டி
நடிக்கொருத்தனைமுந்தித் தவிர்க்கையாலனைத்துப்போதே
தொடுத்ததுமுடித்தோமென்னத் துள்ளுகின்கிழவன்றானே.

வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மையானைத்துரத்திக்கொண்டு வருகை வள்ளியம்மன்பண்டாரக் கிழவனிடம்போய் அடைக்கலமாய்ப் பண்டாரக்கிழவன் வேலர்மேற் சத்தியஞ்செய்யச்சொல்ல அது போல் வள்ளியம்மன் பெண்டாகிறேனென் சத்தியஞ்செய்து கட்டிக்கொள்ளநினைத்து முடித்தபெருமான் ஐயம்பாய் பண்டாரக்கிழவன் ஆனையைப்போகச் சொல்லுகிறவித மெப்படியென்றால்.

பண்டாரக்கிழவன்சொல்- விருத்தம்.

இமையவான்பாய்போற்று மிறைவனேயனைக்குறுமுத்த
உமையவளொருதிய திர்சாத்தியிந்திருமையாமல்
கையில்வள்ளியெந்தன் கைவசமாகுமிப்போ
மையக்கமயக்கமின் தமையியுஞ்சுவாமீர்.

வசனம்.

அப்போதாரும் எனதுதமையனுமிய பகைமுகத்தடைவேனா நச் சிநேகத்தப்பிரகாரம் இத்தவள்ளி என்னைவசமாகிவிட்டாள் ஆனை யால் இப்போது நீர் தமதுகைத்திருப்போய்விடு தமையனே (ஆனைசொல்வசனம்) ஆகாதேனைப்பேவா அப்படியேபோய் வருகிறேனையா

பொது-விருத்தம்.

இவ்வம்போல்வந்தவேலன் இவருத்தம்பொருபரிகட்டி
நினைவெனத்தொடர்ந்தேயின்று நினைந்ததுமுடிந்ததென்று
இளமையில்வள்ளிதன்னோ டிணங்கிருவியவையால்
தருவிருமடியபோதத் தாங்கிருந்தாங்கிருரே.

இதுவுமது-விருத்தம்,

பால்மொழிமாதினைத்தழுவியணைத்துமட்போ
பழவினையாடிநல்குயிப்பழுதிச்சேரும்
வேலன்மருட்டியவேடமெல்லாம்விட்டு
மெய்ச்சொருபங்கொண்டுவடிவேலாந்தாங்கிச்
சேவல்மயிலும்பனிரெண்டாய்த்தோளுங்
குளிர்ந்தகண்களிராறுமுகங்களாறுஞ்
சோலையிலந்தின்னிவள்ளிமுன்னேதோன்ற
தொடுக்கின்றார்திருக்காட்சிகொடுக்கின்றாரே.

வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் பண்டாரக்கிழவன் வள்ளியம்மைக்கூடிப் புணர்ந்து தான்நினைத்தது முடிந்ததென்று சந்தோஷமடைந்து இனிமேல் நம்மிடவரவு தெரியவேண்டுமென்று மயில்வாகனருடராய் ஆறுமுகமும் பன்னிருகையோடு தன்சொருபத்தைக்காண்பித்து வள்ளியம்மனுக்குக் காட்சிகொடுக்கிறவிதங்காண்க.

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மனுக்குக்
காட்சிகொடுக்கும்-தரு-இ-ம்- நாதநாமக்கிரியை
அடதாளம்.

காட்சிகொடுத்தார் சுப்பிரமணியர்
காட்சிகொடுத்தார்

காட்சிகொடுத்தாரே-நாட்டிலாரமலே
நாச்சியம்பழியுஞ்- சாம்பராக்கிய- வள்ளிமுன்னே
சேவல்மயிலும்-பனிரெண்டுதோளுங்
குளவியசேவற்- கொடியுங்-கட்டபுங்
பாலகுமாரவடி-நாகவே-லோலாவி
சாலகுருபர-வேலர்-தெரிசனை (காட்சி)
பூரணசெம் கமலம்-அருணா
பூர்த்தியுமாதிரு-நேத்ரவி-சாலமுங்
சரணமெய்த் திருநீலசி கேசமுங்
காட்டியேசரீர்பெருத் திட்டிய-வெலவர் (காட்சி)
காட்டினிவேலரும்-வெயிலாயம்-சொற்
காடம்பொருந்திய-மாலிட-பாமுரு

காட்டுக்கிழவ-வடிவினாயக்குற
மாதேவர்சேரும்-நாதனு-நாமோனத் (காட்சி)

வள்ளியம்மன் - போற்றிவிருத்தம்.

சரவணபவனேபோற்றிச் சடாக்ஷரமுதல்வாபோற்றி
காதலமைகாபோற்றிக் கருகுமாமலையேபோற்றி
அரகரமுருகாபோற்றி ஆறுமாமுகவாபோற்றி
வாழுநிக்குருவேபோற்றி வாதம்வேபோற்றிபோற்றி,

வசனம்.

ஓம் அரகரமுருகா சரவணபவனே சடாக்ஷரசொருபா உருவாசலா ஆறுமுகக்கடவுளே குகமுநிக்கு குருவாய்விளங்குநின்ற வரதனே போற்றிபோற்றி சுவாமி,

இதுவுமது-அரிவிருத்தம்.

வேதபோதகநினந்தெருவாவுந்தன்
வித்தையறியாமலெனபென்புத்தியாகே
கூடினதுந்தெரிந்துதெரியாதுமுன்செய்
குற்றமுநீர்பொறுத்தெனையாட்கொள்வாயையா
ஆறுமுகவேலேகுகனேஎனத்தாங்கேர்ந்த
அருளமைவாளன்லேயாமெய்யா
தேறுதலாயடியாளெக்காத்தேயுந்தன்
தெரிசனைதந்தருளவுந்தேவதேவே.

இதுவுமது- விருத்தம்.

ஆவலுடனெந்தனைப்பெற்றெடுத்ததந்தை
அன்னையுமுன்செய்தபெரும்புண்ணியந்தானோ
சுவனைத்தினைக்காக்கவரும்போதேநான்
கண்டகுணப்பலனோகவலைதீர்ந்தேன்
கூவுமயிலேறியசொருபங்கண்டேன்
கூடிவிளையாடியன்னத்திடவும்பெற்றேன்
மேவியதீவினைதீர்ந்தேதினதுபாதம்
வேண்டிவேலனையுமுமுருகாண்டிமனே.

வசனம்.

சரவணசர்ண மெய்ப்பிரணநாதரே நான்பெண்புத்தியால் நீங்களைத்தெரியாமற் சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்து பூரணக்கிருபைபுரிந்து எனைத்தடுத்து சொந்தமனைவி யாக்கிக்கொண்டு அடியாளைக்காக்கவேண்டும் சுவாமி ஆ-ஆ-எனைப்பெற்றெடுத்ததந்தைதாய்செய்த புண்ணியத்தாலோ அல்லது நான்தினைக்காக்கவரும்போது கண்டசகுனப்பலன்தானோ தங்களை மயில்வாகனருடராயு கண்குளிரக் கண்டு உணைத்திடவும் பாக்கியம் பெற்றேன் நான்செய்தவினையும் தீர்ந்தேன் உமதுபாதாரவிந்தத்தை நாடினேன் என்னை முழுமையும்ஆட்கொள்ளுஞ்சுவாமி பிராணநாயகரே.

வள்ளியம்மைசொல்-கன்னிகள்-இ-ம்- புந்நாகவராளி.
ஆதிதாளம்,

சோதியேசுடரொளியேஆதிநாயகா — எனைச்
சேர்ந்துமெய்ந்நம்சேர்ந்தணையவந்தநாயகா
கோதிலாதக்கோர்வைதந்துனையடைவ — நான்செய்
குற்றமெல்லாம்பொறுத்தென்மேல்பூண்டவா
அன்றிஉம்பெயும்போலென்னையணைந்துமருவுவாய் — உம்மை
அகலவிடாதிருக்கதிருவைதருவாய்
மண்டலத்திலினிமேலநாளுமறப்பதில்லையே — இனி
மறந்தொருநாளுமில்லாமல்வரமருள்வாயே

சுப்பிரமணியர்சொல்-கன்னிகள் இ-ம்-புந்நாகவராளி
ஆதிதாளம்.

கோதிலாக்கலைக்கனையிற்கூடினேன்பெண்ணே — நீசெய்
குற்றமெல்லாம்பொறுத்தின்பந் தேடினேன்பெண்ணே
நிதிலமாமுற்றேறிமெஞ்ஞானத்திற்குவராதே — வள்ளிநீ
தேன்மொழியேவுந்தனிடச்சித்தமறேகாதே

சுப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்,

ஆதியிலேதிருமாலின்மகளாயுன்னை
ஆரணக்குலமலமகட்பெற்றாள்நீயும்
மேதினிக்சரவணப்பொய்கையிலேஎம்மை
மேவுதற்குத்தவம்புரிந்தாய்தவிர்ந்துமுன்னூ
நீமடமான்வயிற்றிற்பிறப்பாய்வேடர்
தெரிந்தெடுத்துவளர்த்திடுவார்சேர்வோமென்றேன்
ஒருபசொற்படியேபோலவந்தோமிங்கே
உகந்துமிருவருந்தழுவியுகந்தோம்பெண்ணே,

வசனம்,

ஆகோகேளாய் பெண்ணேவள்ளி ஆதியில்நீ திருமாலின்மகளாய் மகாலட்சுமி பெற்றாள் நீபருவமானதின் பிறகு சரவணப்பொய்கையில் என்னைப்புணரும்படி தவஞ்செய்தாய்அப்போது நாம்உன்னிடத்தில்வந்து இந்தஜென்மத்தி அன்னைச்சேருகிறதில்லை நீமானகத்தில் மான்வயிற்றிற்பிறந்து வேடர்கெடுத்துவளர்ப்பார்கள் அப்போதுன்னைச்சேருவோமென்றேன் அதுபோலவித்தக்கங்கைக்கரையில் உன்னைச்சேர்ந்தோம் பெண்ணேவள்ளி (வள்ளியின்வசனம்) ஆனால்தங்களுடையவிபரமுமென்னுடையவிருத்தாந்தமும் தெரிந்துக்கொண்டேன் மகாசந்தோஷமாச்சுது நினைப்புணம்போவோம்வாரும்சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) நல்லதப்படியேநீமுன்னேநட இதோபின்னால்வருகிறேன் பெண்ணே.

பொது- வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியரும் வள்ளியம்மையும் கூடிப்புணர்ந்து பூரிக்கையும் சொல்லியபின் வள்ளியம்மன் சுவாமியைத் தினைப்புனம் அழைக்க சுவாமிமுன்னே போய்விடு நான் பின்னால்வருகிறேனென்றசொன்ன அப்போது வள்ளியம்மன்தினைப்புனம்வரும்போது அவ்விடம் பாங்கிமார் அம்மனைக்கேட்டு விசாரிக்கின்றது,

பாங்கிமார்-வள்ளியம்மன்சொல்- கன்னிகள்,
இ-ம்-குறஞ்சி-ரூபகதாளம்,

பாங்கியர்- சொல்.

முன்னமேபோனவனுடித் நேரமென்னசெய்தாய் — உந்தன்
முகம்வாடிஇருப்பதென்ன முனைந்தசேதிசொல்வாய்

வள்ளியம்மன்- சொல்,

கன்னல்மொழிப்பாங்கிமாரேகானகத்திற்சென்றேன் — அங்கே
கானகமலைந்தேடித்தேடிக்காணவிட்டாய்கொண்டேடீ

பாங்கியர்- சொல்.

இதுவரையிலெங்கேபோனாய்த் தெரியச்சொல்வாயம்மாபோன
இடந்தனிலேநடந்தசேதியெப்படிவாய்ம்மா

வள்ளியம்மன்-சொல்.

கதிபெறுதஞ்சினிக்கனையங்கிருக்கவேமோகங்கொண்டேன் — நான்
கனிந்துதிலேதிராடக்கானகத்திற்சென்றேன்

பாங்கிமார்- சொல்.

வருதியேவனக்குறவிலேவியப்புற்றமாதே — இப்போ
பங்கையேநீர்க்கனிவந்தமாதுமேனிப்போதே

வள்ளியம்மன்-சொல்,

சொந்தமாங்கினியபாங்கியரேசொல்லக்கேளீர் — காட்டில்
சென்றுமாயவேடிலத்திற்சுனிவந்துகூடினேன்டீ

பாங்கியர்-சொல்.

நல்லகையெய்வுமின்றுநின்கைக்குறிக்கே — அது
நல்லகுணவெல்வதிருக்குறவிந்துவாயிப்போது

வள்ளியம்மன்- சொல்.

மங்கையேகோபித்தாதிவந்தநாந்தெரியாதோ — இப்போ
வண்மையுடன்செழுமன்பட்டால்வருவதேனோ

பாங்கியர்- சொல்.

[illegible] — இங்கு
[illegible]

ம்

வள்ளியம்மன்-சொல்.

இயற்கைபோ இருவர்களுக்கார் சொல்லுரைமதியோ கட்டில்
எதிரில் நீங்கள் சொல்லவெளுத்தயில் விதியே

பாங்கியர் சொல்-விருத்தம்,

மைமுகில்போலிருண்ட குழல்சரிந்தவாறும்
மலர்வயிரமணிந்தவச்ரவிளக்கவெல்லாம்
கைநாவியிருப்பதுபோற்காணும்வாறும்
கற்றிபேயுண்விதந்தவெண்மைகாட்டும்வாறும்
செய்யசெழுங்கமலமுகக்கொங்கையின்மேற்
செனிநகக்குறியமுற்றித்தெரிந்தவாறும்
பொய்புரையாதெமக்குமுன்ன நிஜமதாகப்
புகலுவாய்பூவையரேபொருந்தத்தானே.

இவளுமது-விருத்தம்.

சாதனையாய்ப்பார்த்தமதந்தேறங்கையற்கண்ணியுந்தன்
கன்னமெல்லாம்
ஏதேனும்கேட்பதென்னதாய்மாமன்குலந்தெரியா
தென்றுண்டோ
பேதமையாற்செய்தபிழைபின்னைகுற்றம்பொறுக்காத
பிதாவுமுண்டோ
சோதனைநான்செய்யவில்லைநடந்தசேதிபொய்யாமற்
சொல்லுவாயே,

வசனம்.

கேளாயம்மா வள்ளித்தாயே உன்னுடைய கூந்தல்சரிந்தும் கைவளையல்நழுவியும் உன்னிதழ்வெண்மைநிறமாயும் இரண்டு கொங்கையின்மேல் நகக்குறியும் இவ்விதமாயிருக்கிறபடியால்-எங்களுக்கு ஒளியாமற்சொல்லுவாய் உன்னுடைய கன்னமெல்லாமெங்களுக்குத்தெரியும் தாயாருடன் கூடப்பிறந்தமாமன் குலந்தெரியாதா அப்படிப்போல நீசெய்த தெங்களுக்குத்தெரியாதா பின்னைசெய்தகுற்றம் பிதாபொறுக்கவேண்டும் ஆனதால் நடந்த சேதியைச்சொல்லம்மாதாயே.

வள்ளியம்மன்-விருத்தம்,

உயிர்க்குயிராய்த்தாயிருந்துமெனதுநெஞ்சம்
உள்ளதுதெரியாதோ உண்மையோது
பயிக்கிளையாவெங்கிளை இனிப்பழித்தவார்த்தைநீ
நான்கேட்கவிதிவசமோசகியேபெண்ணே
பயில்குணமாய்ப்பேசாதேகுருவாய்க்கண்டாய்
பகர்வதன்நீவீண்பழியைபகராமோ
செயிக்கவுன்னுமுடித்திடுமோபோபோவெங்கை
செறிசொன்னீர்சேடியரேநிறமாய்த்தானே.

வசனம்.

கேளும்பாங்கிமார்களே நானுயிர்க்குயிராயிருந்தும் என்மனமுங்களுக்குத்தெரியாத நிஜவார்த்தையைச்சொல்ல-என்னை நீங்கள் நாவுக்கேற்றபடி சொல்லலாமா அதுவுமல்லாமல் விதி வசத்தால் நீங்கள் அப்படிக்குச்சொல்லவேண்டியதில்லை யானொருநாரியமுன் கண்ணினால் குணமாய் பார்த்தால் சொல்லுவதல்லாமல் பார்க்காமற் சொல்லக்கூடாது இதனை பெண்கள் மனதில் நினையாமல் சொல்லலாகுமோ பாங்கிமார்களே.

பொது-விருத்தம்.

நாணமின்றிவள்ளியும்பாங்கியர்கள்முன்னே
நாலநிற்பதெனுந்தமையநளினம்போதே
வாமியவேலவர்வேடரூபங்கொண்டு
மாத்தனிலோர்வேற்றிவருகுவழிபிலென்றன்
பாணமதுபட்டுருதுபொருமானுங்கள்
பக்கம்வந்ததோடிதென்னபார்த்ததுவந்தேன்
காணிரோமானமுதிரையேத்தெளிக்க
கன்னமெனைத்தானியருக்குளிருதே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் பாங்கிமாரிடத்தில் வள்ளியம்மன் தர்க்கஞ்செய்துக்கொண்டிருக்க அவ்விடத்தில் வேலாயுதக்கடவுள் ஒருவேடுவர் வேடமெடுத்துக் கையில் வில்லம்புகொண்டு புனத்தில்வந்து பாங்கியரிடம் ஒருமான்றடிபட்டு இங்கேவிடம்வந்ததோ வெனக்கேட்க அப்போது பாங்கிமார்கள் இவர்களளைப்போல் இருக்குதென்றெண்ணிக்கொள்ளும்போது வேடனும்வந்த வேலன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சுப்பிரமணியர்-வேடருக்கும்-பாங்கிமாருக்கும்,

சம்வாதம்-கல்யாணி-இ-ம்-சாம்போதி-அடதாளம்,

வேடன்-சொல்.

கைக்கணையாலெய்தமானிங்கேதான் வரக்
கண்டதுண்டோ பெண்பிள்ளைகள் அம்மா
கள்ளத்தனமில்லாமலுள்ளதைச்சொல்லுங்கள்
கற்றபேதைப்பிள்ளைகாள்

பாங்கியர்-சொல்,

இக்குத்தமொழியிக்கேபொருமானுந்
இங்குவந்ததென்றுபயன்னே இப்போ
நிலமாய்நீசெய்தமானிங்கேகண்டிலோம்
திருப்பியேபோய்விடுமன்னே

வேடன்-சொல்.

எங்கியெங்கிருந்தோடிவேவந்தமாம்
இங்கேயிட்டெடங்கேபோகும் ஷ்மா
இல்லையென்றுற்றடக்கிசொல்லாதேவீணே
இதுபொல்லாப்பாகும்

பாங்கியர்-சொல்.

அக்கரைபாய்ச்சொன்னதுக்குப்பிறமாயென்றெங்கள்
அண்டையிலேவந்தாயேடா உச்சொல்
அதிகாரமிங்கேதொடுக்காதேவீண்சண்டை
அண்ணேநீகள்ளனோடா!

வேடன்-சொல்.

எள்ளளவாகிலும்மெல்லனிநீயராமல்
என்னைக்கள்ளனென்றாய் நாய்
எந்தமாளிக்குவராமலெங்கிடம்போம்
இடம்பிடிவீர்நன்றாய்

பாங்கியர்-சொல்,

உள்ளவரைக்குள்ளேநீயைவருந்தக்காட்டுகிறாய்
உன்னதுத்தக்கது வீறாய்
உக்கிக்கிரணம்பொட்டெக்கியுந்நீயிங்
குகைத்தமாய்சிக்காது

வேடன்-சொல்.

ஆணைக்கேவந்தமானையொளிக்கும்
அறிகிலோமென்றுரைக்கிறீர் இது
அறியாயமல்லவோஎம்மான்சிக்காதென்றீர்
அனைநீங்கள்விட்டிடுவீர்

பாங்கியர்-சொல்,

காணமாகவேநீபோய்த்தமானுக்கு
கால்கொண்டுலையுமுன்கேட்டா இரு
காதம்போய்க்கேளுங்கொண்டுக்குமதும்
சுழுந்திறப்பணியுமுன்கேடா

வேடன்-சொல்,

மங்கையரேகளியேவொருகாரியம்
வாக்கினிற்பேசநன்றே நீ
வழுத்தியசொற்படிதந்தமானுக்கு
வழையுங்கூடாப்பேணின்றே

பாங்கியர்-சொல்,

இங்கேயுலாத்திநீவோமென்றுசொன்னை
தெருக்குத்தெரியுமன்றோ இடு

ஏர்க்கைத்தாத்துக்கிழிக்குழும்வந்திடும்
இதுநீதியல்லவன்றோ

பாங்கியர்சொல்-விருத்தம்.

தனித்துரைக்கவேண்டுமென்றுசொன்னீரதற்குச்
சமாசாரம்யானறிவேனென்றார்க்கேளும்
இனித்தமொழிவள்ளியுந்தினைக்குப்போனா
ளிடத்தினிலேசேர்ந்திருந்ததென்னகுறைதோ
மனத்திடமோமாயமிதோவுத்தமியான
மாதரில்லாமற்புணர்ந்தார்மருங்கேசொல்வாம்
உனக்குமவள்ளிதனக்குமொருவரைவாராமல்
உயிர்க்குயிராய்காப்பதெனகுறைவதிடாயே.

வசனம்.

ஓய்கேளுமையா வேடரே நீரெங்களுக்குந் தனித்துச்சொ
ல்வேனென்ற சமாச்சாரம் எங்களுக்குத்தெரியும் எங்கள்வள்ளிய
ம்மை தினைக்குப்போனவிடத்தில் சேர்ந்திருந்தீரோ என்ன
குறைதோ இதுஎன்னமாயமோ நாங்களில்லாமல் நீர்புணர்ந்ததும
றியாதவரோ உங்களிருவருக்கும் யாதொரு இடரில்லாமல் காக்க
ப்பட்டவர் யாவர்சொல் இமையா வேடரே.

பாங்கியர்சொல்-விருத்தம்.

மைக்குழல்சோர்ந்திருவிழியுஞ்சிவப்பச்செங்கை
வளைநெரியவிருவரொன்றாய்மருவும்போது
பக்கமதுயாரொருவரில்லாவிட்டால்
பலபேர்க்குத்தெரியமதிற்பகைவந்தெய்தும்
சிக்கெனவெம்மிடத்திலதுசொல்லுவீரோ
தேவிவள்ளிக்குங்களைத்தெரிந்திடாதோ
அக்காபோலெமக்கினியேன்வீண்பொல்லாப்பு
அதுயவிப்பீர்வருவதும்பட்டதிருவீரே.

இதுவுமது-விருத்தம்,

நடந்தகாரியங்களொன்றுமேநடந்ததைச்சொல்வீரென்ன
அடர்ந்துயானையைத்தாங்குந்திச்சொல்லுங்கன்மறைப்போதாம்
மடந்தையவளைத்திறக்கூடியதுபோயிருப்பீரிந்த [வள்
இடந்தனிலிருந்தும்பார்க்கவேயிவேதாமையா.

வசனம்.

இன்னமுங் கேளுமையா வேடரே எங்கள் வள்ளிநாயகி நீ
ர் மருவும்போது எங்களுடைமதியிருந்தால் உங்களிருவருக்கு மேன்
மையுண்டு அவ்விதமாகாத காரியத்துக்கு யாவருக்கும் பகையுண்
டாம் இதுஎங்களுக்கு தெரிந்ததென்ன றுங்யானைக்குத்தி பொ
ருபலசொல்லியும் மறைத்தான் அப்படிப்போல நீரும்மு
டைய [illegible] வெங்களுக்குத் தெரிவித்தால் [illegible] நா

எங்கள் நடந்தோமா குமிழஞ்சத்தேயில்லா திரிந்திடமிருப் பாய்
ன் வள்ளியிடம்போய் மறுபடியும் வருகிறோமையா வேடரே.

பாங்கியர்சொல்-விருத்தம்.

சாந்தகுணமானின்றவள்ளித்தாயே
 தலைவொருமாதோ கையிற்றனுவேந்தி
மாந்தளிரோர்ந்தேந்தியொருமானைத்தேடி
 வந்தனிங்கு நீயறிந்தால் வருந்துஞ்சம்மா
பாந்திறிங்கிவொழியாதே சொல்வாய்த்தேனும்
 பாலுமுடனுயிருமெனப் பழகுமவன்று
சேர்ந்திருந்தும்வேறுமையேசெய்தாயுந்தை
 சேதியெல்லாந்தெரியுமினிச்செப்புந்தாயே.

வசனம்.

அகோவாராய் வள்ளித்தாயே கையிலொருவில்லும் அம்பு
மேந்தி ஒருமானைத்தேடி யொருவேடன்வந்திருக்கிறான் அவனை
நீயறிந்தால் ஒளியாமல் எங்களிடத்தில்சொல்லு நாம் தேனும்பா
லும்-உடலுமுயிரும்போ லிருந்தோமே அப்படியிருக்க எங்களு
க்கு மறைத்துச்சொன்னால் உன்சேதியெல்லாம் எங்களுக்குத்தெ
ரியும் இப்போதாவது நிசவார்த்தையைச் சொல்லம்மா தாயே,

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

என்னடிநீ இன்னதேதி சொல்லுகிறாய் சகியே
 மெத்தமெத்தவுங்கடைக விளம்புகிறாய்
கள்ளமில்லாதவங்களிட மறைக்கிறனோ சகியே
 கனவிலுமுங்களுக்குப் பொய்யுரைக்கிறனோ
விழிவசந்தூட்டிவைத்ததைக் கூறியாவதேன் கண்ணே
 மீதிற்பிக்கிக்கொண்ட மீன்பிடித்தைநோவதேன்
பதிவுடனேதுவேடர்போல் வில்லுவந்ததும் என்றான்
 பத்தையைப்போற்றலுசமென்று கெஞ்சுகின்றதும்
வேங்கைமரமாய்ப்பாவிலேவங்கிநின்றதும் சகியே
 மெத்தவேழைக்கிழவனைப்போல் நாங்கிநின்றதும்
தாங்காந்தவனிநீதவிக்குதென்றேங்கிநின்றதும் பின்பு
 தண்ணீர்க்கனைக்கொட்டிட நான்றுகொய்ததும்
ஆனையானைப்பெண்ணேபென்றுகைபிடித்தும் சகியே
 ஆனைவரவழைத்ததும் பாய்ந்தடித்ததும்
ராஜியாதெரிந்திருதிர் பின்றுணைபோனதும் அம்மே
 நாமுதங்கேபோறுமெய்யைக் கூடினதும்
ஒவியமேயப்பால் வேலுமயிலுங்கண்டதும் மனக்
 குதந்தினைத்ததும்வேலவர் தேரோடுகொண்டதும்.

ஆகியொன்றுடலுமுயிருமாகிறோமுன்னே சகியே
அந்தவேலைகிந்தவேடராமடிபெண்ணே

பாங்கியர்சொல் விருத்தம்.

அப்படியேநல்லவிசேஷித்தாலியும்
 ஆண்டருளந்தெய்வமதை பணிந்துகொண்டால்
இப்படியெல்லொருவார்த்தைச்சொல்லொணுதா
 எல்லோர்க்குநலந்தேடி யிசைந்தாயம்மா
செப்புமொருதிஜதிஜந்தா வலைனாநீயும்
 சேர்ந்திருக்கவருகோடி பலனைப்பெற்றோம்
கொப்பனையேயவனிடத்திலிற்போய்நாங்கள்
 குணமுடனேசேர்வைசெய்து கூட்டிவாரோம்

வசனம்.

மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் - ஆறுமுகநம்குலதெய்
வமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை நீயணைந்துகொண்டது நல்லபா
க்கியந்தான் - ஆகிலுமெங்களுக்கு இப்படியெல்லொருவார்த்தை
சொல்லக்கூடாதோ இப்போது நீசொல்லிவந்ததெல்லாம் நிசந்தா
ன் நாங்கள் அவரை இவ்விடம் அழைத்துவருகிறோமம்மா வள்ளித்
தாயே (வள்ளிவசனம்) நல்லதப்படியே அழைத்து வாருங்கள்
தோழிமார்களே,

பாங்கிமார்சொல் விருத்தம்.

அருமையுடவிற்குவந்த வேல்க்குமாரா
 அந்தரங்கமாகவும்வந் திங்கேகூடி
மருவுதற்கெத்தனைபாக்கியம்பெற்றோம்நீரும்
 வரக்கருணையினாற்பெற்றோம்வனமையற்றோம்
கருணையுடன்வள்ளியைநீர்கைவிடாமற்
 கலந்தினைந்தசேர்த்துக்கொண்டுங்கபடிலாதிப்
பாலமீதில்வந்திருந்து வள்ளிமீது
 பட்சமவைத்துமெங்களையிரட்சிப்பீரே

வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா அருணாசல சுப்பிரமணியக் கடவுளே
போற்றிபோற்றி எங்கள் வள்ளியம்மனைத் தாங்கள்சேரும்படியா
ய் எத்தனைபாக்கியம்பெற்றோம் இப்போது வள்ளியம்மனிருக்கு
ம் பாலமீது தாங்கள்வந்து வள்ளிநாயகியுடன்கூடி விளையாடியி
ருந்து இரட்சித்து எங்களையும் பாதுகாக்கவேண்டும் சுப்பிரம
ணியக்கடவுளே சுப்பிரமணியர்-வசனம்) அப்படியேபோவோம்
வாரும்பாங்கிமார்களே,

பொதுகண்ணிகள்-இ-ம்-சாரங்கம்-ரூபகதாளம்.

உடையதிந்தேசமொர்வள்ளியுணக்கிற் போந்தார்
தருணமெய்தேவள்ளியை...கூடியுமின் சேர்ந்தார்

கூடிவிளையாடிமுத்தங்கொடுத்தவள்ளி மகிழ்ந்தாள்
குமரகுருபரன்சலவைகூர்ந்துசெய்ய வுவந்தான்
மின்முலையைத்தொட்டுவள்ளித்திருமார்பிற் சேர்த்து
சந்தோஷமாகியாசைதீரவிளை யாடி
அமரர்பணிவேலர்வள்ளிக்காசைமென்னக் கொடுத்தார்
அன்புடனேவள்ளியும்பின்னேதிமேதந் தொடுத்தான்

வள்ளியம்மன்சொல்- கண்ணிகள்,

அதிசூரமதியாது குமாரதுசெய்யிறுஞ்சோபி
அன்புவைத்தேனென்னைவிடாது ஆதரிப்பீர்சோபி
மறந்தென்னைவிட்டகலாமல்மாமுருகபாராமல்
வாருங்காலத்தெந்தனையணைத்தமருகுமையா வாரயி

சுப்பிரமணியர்சொல்- கண்ணிகள்,

ஆமைக்குமுத்தகுடியாருக்கட்டடி பெண்ணே
அவனிதனில்மேலதிகமாகனைப்போல் கண்ணே
இமையிலுன்னைச்சகலத்திலெடுத்து தங்கே
நினைத்தினமும்வாருஞ்சொடுக்கசெயல்தருவேமுனக்கே
வள்ளிகுறமாதேபச்சைமரகதமே குயிலே
மறம்போலவெனக்குவாய்த்தவஞ்சிமட மயிலே
என்னளவும்பிரிவதில்லையென்மொழிதப் பாதே
இருவருந்தலங்கடோறுமிசைத்திருப்போ மாதே
கோதையரேகுறவர்நினைக்கொய்ய வருவாரே
குலத்துடனேசேர்ந்துமிகநாக்குடிபிருப் பீரே
மாதரசேபோயிரும்பிவ்வாருங்காமற வாதே
மனதிலென்னைநினைத்துடன்வருவேனம்மா பாதே

பொது- சொச்சகக்கலிப்பா,

மானைப்பொருவும்விழிவள்ளியிடஞ்சேர்ந்தமுரு
கோனும்பாத்துக்குவட்டதுகேசெவிமயிலப்
பனந்புனங்காத்திருக்கும்வள்ளிதன்னிடத்தில்
காணக்குறவர்கதிர்கொய்யவந்தனரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்கும் தெய்வத்திருமணங்கொண்
டாடி வேழுவிமகிழ்ந்தருகனைச் சுப்பிரமணியர் சென்றபின் இப்
பே தினைப்புனத்தில் வள்ளியிடம் அண்ணமார்களுஞ் சிலகுறவர்
களுந் தினையை அறுக்கவருகிறவிதமெப்படியென்றால்,

குறவர்-வேடர்-தினையறுக்கவருகிற-கண்ணிகள்.

இ-ம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்,

குறத்திருங்குறவர்தினைப்புனத்தில்கூடிவேடிக்கை யாடியே
கூடையும்பன்னறுவாக்கத்தியுங்கொண்டினியேபாடியே சுத்தியோ
டுறுத்திருவள்ளிக்கணத்திற்சேர்ந்தினிதுயர்ந்தம்பாற செயிதுங்கள்

உவந்தமேருவெல்லாமேசதிர்க்குவிந்துவானிலும்ஞைமே
நாந்தாக்குத்துக்கதிட்டமாய்க்கூடிருந்தசெமேலாம்வெருசட்டமா
ய்தாக்காமையெடுத்திட்டார்வள்ளியமனையுமழைத்திட்டார்.

அண்ணமார்-வசனம்,

அம்மா வாருமம்மா வள்ளிநாயகி நாம்பயிரிட்ட தினைக்கதிர்
களை எல்லாங்கொய்து அவரவர்கள் சுமையைத் தலையிலெடுத்துக்
கொண்டு சிற்றூருக்குப்போகிறபடியால இனியிவ்விடம் இருக்க
வேண்டிய காரியமில்லை கூடவே வாருமம்மா வள்ளிநாயகி (வள்
ளியம்மன்-வசனம்) நல்லது அப்படியே வருகிறேன் நடவுங்கள்
அண்ணமார்களே.

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

அதிதுக்காயாசமிதேகோ அண்ணமார்கதிருங்கொய்து
பதிதனுடன்கூவியூர்க்குப் பலபுடன்வாவென்றாரே
பொருந்தியேயென்னைச்சேர்ந்து புணர்ந்தநாயகன்றான்வந்தால்
வருந்தியேசதியேதேடி வாடுவாரதற்கென்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளுங்கள் என துபாங்கிமார்களே என் அண்ணமார்கள்வந்
து தினைக்கதிரைக் கொய்துக்கொண்டு என்னையுஞ் சிற்றூருக்குக்
கூப்பிடுகிறபடியால் என்னைச்சேர்ந்த பெம்மானைநாதர் என்
னைத் தேடிக்காணாமல் வாடுவாரே அதற்குநான் என்னசெய்வே
ன் தோழிமார்களே.

வள்ளியம்மன் புலம்பல்- கண்ணிகள்.

இ-ம்-நீலாம்புரி திரிபுடைதாளம்

அண்ணேமெய்யன்பாங்கிமாரே என்
அண்ணார்வந்தழைக்கின்றாரே
என்னசெய்வேன்தோழிமாரே அண்ணார்
என்னையுமழைக்கின்றாரே
வேலவனையினிக்காண்பேனோ நானும்
விட்டுத்தனித்திருப்பேனோ
வாலைமுருகனைநானே விட்டு
மலைக்கெப்படிநான்போவேனோ
பேடிமுத்தவன்றிலானேன் நல்லப்
பிணையிழந்தகலையதானேன்
கூடிமுத்தபட்சியானேன் மாக்
கொம்பிழந்தகொடியதானேன்
பாலைவந்துதேடுவாரோ வேலர்
பாதகித்துவாடுவாரோ
பெலத்தினைப்புனத்தைப்பார்ப்பார் இனி

பிஞ்சுப்பேச்சுடைத் தாய்வளர்ப்பார்
கண்டாய்ப்பேசிவோ பெண்ணும் — அய்யனார்
கடிந்தபேசுமாவாரெண்ணுல்
விண்டுயினைக்கேளாமோ
வேலவர்மேல்மனமோ — வாடி

வசனம்.

அசோகவரும் பாக்கியமார்களே என்பிராண சிநேகிதமாகிய வாகோனனைக்கண்டு விடையெடுத்துக்கொண்டு வேறுக்குப்போன வேலவனாலும் அவ்வளவுகளைக் கடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன் அவர்களுக்குத் தெரிந்தால் கடிந்தவர்க்குச் சொல்வார்கள் இதனுடைய செய்யலாம் பாக்கியமார்களே (பாக்கியவதியம்) நீயும் வாருமம்மா வள்ளிநாயகி யென்னும்கிழவன் ஒருவனோ இங்கேவந்து உன்னைக்காணுமிருந்தால் சிநேகக்குமருவர் வந்தால் உன்னை பகிரங்கச் சொல்லும் இப்போது பேசலாம் வாருமம்மா வள்ளிநாயகே.

வள்ளியம்மை சொல் - விருத்தம்.

என்னுடையமாரிடத்தில் சொல்வேனேயோ
இவ்வடிவேலவர் வாவின்ல்லையோ தாய்
செல்லிடச் சிநேகக் குக்காவலையிலே
சிக்கியமாவெலாம் வண்ணாகழக்கிருக்கின்
நீங்கா நிர்ப்பாத்தானும் போய்த்தாலிருக்கும்
நினைத்தானை மாதமும் வருவதில்லை
அந்நிலையிலே பெண்கள் வேலவர் போய்வரோதான்
அப்பர்வந்தாலவர் வரக்கிருக்கும்வீரே.

வசனம்.

அசோகவாருங்கள் மயிலைக் குயிலைக்கிளிகளே பட்சிகளே பிருக்ஷகமே என்பிராணநாதராகிய வேலவனைத் தேடிவந்தால் உங்களைக் காணுமல் வள்ளியம்மை தேடிவந்துக்குப்போனாய் நீர்வந்தால் சிற்றுக்கு இன்னும் என்ன யாரிடம் சொல்லுவென்று சொல்லுங்கள் பட்சிகாளிகளே,

வள்ளியம்மை சொல் - கண்ணிகள்.

இ-ம் - கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்.

கோகிலமே கிளிகாள் — எங்கவாயி
குறித்தெனைத் தேடிவந்தால்
வருகுடன் சிற்றூர்க்கு — நான்போகும்
வழிமார்க்கஞ்சொல்லீர்களே
கூடவரானந்தம் — புனற்றலியி
குமேலரோடுமென்று
தேடிப்போயிலுவந்தால் — நான்போகிற

தினசகலமும் சொல்லீர்களே
மாலுயிவே விளியே — என்னைச்சேர்ந்த
மன்னவர் தேடிவந்தால்
பாங்குடன் சிற்றூர்க்கு — நான்போகிற
பாதையைச் சொல்லீர்களே
குயிலேமடமானே — எவாயி
குகனிங்கே தேடிவந்தால்
குயிலே சிற்றூர்க்கு — வரச்சொல்லிச்
கோலமுடனே சொல்லுவீர்
மாடப்புறாவினமே — என்னைச்சேர்ந்த
மன்னவர் தேடிவந்தால்
நாயகர் சிற்றூர்க்கு — நான்போகிற
நன்மார்க்கஞ் சொல்லீர்களே
கிளிகளும் பசுங்கிளிகாள் — எங்கவாயி
வேலவர் தேடிவந்தால்
தின்மைத் சிற்றூர்க்கு — வரும்படி
திட்டமுஞ் சொல்லீர்களே
பாக்கியுடன் சேர்ந்து — சிற்றூருக்கு
பரதவித்தே யுருமென்னைத்
தேடிவந்தால் — என்சேதி
தெரியவுஞ் சொல்லீர்களே
அன்புள்ள வன்னங்களே — எங்கவாயி
ஆண்டவர் தேடிவந்தால்
தம்பியேயுறுங்கள் — வழிமார்க்கம்
நன்றாய்ச் சொல்லீர்களே

வள்ளியம்மை சொல் கொச்சகம்.

கூடுமயிலினமே கூர்ந்தகுயிலினமே
மேவிய பெண்ணைச் சேர்ந்தனைந்த வேலவரு நீர்குவந்தால்
ஆவியுருமகார வள்ளிச்சேதி சொல்லி
மாவினைகைய சிற்றூர்க்கு யாத்சொல்லி சொல்லீரே.

இதுவுமது - கொச்சகம்.

அன்னமே கிளிகளே அறுகுநிறையும் மயிலே
பொன்னுலகில் வேலவர் நீர் புனற்தலியில் வந்தக்கால்
கன்னியவள்ளியுஞ் சிறுகாதைத் தவிட்டேடி
சென்னெல்வளர் சிற்றூர் போய்ச்சேர்ந்தாளென்று சொல்லீரே,

வசனம்.

ஓ - ஓ - அன்னங்களே நாகங்களே மயில்களே குயில்களே மாடப்புறாக்களே வண்டுகளே மான்களே உங்களை நான் கும்பிட்டுத் தேன் என்னைச்சேர்ந்திருந்த என்பிராணநாயகராகிய கம்பிரா

ளியக்கடவுள் என்னைத்தேடிவந்தால் மிகவும்பாதகித்து வாடிபா
க்கிமாரும் வள்ளியும் அன்னைமாருடன் சிற்றூருக்குப் போகுகி
றபோது இந்தவழியையுங்காண்பித்து நான்சொன்னதாய் என்பி
ராணநாயகருக்கு என்னைவேண்டி நீங்கள் சொல்லவேண்டும் பட்
சிகளே,

பொது-விருத்தம்.

உற்றதவேற்புயலைக்குறிசிற்றூர்க்கு
வள்ளியம்மைவந்தபின்புவளமையாகப்
பெற்றாருநம்பிராசேந்திரன்றனும்
பிரியமுடனம்மையைப்பெறுத்தனைத்தேமுத்தம்
சுற்றோந்திமித்தாயேனவுஞ்சொற்றுகிச்
சார்ந்தகுலவேடரெல்லாந்தங்கொண்டாட
குற்றமில்லாமனையையும்விட்டகன்றிடமதுங்
குளிர்ந்துமகிழ்ந்திருமனைவேபுகுந்தாரன்றே,

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் பட்சிகளோடு சொல்லிக்கொ
ண்டுவந்து தங்களிருப்பிடமாகிய சிற்றூருக்குவந்து சேர்ந்தவுடன்
தாய்தகப்பனாகிய நம்பிமகாராஜனும் நங்கைமேரவினியும் சில
வேடர்களுஞ் சந்தோஷமடைந்து வள்ளியம்மனையெடுத்து முத்
தங்கொடுத்துப் புகழ்ந்தும் மனையிலிருமம்மாவென்று சொல்ல
வள்ளியம்மன்சொல்லுகிறவிதங்காண்க,

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

மாதாவேளனைவளர்த்தநாயேவுந்தன்
மகிமையிருந்தினைக்காத்துவந்தநாலே
பேதாகிபேதங்கள்வந்ததில்லைப்
பின்னைவொருமயக்கமில்லைப்பிணியுமில்லை
ஆதரமாவந்தென்றனைக்காருமல்
அந்தமதுமெலிந்தநல்லாலருளங்கேரு
சோதிவராவுந்தனைநான்கண்டபோதே
குளிர்ந்ததென்றுடலமுங்குளிர்ந்ததின்றே.

வசனம்.

அம்மோவாருமம்மாதாயே நான் தினைப்புனங்காத்திருந்தநிந்
பேதங்களில்லை உன்னைக்காணமலிருந்ததே என்றதெமலிந்து
மனம்வெருவியிருந்தது இப்போதுன்னைக்கண்ட போதே என்சரீர
முடமனதுங்குளிர்ந்ததம்மாதாயே(நம்பகை-வசனம்) அப்படியே
நல்லபாக்கியம் வேலவரிருகையால் வீட்டிலிருமம்மாதாயே,

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சிற்றூரில் வள்ளியம்மன்சேர்ந்து நாயகனிட
மிருக்கும்போது தன்னைச்சேர்ந்த வேலவராக்காரென்றெண்ணி

தாய் அவர்மீது கோபங்கொண்டு பாக்கியமாரோடு பிரலாபிக்கிற
விதமெப்படியென்றால்,

வள்ளியம்மன்சொல்-தரு-இ-ம்-அக்கதோடி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணேனேசேடி. என்பிராணநாதர்
இன்னம்வரக்காணேனேசேடி.

அநுபல்லவி.

அன்னமுங்கைப்பாக்கோ ஆருடன்சொல்லுவேனக்கோ (இன்)

சரணங்கள்.

மறக்கமனம்வருவதில்லையே எந்தக்கண்ணில்
உறக்கம்வருவதில்லையே
இறக்கமில்லாததேனோ என்மேல்விரோதந்தானோ (இன்)
காதமோதாமுந் தானோ என்னைத்தேடிக்
காத்தவராதது மேனோ
மாதேலங்காக்கியமே மங்கைவிடஞ்சொல்லிசே (இன்)
மானேஎனைத்தினைப்புனத்தேடி வந்தவேலவர்
வாராதிருப்பதென்ன சேடி.
ஏனோவெந்தன்மீதிற்கோபம்என்சொல்வேனவர்பிராயம்(இன்)

விருத்தம்-

புளகமுலையிரண்டுவிம்மிப்பசமைபூப்ப
பூன்குசவ்வாதுங்கமழப்பொடியாகச்
சைபதைத்துநீபெல்லாம்பொருந்தியும்வேர்வை
காந்தோடலன்மதன்கேன்ளுமன்பாய
பளுமடமாதரையுமைக்கத்தென்றல்
பாய்ந்துபுவிபோற்றிறப்பகந்தநோவை
இளமயில்போல்வள்ளியுமடுந்தனைவிச்சேர்ந்தே
ஏக்கிறன்விரகமுடன்கொண்டோக்கிறளே.

பொது-கண்ணிகள்-இ-ம்-மோகனம்,

அடதாளம்.

வாத்தைசொல்லிச்சொல்வான் இன்னமுமவர்
வரவில்லையென்பான்
உறக்கமும்பிடியான் நனதுநெஞ்சம்
உருகிநொந்தேவுருன்
பூமலர்முடியான் ஆவிசைபாலைப்
புகட்டியுங்குடியான்
காமனைக்கிரியான் மதன்காமக்
காய்ச்சலின்குறியான்
சந்தவக்கைப்பான் அந்தத்தேவாய்
தனைவாரியிறைப்பான்

சித்தராகக்குறிப்பாள் அவிவட்டதீ
திலர்தமுமறிப்பாள்
அம்மைமுமருந்தாள் கவிரசம்
அமுர்தமுமபொருந்தாள்
பொன்னவிதுறந்தாள் கைகிளையம்
போனதுமறந்தாள்
இதுவென்னகுற்றம் வள்ளிக்குவந்த
இடருந்தீக்காதோ
மதிமோசமென்று தாய்தந்தையின்
வகைபார்ப்போமென்று

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை விரகதாபமாயி ருக்கும்போது தாய்தந்தையர் இதென்னமோ காலத்தில்வந்த யிடரோ அல்லது மருளோவென்று பூசைவைப்போட்டுப் பார்க்கி றவிதமெப்படியென்றால்.

விருத்தம்.

ஐயனார்தனக்குமன்னையுங்கவிமாரிக்கும்
அத்திடவிசைதுகிடிதெய்வமதற்குந்தங்கள்
மெய்பதியாய்விளங்குகுலதெய்வம்வெற்றி
வேலர்தெய்வந்தனைக்குமெத்தவேவண்டிவேண்டி
கைக்குவிரகாவிம்கைக்குறவர்கட்டிக்
கருக்குமவள்வள்ளிநாகத்திறீப்பார்
வெய்யகையப்பனுக்காமல்புவம்மிடாமல்
மெலியாமற்கிளியாட்டம்விரும்பினுறே

பொதுவசனம் - ரூ-ப-சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

கொண்டாடிப்பூசையிடத்தெரியிட்டாரே காவ்
குறவர்எல்லாருங்கூடிக்கும்பிட்டாரே
பண்டாரப்பொட்டிவைபில்லித்தேரே நல்ல
பண்புடையகோவில்வத்தியும்தந்தே
சம்பாவரிசிவழுப்புமெடுத்தார் வடதீ
தம்பிரானுக்குப்பொங்கல்பொங்கப்படைத்தார்
அம்பாசம்பெல்முட்டைபொரித்துவைத்தார்குடத்தில்
அன்னிபெகெம்பாவ்முறம்வெரித்துவைத்தார்.
செங்கரும்புயினதீருங்குவித்துவைத்தார் சவ்வ்
செங்கிடயிருநாலுசைவைத்துவைத்தார்
வங்கியுங்கவீச்சரியாருஞ்சமுதாயம் சொற்கு
மணிக்கட்டிவல்லபுபைப்பமுறமேபோட்டும்
கன்றுக்குடயிரண்டு கத்தியபெவைத்தே நல்ல
திரிபுடஞ்சாம்பல்குத்தியும்வைத்தே

மங்கையர்குறவர்கூட்டிக்கூக்குரலிட்டே டவாயி
வாத்தியத்தப்பட்டிக்குமிவைவிட்டே
தங்கையுடன்பொங்கல்வைத்துத்தண்டிகுறே தந்தூர்
தம்பிரான்கள்பெயர்சொல்லிவேண்டினுறே
வீரகாளிவனப்பேச்சிசெண்பகவல்லி இந்த
வேளைக்குவந்துநவும்பாதாளமன்னி
ஆரபாதக்கோட்டைமலைக்கருப்புசாமி வெற்றி
ஐயன்மாடசாமிருவப்பசாமி
காவைதிலட்டதிக்கினின்றதெய்வமே என்று
கைபெரிதுவேடர்கள்போற்றிசெய்தமே
சென்னிமலைமிகிக்கும்பிட்டுக்கைவெடுத்தார் வேடர்
செழிப்பாகபூசைபோட்டுத்திடங்கொடுத்தார்
அன்னதுங்கொண்டெல்லோருங்குதித்தாட வள்ளி
தாணுமவைசத்தருட்கொண்டுமதித்தாட
நன்மைசெய்யும்மாமுருமலைக்கத்தவேலா என்றும்
நாடித்தேடிக்கும்பிடிவாளாதந்தவேளா

விருத்தம்.

குன்றவர்குறவசெல்லாம் கும்பிட்டன்புடனேபோற்றி
நின்றடங்கிப்பூவாக்கி நிச்சயங்காப்பாயென்று
கன்றியேமெலிந்தவள்ளி சந்நிதானக்குப்பூமி
வென்றியாம்மலைசேர்ந்தன்ன மெலிந்திடாதிருந்திட்டாளே

இதுவுமது - விருத்தம்.

இருப்பளவள்ளிபெருந்திருப்பள் மறுமொள்ளாமை
சக்கமொருசுணமை குஞ்சிளியென்னி
மருக்குழலியமுடித்தறியாள் வடக்கீப்பாகாள்
மறக்கவலைதீர்த்தறியாள் வனையாயெனும்
உறக்குமொருகையைத்தன்னைத்தில்வைத்தே
உடல்மெலிந்தேயிரவெல்லாமருவிப்போகம்
பெறக்கிடவேலைவுகன்று முழிக்கவாடி
பித்தனாய்போலாசைகொண்டுபிதற்றுவாளே

இதுவுமது-விருத்தம்.

இப்படிவள்ளியும்புகம்பித்துயில்கொள்ளாமல்
இரவெல்லாம்வருந்திமதிமயங்கிக்குன்றி
எப்படிதான்சகிப்பேனென்மறந்தென்றெண்ணி
ஏக்கமுடன்வள்ளியம்மை யிருக்கும்போது
அப்புறத்திற்சென்றவடி வேலர்தானும்
அவசரமாய்த்தினைப்புனத்தினருகேவந்து
செப்பமுடன்வள்ளியுஞ்செந்தினையுங்காணும்
தியங்குவார்தமதுமதிமயங்குவாரே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை நித்திரையில் விரகவேதனைப்பட்டிருக்கும்போது அங்கே தினைப்புனத்திலவந்து பார்த்து வள்ளியம்மனைக்காணாமல் சுப்பிரமணியக்கடவுள் சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்-

சுப்பிரமணியர்சொல்-கட்டளைக்கலிப்பா.

நாதுமோதனைப்பூர்த்தியாயிருந்திடம்
காதும்பாதுமேகூடியிருந்திடம்
கேதுங்கொண்டைக்கோர்த்தாயிருந்திடம்
சொம்பிருளைப்பாய்ந்தாயிருந்திடம்
மாதுமஞ்சள் துவண்டதாயிருந்திடம்
மங்கைநாயருவினைநிந்திடம்
காதிலோலைகழன்றதாயிருந்திடம்
காமாசனங்கிரிந்ததாயிருந்திடம்

வசனம்.

ஆ-ஆ இதுதானேதினைப்புனம் இங்கேதானேவள்ளியுந்நானும் ஆசைதீரக்கூடிவிளையாடினோம் இந்திடத்தில் இருப்பவளை அவந்தேன் இப்போது காணேமே இதற்கு நானென்னசெய்வேன்

சுப்பிரமணியர்சொல் - விருத்தம்.

மனதில்நினைந்தாசைகொண்டு வந்தேனிங்கு
வள்ளியுந்தான்பார்க்கிற் காணேனென்ன
தினைப்புனத்திற்கிளிகளையும் சோய்துக்கொண்டு
தேன்மொழியைக்கூட்டியவர் சென்றாரோதான்
மனத்தவேறொன்றையுமே சாமனமக்
கண்டதுப்போலிருக்குதே தானவோ
தனித்தவள்ளியாகியது மென்னைவிட்டுத்
தான்சென்றதோயிருக்குதே நம்மையாக்கே

வசனம்.

ஆ-ஆ- இதென்னமாயம் நான்தினைத்துவந்து வள்ளிநாயகியும் நினைக்கிறையுங்காணேமே அல்லது அவளுடைய அண்ணமார்கள் தினைபறித்துக்கொண்டு அவளையும் கூட்டிக்கொண்டு போனதுபோற்காணுகிறது இதுஎன்ன எனமைகண்டவளைப்போலப்பார்த்தொருடன் வள்ளி நம்மைவிட்டுப்போனாளே இதற்கென்னசெய்கிறது.

சுப்பிரமணியர்சொல்-தரு-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

ஆதிதாளம்.

எங்குபோனாளோ — வள்ளியைக்காணேனும்
எங்குபோனாளோ

கொய்காத்தினைப்புனத்திற் - கிளிகாராமயெனது
பங்கயிருந்தவள்ளிக்கமயெனைவிட்டு (எங்கு)
மதிமுகவசீகரத்தாள் — வள்ளியைத்தானும்
வளர்பாசுமேயுஞ்சப்புகவள்
சதிபோகம்பண்ணியோ — நாஞ்செய்குறை
தாளிருன்விதிபோ
போதுமாயிருந்ததும் மதவேள்கொண்டுக்களிந்த
சதிகாயிபோனவழி ஏதுபோதெரிந்ததில்லை (எங்கு)
வாசுதேப்போன்றுனோ — வள்ளியெனுதன்
வனத்திலேபறந்தனனோ
பாசமிருக்கிற — பாதமிபோன
பாலுநமயக்கொள்ளிலே
ஆசைகொண்டவனக்குரோசைதுபிட்டிலேயென்று
மோசஞ்செய்தெனையிங்கேவஞ்சிச்செய்தபாதகி (எங்கு)
நீசொல்லுவதியே — திணைக்கதிரை
நிதமிசொய்யுங்கிளியே
ஆசாரநியமமே — இல்லுமென்று
அறிவிலிரோமுனமே
எங்கவென்மையலிராதேரவல்லாதென்ன
குரோதன்கத்தும்கோதோகட்டிட்டுதம் (எங்)
திராதபோகம் — தந்தெனைக்கூடித்
சேர்ந்தான்சம்போகம்
வாரேனென்றுரைத்தே — போனவுடனே
வந்தேனந்தாத்தே
துருதந்தியமைக்க நீறநீருக்கியென்னைப்
பாராமலோர்வசனங்கூறுமற்றணிவிட்டு (எங்கு)

சுப்பிரமணியர்சொல் - விருத்தம்.

விடன்குடம்வேலிபிட்டுப் பயிரைநட்டால்
அழிப்பதுதானென்றுமுன்போல் வதுபோலற்றுந்து
வடக்குநயமாதவள்ளி போரேறுமெய்ரோ
வார்த்தையுஞ்சொல்லாமலிந்த வனத்தில்விட்டு
நடக்கமாயம்பொருந்தினளோ தனியேயுபோ
நட்டமாகவெமென விட்டாள்நானிவ்
விடத்திலிங்கேயினம்பிரிந்த மான்போலானேன்
என்செய்வேனினிமேலு மென்செய்வேனே,

வசனம்.

ஆ-ஆ உவகத்தில் வேலிவைத்ததல்லவோ பயிரிடவேண்டுமது போல இந்தவள்ளிக்கு நானொருவேலியாயிருக்க எண்ணப்பட்டமல.

நிதிக்கிட்டதுபோலச் செய்துவிட்டுப்போகமனம் வந்ததல்லவா
சுப்பிரமணியர் சொல் ௬௫-இ-ப்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்

சொருகு கொண்டையழகி எம்மை
சுருக்கு முறுக்குநிலி
அறுகுபாமலர்மேலனைத்துவந்து
ஆரபாரத்துடன்வாரிமுடிந்தமலர்ச் (சொருகு)
மங்கைச்சேலையுடையும் மரிசில்
சாயலன்ன நடையும்
உருவிலாப்பயந்துடையும் வையால்
ஒருபிடிச்சுள்ளிடையும்
மருவிமருவியென்னை மயக்கிக்கலவிசெய்து
வந்திந்தபோலவென்னை வஞ்சமோசொல்லடி (சொரு)
பெருந்திபமணியென்னை நீஒரு
வார்த்தைசொல்லாயோகண்ணே
பார்த்துநீதயவுபண்ணே ஆத்தப்
பரமனநியநம்மே
பூர்த்தமாமலர்மேற்சேர்த்துக்கையாலனைத்துப்
பார்த்துப்பார்த்துநிதஞ் சேர்த்துமுடிந்தமலர்ச் (சொரு)
வஞ்சியானபாவி மனம்
வைத்தேனெமெத்தமேவி
கொஞ்சிக்கொஞ்சிக்கூவி மோகம்
கொடுத்துமருணரி
நெஞ்சில்விரகதாபம்பஞ்சிடிதிபோலிடுக்கு
தெஞ்செய்துமேவடியஞ்சமோயாதி (சொரு)

சுப்பிரமணியர் சொல்-விருத்தம்.

மினைஅம்பாரமதுசெஞ்சிலையே
எத்தனையோவல்லமைதைத்திருந்தினேனே
ராஜிசெய்தவருடனே இனக்கினேனே
நான்பிரியேனென்றுவெருண்டாயுஞ்சொல்லேன்
கானலையாயிருந்தவள்போற்பிரிந்தேகலியிக்
கபடநாடகமாகக்கடந்தியென்னை
மோசமதுசெய்தானே புல்லாயோமானே
முன்னடந்ததாயமிலதுமொழிகுவீரே

இவையுமது-சந்தவிருத்தம்.

பொருபுலியேமதயானைகளேசிறுபுல்வாய்க்குலமே
வருமரையேகலைமானினமேகருமாயாமேதிகளே
குருவினமேகவுதாரிகளேமயில்கோகிலமேகிளியே
ஒருகுறமாமயில்வரும்வழியதிலேதுணைசெயுமெனவிடமே
(வ-ம்) இது வள்ளிப்பெண்ணைநீஎங்கேயேனுமபாரமதுன்

னைக்கெஞ்சியுன்மனோராஜிசெய்து உன்னையருகிலேனேனல்லது
ஓகோபார்த்திர்களா-கர்டிபுலிசிங்கங்களே மான்மரைமேதிகளே
நான் அவளுக்குமனதிற்சந்தேகமில்லாமல்ஒருநாளும்பிரியேனெ
ன்றுசொன்னேன்அப்படியிருக்க என்னைக்கபடமாய்மாயமோ
சஞ்செய்தாளேஅவள் எந்தவழியேபோனாள்சொல்லுங்கள்பட்சிகளே

பொது விருத்தம்.

இப்படிவேலவர்வனத்திலமயங்கிவாடி
வனமுதல்மிருகமும்பட்சிகளையேகேட்டுச்
செப்பமுடன்சிற்றூரின்வழியைநோக்கித்
திவிரமாயவ்வூரின்வந்துமேதிற்
சுப்புரத்திலெவர்களுமேயறிந்திடாமற்
சுத்தமும்வந்தம்மையன்மனைக்கதிற்றெளிக்க
வமைப்படியுங்கண்டமகள்வந்தாரென்று
வன்மையுடனேபாங்கிமார்வந்தாரே.

(வ-ம்) அகோ இப்படியென்றால்இந்தப்பிரகாரஞ்சுப்பிரமணியக்
கடவுள்தினைப்புனத்தில்வந்துவள்ளியம்மனைக்காணாமல்மயங்கி
வாடி சிற்றூரைச்சேர்ந்து நம்பியராசன்வீட்டில் ஒருவரறியாமல்
ஒளித்திருக்க அப்போதுவள்ளியம்மனுடைய பாங்கிமார்கள்க
ண்டுசுப்பிரமணியரைத்தேடித்துக் கேட்கிறவிதமெப்படி யென்றால்.

பாங்கிமார்சொல்-விருத்தம்.

கன்னலபருளியகுமரர்க்கேவலை
சுந்தரர்தாங்கிபகிலெயங்கள்சுத்திவள்ளி
மங்கைகையவிட்டிருக்குமனம்வந்ததோநீர்
வந்ததுவுநன்றுக்கயநாபோற்றி
சயிலைபடலெங்கள்வள்ளியம்மைக்காணுமற்
சாதுறுவ்வலைவில்விசற்நலங்கள்வாசம்
அம்கைமதிற்புரியநியாளேஐயா
அவள்தன்னையிப்போதேஅழைத்துவாரோம்.

வசனம். சாமிசுப்பிரமணியாசேவலக்கொடியோனேநாங்கள்
எங்கள்வள்ளியைவிட்டுஇத்தனைநாழிகைபெய்திருந்தீர்கள்வள்ளிய
ம்மனிட அக்காமார்கள்தினைப்புனத்துபெண்களைகூட்டிவந்தபிறகு
உம்மைக்காணமல்வள்ளியம்மன் உறக்கமும் பசியுமறவாடை
யிலதுவெல்லாமில்லாமல் வாடியிருக்கின்றாளே நாங்கள்விட்டுப்
பிரியமனம் எப்படிவந்ததுசுவாமி (சுப்பிரமணியர்-வசனம்) நல்
லதுஅப்படியா ஆனாலதிசீக்கிரமாய் அவளை அழைத்துவாருங்க
ள் பாங்கிமார்களே (பாங்கியர்-வசனம்) சாமிசுப்பிரமணியபர
ஞ்சிபம் இதோ அழைத்துக்கொண்டுவருகிறோம் சுவாமி,

வள்ளியம்மனும்-பாங்கியும்வருகிற- கண்ணிகள்.

ஆமீனயுமிந்த அண்ணமார்திந்திரை மெரிந்த

கல்லேபாய்த் தாசியும் கூட்டித் தாலிருவரும்
பாதகனிது அய்மிந்து பகிர்முதிப்பா   டென்று
சாதியும் வள்ளியு செய்னத்தலிச் சராட்டுத்து
தம்புக்வடிவேலர் தன்செறு நாடியந்து   வள்ளி
முப்பிட்டவரசைதிக் குறைமுடைப்பளினி.

வள்ளியம்மன் சொல் - வருவிருத்தம்.

மல்லசோகன பயிபசோதயம்
மின்னியவடிவேல் வேந்தசோதயம்
கல்லிகிலில்லாத நளியசோதயம்
கல்லேயபாறு பிறைநவசோதயம்.

(வசனம்) சாமைமுசாதம் வைதாமைக்கொசந்த மன்னவசே சா
அம்மு சாலைகுலைபதி. வள்ளியம்மன் சொல் - கண்ணி

முகைதக்கநாயகனே அநாதரும்   மகனே
வசனேக்கடம்பாவைத் தன்னையல்நிர்திரவ
பாசம்வைத்தசெந்தனை நீர்போசமுஞ்   செய்யவே
பாக்குடநினைத்தருந்தா வைபோபநாம.

வசனம் - செருமெல்பிராணநாதா எல்லேநீதனியேவிட்டிருக்க
எப்படிமனம்வந்தது இப்படிநாம் மென்வருந்தவும் பார்க்கலாமா
வைபதி (சுப்பிரமணியர் - வசனம்) அசேவாகுப்பெண்ணே வள்
ளி அப்படி உன்னமேசாகுசெய்வேனு - நல்லதுஇப்போதுநாம்
இங்கேயிருக்கக்கூடாது நாம் நமது மலைக்குப்போவோம் வாரு
ம்பெண்ணே (வள்ளிவசனம்) அப்படியேநல்லபாக்கியம் - நடக்க
லாமன்வாபதி (சுப்பிரமணியர் - வசனம்) அருள்வாருப்பெண்ணே,

சுப்பிரமணியர் - வள்ளியம்மன் - வசனம்.

அசோவாருமனடி பாக்கியமார்களே இப்போது நாங்கள்
எங்கள்மலைக்குப்போகின்றோம் நீங்கள் சந்தோஷமாய் இவ்விடத்
திலிருங்கள் பாக்கியமார்களே (பாக்கியமார் - வசனம்) அப்படி
யே நல்லபாக்கியம் போய்வாருங்கள் வைபதி அம்மா வள்ளிநாச்
சியே வெங்கள்மேல் கிருபையிருக்கட்டும்,

சுப்பிரமணியர் - வள்ளியம்மன் - மலைக்குப்போகிற
பொது - மெற்படிக் - கண்ணிகள்,

என் பாக்கியமார்கள் செல்வனுடன்   வேலர்
மன்நல்வள்ளிக்கைப்பிடித்து மலையநாடியே
மெய்க்குந்திருவள்ளி நாட்டைவிட்டுமே   சுந்தர்
வைக்குநல்வள்ளியும் வேறுவியல்புயிகடந்தார்
பாக்கியம்போல்வந்த குறப்பையற்றொடிக்கைவிடமறுநி
லாக்கியம்பொருந்த அந்செசொக்காவருசேர்ந்தார்.

விருத்தம்.

நீலவாகைவள்ளியுந்குமாரனும் சேர்ந்தோர்பக்கம்

இருந்திடவேசிற்றூரிலங்கைமோது
ஒவ்வியபவள்ளியிளிற்றயிறும்போது
ஒருபகலைவர்கள்ளதுங் கொண்டோடிப்போனுன்
அவ்விரவுகலையுகண்டுவிழித்தாள் கோவென்
நலநிநாட்டைத் தடமோடனைந்துங்கட்டி
செல்லவையாய்த்தாயிற்நவள்ளியெங்கேனன்று
தேடிருள்ளிந்தைநொந்துவாடினுளே,

வசனம். இந்தப்பிரகாரம்வள்ளியம்மனும்சுப்பிரமணியக்கடவுளு
ம்சிற்றூரைவிட்டுவெகுதூரந் ஒருசோலையிலிரக்கியிருக்க அவ்விட
ம்சிற்றூரில்நங்கைமோகினிநித்திரையில் ஒருபகலைவக்கள்ளன்கொ
ண்டுபோனபாவனையாய்க் கனவுகண்டெழுந்துப் பார்க்கும்போ
து அனைநருகே நித்திரைசெய்த வள்ளியம்மனைக்காணு மென்று
கூக்குரலிட்டவதி பாதவித்து அந்தேசேறவித மெய்படியென்றால்,

நங்கைமோகினிப்புலம்பல் - கண்ணிகள்,

இம் கண்டராகம்,

நானபோளம்மகளேக்காணேனம்மை   எங்கே
அரியாயமெல்லமகளேக்காணேனம்மை   இப்போ
மாயமோவிதுவென்னவருசம்மா   இந்த
மாதுவள்ளியைக்காணேன்நான்மோசா   ஐயோ
எங்கெங்கேயார்த்துப்பார்த்துந்தேடியுமே   வள்ளி
எங்கேபோனுளென்றேநானுமென்று   என்தன்
சுந்திவள்ளியிங்கேதான் நாயின்றுளே   என்னைக்
கைவிட்டெவ்விடமோசென்றுளே   சிற்றூர்
மன்னன்நம்பிராசேந்தராய்வருவாசோ   இங்கே
மகவேமகளென்றேகூடித்திரிவாசே   இங்கே
கூடியபாக்கியநாதுசென்றுளோ   எவனோக்
கூட்டிப்போயெவ்விடத்தில்நின்றுளோ   நம்ம
வேடர்கனைத்துமெரிக்கவரியாரோ   என்னை
மீறியள்ளிபோனதாரெரியாரோ   நமக்குப்
பெண்ணெனுந்திருக்குங்குறிஞ்தேனே   மகளே
பேசாமற்போகவிட்டுந்தவித்தேனே   அன்னம்
உண்ணமற்றுரிக்கநானிருந்தேனே   பேசாது
எனைமகண்டெனுப்போயிருந்தேயே   இந்தப்
பாவிகள்வாளிக்கப்பின்போனுளோ   எந்தப்
பாதகன்கைவசத்திலானுளோ   வள்ளிநீ
பூவையினப்பாக்கியந்தநித்தனன்போ   சும்மாப்
பொய்யாமைச்சொல்லப்போயிருப்பதுண்டோ இது

போது மெற்படி - கண்ணிகள்,

ஓய்யதானந்தேமென்றிருந்தேனே   அப்போ

சந்தமா தாதங்களோட்டிமோ திருமோ — மகள்
செந்தனை விம்பவேனை தெய்வமாது — இலைதன்
இக்கிரம்பார்ப்போர் பிப்போதனை யோருங் — மகிழ
நம்மைகொல்லவேனுமெங்களுக்கும் — மக்கள்
நலமுடன்வந்தாரவேளர்களும் — அப்போ

விருத்தம்,

சாதியில்லாத வழியிருக்குஞ்சொல்லாந்
தம்பவித்தனை வேடர்கலைபேரும்
மோதியபல்லெறறெநெடிக்க வடிக்கணை
முகிக்கிலிடையிருக்கிவேலவும் வருமிப்பொருளு
தீநறவிற்கலைகள் சூழநாடுமொட்டுத்
திறிவள்ளிதனைத் திருடித் திருட்டுக்கள்ளப்
பாதகனைப்பிடித்தொருமித்தடிப்போமென்று
பார்த்திட்டார்படைத்தலை... பார்த்திட்டாரே,

இதுவுமது,

அடாத்துறும் பிராஜுகேளை கள்ளாவேடி
அம்பேத்தி வதங்கடந்து அடித்தார் கூட
மடைந்து தலைக்கொண்டோடினை வளிருப்பாய் சத்தி
விளையாடாதம் தப்போர்க்கார் யதிநன் றுவே
கடந்திடவும் விடுவோமோ வென்று சொல்லாரும்
கல்லேறுட்டம் பார்த்தாரவர்கள் திருக்கேட்டும்
அடர்த்தானவ்வேலனைக் கண்டப்புபா மிக்
கொடுத்திட்டார் வள்ளிகண்டு திகைத்திட்டாளே,

வ-ம், இந்தப்பிரகாரம் நம்கைமோதித் தவிழ்த்தியவன் வியம்மை யைக்காதலன் தம்பிராஜனுக்குச் சொல்ல அப்போது ராஜனுங் குறவர்களும்படிக்கிறார்கள் கேளைக்குத்து வள்ளியைக்கொண்டு சென்ற கள்ளனை பிடிக்கவேண்டுமென்று காலடியைப்பிடித்து வந்து சோலையில் சுப்பிரமணியரும் வள்ளியம்மையும் இருக்கிறதைக்கண்டு மெத்த ஆபாசத்துடன் கள்ளனைத் தொடுக்க அப்போது வள்ளியம்மைகண்டு சுப்பிரமணியரிடஞ் சொல்லுகிற விருத்தமாவது,

வள்ளியம்மன்-சுப்பிரமணியரோடு-விருத்தம்,

எதிரெதிர்ப்படைப் பெருத்திடவண்ணமார்கள்
என்தகப்பன் அலைவோருமிங்கேவந்து
மதயீந்திக்குதித் தொடுத்துப்போருக்குவாரோ
வல்லகுலதெய்வமெய் அமைத்திட்டாரே
விதிபோனதாலோ ஆ பயம்பயேண்டா
மெய்யுடையவள் மனதில் மேலிருக்க
பதறுதே நீபுகுந்தபோது பெண்ணே வள்ளிப்
பார்க்கிறேனே மயிலேறு சேர்க்கிறேனே,

வள்ளியம்மன்-வசனம்.

சாமாஞ்சாமமெய்ப்பிராணநாதா இதோபார்த்தீரா என்தகப்பனும் என தமையன்மார்களுஞ் சேனையுடன்வந்து அம்புதொடுக்கின்றார்கள் தாங்கள் குலதெய்வமென்று மனதில் நினைக்கமாட்டார்களே இதற்கு நாமென்ன செய்வோம் சுவாமி (சுப்பிரமணியர் வசனம்) ஆருவ்வாரும் பெண்ணே வள்ளி அப்படி யாதொன்றும் வாராது நீ புலம்பவேண்டியதில்லை எங்கையில் சத்தி வடிவேலிருக்குதல்லவோ அவர்களெம்மேல் நெருங்கிவந்தால் அவர்களெனைதுவேலாலெமலோகஞ் சேர்க்கிறேன் பாரும்பெண்ணே (வள்ளி-வ-ம்) ஆ-சுவாமி அப்படிச்செய்யலாமா-என தகப்பனையும் அண்ணமார்களையுஞ் சொல்லாமல்விடவேண்டும் பிராணநாதா (சு-வ-ம்) ஆருவ்வோரும் பெண்ணே பகைக்கிறதொப்பாரியுண்டோ ஆகிலும் பார்ப்போம் பேசாமலிரும் பெண்ணே-பொது-வத்திவிருத்தம்.

இப்படிவேலர் செப்பியபோது
அப்புறம் வேடர் கொப்பெனச் சூழ்ந்தார்

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் வேலாயுதக்கடவுள் வள்ளியம்மனுக்குமனத்திடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தசமயத்தில் வேடர்கள் சுத்திருந்த விதமெப்படியென்றால்.

பொதுத்தாழிசை-விருத்தம்.

கைக்குளே வர்நெறிர்பட்டாளிக்கேகள்ளக்காளிவலென்னவே
சாலக்குன்றவர்தம்பிராஜனும்வாளைத்தாவியதீனைப்போல்
எக்கியேதடைபீறியேவந்துவிற்களைகளையேவியே, இவனைக்கொல்
லவொருவர்போதுமேகமாய்ப்படைவேண்டுமோ
திக்கிக்கொண்டபின்விடுவோமோவென்றிராமாயசன்னடைகள்
செய்யவேகத்தசாமிசிறிக்கிருக்கைவேல்கொண்டெறிந்திடத்
தர்க்கம்பண்ணியவேடர்களும் நம்பிராஜனும்பட்டுருவிவே
சாய்ந்தயாய்த்துயிரோய்த்துகாளிற்றவித்தவிழந்தார்களே.

விருத்தம்,

இகல்புரிந்தவேடரெல்லாஞ் சத்திவேலுக்
கிலைதாயகப்போலதிக்கிய் வெதிரோதிக்க
நிகிரிதனைத்துணைத்தகிவோர் குலையுண்டாக்கித்
செவ்விவள்ளிதன்னையதிற் சேர்க்கக்கண்டு
அகமகிழ்த்திராதத் துயரவியன்னி
அண்ணன்மார்தகப்பனை நினைத்தழுதுவாடி
மிகவுருந்தியேகிமைத்தேம்பியிம்பி
விழிகள்புனற்சொரியநொந்துவிள்ளுவாளே-

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியரும் நம்பியராஜனும் அண்ணமார்களும் குறவர்களுஞ்சமர்செய்ய அந்தவேளையில்சுப்பிரமணியர்வேலாயுதங்கொண்டு யாவரையுஞ்சங்கரித்தவுடன் தாங்க

விருத்தனோவென்றெதிரில் நின்றவனைக் கண்டு தனித்துக் குறையுங்கட
கேட்ட வள்ளியம்மை தில்லைவனத்திலே வள்ளியம்மை தகப்பன் அவ்
வையை நிறுத்திப் போனதைக் கேட்டுப் பிரதாபத்திற்றமைந்தமெப்படியெ
ன்றால் வள்ளியம்மன் பலம்பல்-சலவிதன்-தீம்.

சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

என்னைச் செய்வேனோ நான் என்னையாளே — திங்கள்
எரிக்குதே வெயிலில் நின்றேனே
தன்னையேதந்தல் தாயுமறியே — திரும்
காத்திட்டிட்டேனே உயிர்தந்திட்டேனே
மடித்த செடியைத்தாங்கினேன் சேர்ப்பால் — விருப்
மாறுவானோ கதியில்லையோ
உடல்பிறந்த குறத்தியாயிருந்தேன் — திங்கள்
ஒழித்திட்டேனோ உயிரை ஒழித்திட்டேனோ
உங்கள் வழியெல்லாமெய்க்கப் போனேனோ — உடல்
ஓடிவந்தேனோ விருப் மடியவாசிக்கோ
தங்கையென் பதினாலுமறந்திட்டேனோ — இப்பே
தனித்திட்டேனோ உயிர் விடுத்திட்டேனோ

நாரதர்வருகிற பொருவிருத்தம்.

சற்பனைகாரனைமுடித்தக் கைதாவையெல்லாம்
காணவந்தநாரதரும் கந்தவேளை
அற்புதமாய்க்கண்டுநான் காருசெய்தான்
அவ்வளவிளித்துயரமெல்லாம் மகிழ்ந்தானேதான்
உற்பவனெனக் கிரிவேலவனைக்கேட்டான்
உற்றவர்க்கு வந்தநாள் வேடர்குலம்வந்து
மற்பொருமைமாண்டதால்லவையாய்க்கூற
மகிழ்ந்திட்டான் குகனென்னப்புகழ்ந்திட்டானே

(வசனம்) இப்படிச் சொன்ன வள்ளியம்மன் பலம்பிக்கொண்டிருக்கும் போது நாரதமுனிவர் சுப்பிரமணியரிடத்தில் வந்து வணங்கி நின்று நடந்த காரியங்களைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து சொல்லுகிற விதமெப்படியென்றால்

நாரதர் சொல்-விருத்தம்.

கைவடிவேல் திருமயிலோ குருநாதா
கானகத்தில் வள்ளிதனைக் கண்டாயிரு
தெய்விகமாய்க் களியாணஞ்செய்யாமல்வீர்
திருவிளையாட்டாடுதற்கோ விந்தைகூர்ந்து
மெய்வடிவம் பொய்வடிவாய்க்காட்டி விருப்
வேடருயிர் வெகிறுக்கோ நடிக்கையா
மைவிழிமாதையுந்தனையி லைட்டிப்போ
மாண்டவரையெழுப்பி வள்ளி மணஞ்செய்வீரே

(வசனம்) சாமிக்குமாரனையா தருகாசலக்கந்தரே அவைவிட்டுநீர் போய் வள்ளியைமணஞ்செய்யாமல் மெய்யுமறந்துபோய்வேடர்குலம் வேடர்களுயிரைவிருப்பம்போலச்செய்யலாமா ஆகுல் உம்முடைய திருவிளையாடலை யாரறியப்போகிறார் இப்போது வேடர்களையெழுப்பி வள்ளிநாயகியைமணஞ்செய்துகொண்டு தருகாசலக்கடவுளே.

பொருகன்னிகள் இம-சங்கதாபமாயம் - ஆடதாளம்.

நாரதர்விண்ணப்பஞ்செய்திடுகிறேன்தெரிந்திட்டார் வள்ளி
நாயகியாள் வேடுவர்க்குக் கருணையிருந்திட்டார்
விசாரமாயசம்மாரமுமாய் நின்றிருப்பிறார் — முத
வேடர்சிக்காயத்த வேடர்க்குலவிருப்பிறார்
மாயைகுறமையிலேயிட்டநீயிக்குலவென்றார் — உயிர்
மாயும்பிராணன்னைய்யாவா யெழுப்பிப் போமென்றார்
தேவனுறவர்க்குயிர் கொடுத்தோமுன் வழியிலிங்கம் — இவர்
தேசமெல்லாம்வசமோதமடியிலுசத்தியம்
அவ்வியவேடரெழுந்திருப்பாரடியெங்கோனை — எந்தன்
சொல்லுக்குநியாயச்செய்தெழுப்பியேவாயடிகண்ணே
வள்ளிநாயகனசெய்த பாக்கியந்தானென்றுவிட்டான் விடை
வாங்கியேதந்தையங்கவாவெழுப்பச்செய்யிட்டான்
வெட்டினாற்தவுயிர்த்துணையோடெழுந்திருக்கன் — எனத்
குற்றதப்பம்பிச்சற்றமெல்லாமெழுந்திருக்கன்
நாட்டிகமாகியவிராகனையெல்லாருகந்தான் — அந்த
கானத்திலேவேடரெல்லாமெழுந்தே வள்ளிமகிழ்ந்தார்
தோத்திரமாம்வள்ளிதன்னைப்புகழ்ந்தெங்கள்நாயே — பெருந்
தாப்பம் தவிர்த்தாய்வு தந்தகுலதெய்வநீயே
நேத்திரமேமன்னவேடன் கைகூட்டியே சொன்னான் — சந்த
நிர்த்தனைவேலர்முன்பாகவிட்டேயங்குநின்றான்
அப்போதரசன்முகனிடைச் சேவலையும் காட்டினான் சேவ
லாடமயிலாடநற்சொருபமும்காட்டினான்
ஒப்பியவேடர்களானைத்தர்கூத்தாடிப்பணிந்தார் — எங்கள்
உற்றகுலதெய்வமாயியெம்மோடுசொல்லத் தணிந்தார்

நம்பிராஜனும் பத்திரர்சொல் விருத்தம்.

இப்படிவேடர்கொண்டு இவ்விடத்தல்லில்வள்ளி
ஒப்பினைர்கூட்டிவந்த தொருவர்க்குந்தெரியாமையா
அப்பனேயுனதறிந்த மாறிலார்கன்றானேம்
சுப்பிரமணியனேயெங்கள் சொற்பிழை பொறுத்தியேசே

இருவருமருட-விருத்தம்.

தனித்துவள்ளிதனைக்கூட்டி சுவாமியெங்கள்

ஜாதிஜனமறியாமற் றூனென்றால்
இனத்திலேசேர்ந்தொருவர் தருசம்பாவையா
இப்போதேகிற்றாரும் செம்மையேயடி
மனத்தாபமாய்வந்தாருல தேவனேநீர்
வள்ளிநாயகியறிய மாலைசூட்ட
தொனிந்திடவுன்னைப்பிடித்துக் கொடுப்போதுங்கள்
சொற்படியேவாருமையா சுவாமிநீரே

(வ-ம்) சரணஞ்சரணமையா சுவாமி சுப்பிரமணியக்கடவுளே நீர் உம்முடைய சுயரூபத்தைவிட்டுவேற்றுருவங்கொண்டுவள்ளியம்மையை ஒப்பும்படிசெய்துநித்தம்காலைகாத்திக்கூட்டிவந்தீர் உம்முடையசித்தம் எங்கள்பாக்கியம் ஆனாலெங்கள்வள்ளியம்மைதனைத் தந்து எங்கள்ஜாதிஜனமறியாமல்கூட்டிவந்தது சரியோ அதனாலிப்போ துதாங்களின்றாருக்கு எங்கள்கூடவந்து யாவரும் அறியும்படியாய் வள்ளியம்மையை மணஞ்செய்துக்கொண்டு போகவேணுஞ்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்-சொச்சகம்.

வாருமென்றுசொல்லநம்பி மாமனேகேளுமிப்போ
காரியந்தான்நன்றுசன கடுகெனவேபோவோம்நாம்
நாரதனேநீர்கூட நன்மைபெறநிற்றாரிரு
ஏர்பெறவேவந்தால்நா னிசைந்துமணஞ்செய்வேனே

(வ-ம்) கேளுமையாஎனதுசொந்தமாமனாகிய நம்பிமகாராஜனே ஆனால் உங்கள்மனதுபோல வள்ளிநாயகியைமணஞ்செய்யவருகிறேன் போவோம்வாங்கோளையா அதோவாரும் நாரதனே நீரும் எனதுகூடவந்திருந்து வள்ளியைமணஞ்செய்துவைக்கப் போகலாம் வாரும்நாரதரே (நாரதர் வ-ம்) மகாசந்தோஷம் அப்படியேதங்கள் உத்தாரப்படி நடக்கவென்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நல்லதுபோவோம்வாரும் சுப்பிரமணியக்கடவுளே.

சுப்பிரமணியர்கிற்றார்போய்த்திருப்பரங்குன்றஞ்சேர்தல்
கண்ணிகள்-இ-ம் ஆனந்தபைரவி- ஆதிதாளம்.

வெள்ளியங்கிரிவேந்தியனைக்கு — வடி
வேலர்வேந்தனுகூலமாயிருந்தார்
வள்ளிமணாளன்வந்தான்வடிவேலன்வந்தான் — என்று
மகிழ்ந்துதேவரெல்லாம்புகழ்ந்தாதினின்றார்
மாதுநங்கைமோகினிமகளுக்கோர்த்திடும் — நல்ல
மாப்பிள்ளையென்றநிலைசாய்ப்புடன்நின்றாள்
ஜாதிஜனமறியகல்யாணமுடிய — அந்த
சாமிக்குவள்ளிதன்னைதேமசந்துசெய்ய
பேதமில்லையிவருக்கே பெண்கொடுக்கிறோம் — என்று
பெருமிவேடர்புகழ்ந்துநன்றுகொண்டுவந்தார்

நீதமுடனேநம்பிராசனுந்தன்னைவரும் — நல்ல
நேசமாகவேலனைகொண்டுபோயிருந்தார்
நன்றுயிருப்பிசெந்நாதனுந்தனமுட்பிச் — என்று
நாகம்வேடர்க்குவரம்போற்கொடுத்தார்
குன்றமல்வாழ்ந்திருக்கின் குறவர்விமலென்று — சொக்கிக
கோதைவள்ளியைமணம்பேசிமகிழ்ந்தார்
ஆதலால்தனிலேதிருப்பரங்குன்றம் — உண்டு
அங்காலவரிதேமணஞ்செய்யவென்று
கூறகின்றேமெய்யாயடி வேலர்புகழ்ந்தார் — அங்கே
குறவர்வேடர்களை மெய்யாமகிழ்ந்தார்
செவ்வேள்நம்பிராஜனுந் திரமுறுங்குறவர் — அப்போ
திருப்பரங்குன்றம்வந்து சேர்ந்துமகிழ்ந்தார்
ஒவ்வுறுகூர்த்தமும்பார்த்து ஆயர்வன்னம்பார்த்து — அங்கே
ஒருதிருமணமயுருகிளக்காரமுஞ்செய்தார்
வாசனைக்கரும்புகண்ணோட்டிவர்ணப்படங்கள்சேர்த்து — மா
மதிப்பிரகாசமின்னலங்காரஞ்செய்தார்

சுப்பிரமணியர் திருமணத்திற்கு பரமசிவன் தேவர்கள்
வருகிற-விருத்தம்.

கைத்தபரிமளமய நிறைத்துநாத்தக்
சொர்ணமயமானமணவறைசோடித்து
உகந்தபச்சைத்தோரணம்வீதியிலிட்டுச்
உயர்ந்திடும்வானவர்தேவேந்திரனுமற்று
முனிக்கணதாய்முகநூமுனிவர்களுங்குழ்ந்து
முருகனுக்குமகளுஞ் சூட்டுமுகூர்த்தங்கண்டு
மகிழ்ந்து சிவன்பார்வதிசமேதராக
மாக்மயூவ்மேந்தியந்குவருகின்றனரே.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பரங்கிரியில் சொர்ணமயமான கல்யாணமண்டபஞ்சோடித்து சுத்தபரிமள வாசனைகள்சாத்தி சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மனுக்கும் நல்லமுகூர்த்தம்வைத்திருக்க அதையறிந்து முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் இந்திராணிபுருட னுருடனாத்திருவர் முதலாய்முறும்படியாய் பார்வதிசமேதராய் நல்வாழ்வருகிறவிதங்காண்க.

பரமசிவன் பார்வதி தேவர்கள் வருகிற-தரு.
இ-ம்-மோகனம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்புசதாசிவன்வந்தார்-வெள்ளிமலையேறி
சம்புசதாசிவன்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

நம்பமாட்டாமனமுகிசேந்த-அம்பிகையுடன்சேர்ந்து
குறவர்மலையில் வாசமாகவே
நாடிமோகமாயி-டேமாகிய (சம்)

சரணங்கள்-

தேவேந்திரன்முதலோர் அசுரரையும்
தெளிவிந்திரவனிடனோர் புடைசூழ
சரவணமாகிசவ்வாழ்ந்துமுகு சரவணபிரம்மதேவன்
அந்திமாமுகனும் கணநாதரும்
பந்திகுகணங்களை-சந்திரமடநா (சம்)
அப்புருநாதரும் சந்திரசூரியரும்
அக்கினிபகவானும் தவஞ்செய்வோரும்
இப்புருடாதிபரும் கின்னரர்களும்
சித்தியாகிய-கோகிநரும் வெகு
தேந்தியாகிய-காசியனுமக (சம்)
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்
முநிவர்களுக்கூடி ஒன்றுய்வந்து
சுப்பிரமணியர்வள்ளி தோகையிருவருக்குஞ்
சந்தமாகிய - பந்தவிலேமனை
முந்திசமச்செய - வந்திருப்பரங்கிரி (சம்)

தெய்வயானைக்கு விநாயகர் மணஞ்செய்திகூறல்-விருத்தம்.

பரமனும்பார்வதியும்விண்ணோர்பதியுமாதும்
பங்கயனுஞ்சரஸ்வதியுமாலுமாதும்
சரவணவேள்கந்தனுக்குக்குறப்பெண்வள்ளி
தன்னைமணஞ்சூட்டவிது சமயமென்று
திசைவருஞ்செஜமுகனையனுமதிப்பாய்த்
தெய்வானைதனைக்கூட்டிவாருமென்ன
விரைவுடனேபோயவனு மனமுகூர்த்த
விதமெல்லாந்தஞ்சரிக்குவிளம்புவானே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகள் மும்மூர்த்திகளும் பரமசிவன்இவர்கள்திருப்பரங்குன்றம்வந்துசேர்ந்து சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மனுக்குமணமுகூர்த்தவேளைஎன்று தெய்வயானையைக்கூட்டிவரும்படி விநாயகமூர்த்திக்குப் பரமசிவன்பார்வதிசொல்ல விநாயகமூர்த்தி தெய்வயானைக்குப்போய்சொல்லுகிறயிது மெய்ப்படியென்றால்.

விநாயகர்தெய்வானைக்குச்சொல்-தரு- இ-ம் தோடி-
அடதாளம்.

நன்மாமதைச்சொல்லக்கேளாய் தெய்வானையே
உன்மையுநான்சொல்லக்கேளாய்

ஆன்மையில்லாமற்சுந்தன் திருக்கலியாணஞ்செய்ய
உண்மையோகாய அத்தமுதித்திடவந்தேன் (நம்)
திரமைப்பெண்ணொருந்திருக்கத் திரும்பக்கலியாணஞ்செய்தால்
இரண்டுபொருந்திவந்தா வென்றக்குச்சத்தோஷம் பெண்ணே-நன்
னேடிக்குறத்தியைக்கொண்டாடித் தம்பிமணஞ்செய்ய
வேடிக்கைசொல்லவென்றே நாடிக்கூறக்கேல்வந்தேன் (நம்)
மண்டலத்தனிலுயர் வகுத்தயினுக்கும்
பண்டுவிதித்தவிதி கொண்டேதமையானசே (நம்)
உன்னோட்பிரியேனென்று உவாத்தியித்தம்பியின்று
தின்றொருத்தியைக்கொண்டால் பேதியிங்காவதென்ன (நம்)

தெய்வானை-கணபதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நாரதருள்முடிந்ததெனக்கேனைய சொல்ல
நாயகியுமவனைமெத்தநாணிப்பேசும்
நாயகிநாதிரவியப்பருவமுண்டோ
தருவனந்திறகுறத்தியல்நாக்கைதோடி
விரமெல்லாமிழந்தவள்காலடிமேல்விழுந்து
வித்தெறிந்தநாரதன்மேல்விளம்பலாமோ
காரமெல்லாயினியுனாத்தாற்சரிபோவானேன்
கந்தர்மணக்கணைவெந்தேசமுகிறுனே.

தெய்வானை மணவிழக்கித்-திருப்பரங்குன்றம்-வருதல்- விருத்தம்.

புந்தியென்றேங்கையறியேதெண்டாமையா
போற்றிமனந்தேற்றிமெத்தப்புகழ்ந்தேனின்று
சத்திவடிவேல்வாகனமயிற்மேதேறுஞ்
சாமிமனதிசைந்தபடிநடப்பேன்தன்னை
இந்தவள்ளிதனைமணஞ்செய்தெந்நாளுஞ்
சேர்ந்தொருவர்போலிருந்துவாழ்வேனையா
எத்திசையும்புகழ்திருப்பரங்குன்றத்தில்
மெழுந்தருள்வேனாமிட்டணைந்தியெல்பாய்ந்தாலே.

வசனம். சாணாஞ்சாலமையா என்று அத்தானே இனிமேத்தனைவிசம் தீதிர்ந்தாலும் ஆவதென்னமுடியுங்காரியமுடிந்தேதிருமஸ்பிரானைநாயகர் மனதிற்கிசைந்தபடி தங்கைவள்ளியைமணஞ்செய்து நாங்களிருவருமொருமனதாயிருக்கிறோம் நல்லகாலந்திருப்பரங்குன்றம் போகலாம்வாரும் அத்தானே (கணபதிசொல்) நல்லது அப்படியே போகலாம் வாராய்தெய்வானை.

பொது வசனம். இந்தப்பிரகாரம் தெய்வயானை அம்மனும் விநாயகமூர்த்தியும் கருமலையிலிருந்து திருப்பரங்குன்றத்தின் சடையில்வந்துசேர்ந்து பரமசிவன் பார்வதியை வந்தனஞ்செய்து யாவர்களும் மனதாகத்து சுப்பிரமணியருக்கும் வள்ளியம்மனுக்குந் திருக்கலியாணம் நடக்கிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சுப்பிரமணியர் - வள்ளியம்மனைத் திருக்கலியாணஞ்செய்யும்
தரு-இ-ம் சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருக்கலியாணமுடித்தார் சுந்தரவள்ளிக்கும்
திருக்கலியாணமுடித்தார்.

அநுபல்லவி.

மருக்கமழுமலர்பொய்கை பெருக்கமிகாணுஞ்செய்து
மறையவிடத்தோடு முறையாமைநடத்திடவே (திரு)

சரணங்கள்.

சந்தனமாக்கால் நாட்டி முகவேளை
சாமியவைவரையிற்பூட்டி பிருமாதனை
சுத்தப்படிமுத்துப்பந்தல் விதம்வகுத்து
ஆனைப்பிடமும்பொருத்தல் முநிவர்சித்தர்
இந்திரன்விண்ணோர்கூடர் பந்துமுகில்கொண்டாட
இங்கிதமங்கையர் மங்கலமும்பாடத் (திரு)
சந்தனைத்தாற்றமைமெழுகி கோலமிட்டுச்
சதிராய்முக்கோணமமுகன் ஒளிபொருந்த
வத்தனையாய்க்கணபதியை நினைத்துமை
வளரும்பரிதியைக் கும்பம்நிறுத்திப்
பந்தமாகவேதன் சாயுடைத்துவாமும்
பழமுந்தெட்சணைவைத்துப்பணிந்து வேடர்குழுத் (திரு)
சித்தமகிழ்ந்திடவும்வேடர் செய்சாந்திரந்
திரமுடன்கொண்டாடக் களிகூர்ந்து
செந்திருக்கோர்ந்திடும்வள்ளியுங் கந்தசாமியுஞ்
சேர்ந்துக்கோலமயிலும் சிந்தனம்பயவளி
வந்துசெபந்துவம் முறையாகட்டாணுஞ்செய்து
மணவாளபிதிவ்வாக் குணத்தேவர்மலர்பெய்து (திரு)
வேதப்பிரமனும்வந்து முறைப்படி
வேதமோதவுகந்து நன்முருகர்க்குமுந்து
காதகப்படிவேபயிந்து வயதினந்தின்
சாத்தியுஞ்செய்யத்தவிர்ந்து அப்பொழுதிற
கோதிலாப்பவியவிக் கோலொளுங்கோலுக்கும்
குலவிடவேயவளித்து குறமகள்வள்ளியருக்கும் (திரு)
பிருத்தமந்தனமோய் சுத்தமரிக்கொப்பு
முழங்கிடவெனத்தானம் வாத்தியத்தொனியுந்
தெகமெங்குமிகைத்திடவே பெரினைப்பூரின்
சேரவுமுழங்கிடவே அத்தவேளையில்
அகமகிழ்ந்தெய மனமகிழ்கொண்டாடி
ஆரப்பயபூ கலியாணம் அம்பரம்பல் பாடிய (திரு)

நல்லாருஞ்சிந்தைகூர நல்வரிமகிழ்ந்த
தியாவருங்களிகூர முநிவர்தேவர்
ஆசீர்வாதங்கள்செய்ய அட்சதைத்தூவி
அருந்தவர்மறமுய்ய பொங்கமுடனே
நாசர்க்குதவுங்கந்தர் தாலியைக்கையெடுத்து
தார்பூண்டமய்லைவள்ளி தன்கழுத்திற்றரித்து (திரு)
அன்னநடையின்மேனகை திலோர்த்தமை
ஆலாத்திபெத்திடவு மலரயன்வாழ்த்த
வல்லவேடுவர்மகிழ இருபுறமும்
வரணிருந்துபுகழ அப்போதந்த
வல்லிவள்ளியைக்கந்தன் கைபிடித்தேயந்தக்
கல்யாணமண்டபங் களிப்புடன்சுற்றிச்சேர்ந்து (திரு)

சுப்பிரமணியர் மணக்கோலங்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

கைப்பிடித்துமனமகிழ்ந்து வெகுசிங்காரக்- கலியாணக்கோலமெல்லாங்கருணையோடு செப்பியமா வினையெருங் கந்தவேளுந் திரும்பியந்துமொய்முறைச்சீர் செய்தபின்பு மெய்ப்பொருட்பூரணத்தைக்கொண்டு - விமலனும்பார்வதியும் விண்ணோர்நிரனுஞ்சூழ சுப்ரமண்யர் மயிலேறிப் பவனிவந்தார்- தோகையர்கள் சோபனங்கள் சொல்லுவாரே

வசனம். அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியருக்கும் வள்ளியம்மனுக்குந் திருக்கல்யாணமுடிந்து மயில்வாகனருடனாய் மணக்கோலங்கொண்டு பவனிவரும்போது சுற்றிநெருங்கிய மங்கைப்பெண்கள் சோபனம்பாடுகிற விதம் எப்படியென்றால்.

சோபனம்பாடுகிற தரு-இ-ம்-ஆபி-ரூபகதாளம்-
சோபனஞ்செய-சோபனஞ்செய-சோபனஞ்செய-சோபனம்.
பூபதிவேலாயுதர்மணம்பொருந்தவேமிகச்சோபன (சோப)
வள்ளிதெய்வானையுடன் வாழ்வுபெறச்சோபனமே (சோபன)
புள்ளிமயில்வேலர்வள்ளிப்பொருந்தமிகச்சோபனமே (சோப)
அன்னைதெய்வானைவள்ளி அணைந்திருக்கச்சோபனமே (சோப)
தின்னமுடன்முருகனும்வள்ளிசேர்ந்திருக்கச்சோபனமே(சோ)

தேவர்கள்-விருத்தந்தரு-துதல-விருத்தம்.

கந்தரும்வள்ளியும்புகழ்ந்துபவனியந்து-கருணைவாருதிபோற்றிதுகளம்பெற்றோங்க - இந்திரன்மாலயன் முநிவோர்சகலபேரும்- இனிமையுடன்திருவுளப்ரசாதமன்னம்- பந்திவைத்துபடைத்துசகலர்க்குங்கூட்டிப்- பசிதீர்த்துகளிகூர்ந்துபன்னிரத்தர்-சந்தனஞ்சவ்வாதுதாம்பூலங்கொண்டு - சாற்றிஞரியசத்தொழுதுபோற்றினாரே.

தேவர்களுஞ்-சுப்பிரமணியருடன்-வள்ளியம்மையும்
மங்களமாகத்தேர்தனில்-திருத்தம்
திருக்கழுகாசல நகரந்தனில்வந்தங்
கெய்யாவேடம்வள்ளியுடன்சேர்ந்திருந்தாயில்
உருக்கமுடன்தேவர்கள்யாவர்களுந்தொழுது
உடன்கொண்டாடினார்தம்பதியின்மேலாய்
பெருக்கியமாவிடாத்தேகரிகையாட
பெருமையுடன்மங்களகோபாலம்பெற்றோருங்கண்
திருக்குவியாமைச்சிறப்புடையத்கேட்டுப்பார்க்கெல்லாருந்
சித்திரத்தாகெல்லாயிகஞ்சொருத்தாரே.

பொருள்-வசனம்.

அப்போதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பரங்குன் றத்தில் மும்மூர்த்திகள் முதல் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களுந்த பிரசன்முதலான பெயர்களுங்கூடியிருந்து சுப்பிரமணியர்க்கு வள்ளிக்குந்திருமணக்கோலஞ்செய்து அவ்வமயமதிருப்பட்டம்போ யச்சேர்த்தபின்சுப்பிரமணியரும்வள்ளிநாயகியுமினிதாகத்தங்க ள் வழுவாதசம்போகத்தோடு மங்களகரமாயிருக்கின்றார்கள்-

மங்களம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

மங்களமங்களமே ஜெய
மங்களமங்களமே
மங்களஷண்முகன் வள்ளிநாயகிக்கும்
சங்கவர்த்தி தெய்வானை சுப்பிரமணியருக்கும்-மங்களம்
வாமபாகனிந்தாயி சேதமத்தாருக்கும்
பூமிதேவியுமெச்சும் விஷ்ணுவிருக்கும் (மங்களம்)
முப்பத்துமுக்கோடி முநிவர்தேவர்புகழ்
தம்பிரான்குமாரவடிவேலைநாதருக்கும் (மங்களம்)
இந்நாடகத்தினை இன்பமாய்க்கேட்போர்க்கும்
வன்மையாய் நடிக்கும் வாசிப்பவர்க்கும் (மங்களம்)
திருத்தணிப்பதியின் மத்தராய்மணிவிஜயரகுநாதவிஜய
ஜெயவிஜயக செல்வர்களுக்கும் (மங்களம்)
வள்ளியம்மைநாடகத்தை வாசித்திடவே திருப்
புள்ளிமயிலேறும்திருப்பொருந்தியவாழ்வளிக்கும் (மங்களம்)

வாழித்திருத்தம்

சத்திவடிவேல்வாழிச்சேவல்வாழி- தாய்வள்ளிக்கரியமதன்னோங் கிராமக்கூறாட்-முத்தமிழ்ப்பகலிராசவாழி- முத்தையாண்ட வர்க்குமிழ்முருகவேலர்வாழி- சத்தியமாய்ப்புலவர்களுமெய்வாழி சேரவள்ளிதெய்வானைக்கைமேவாழி செந்தூர்திருப்பரங்குன்ற லகும்வாழி-மயில்வாழிகுமாரனிடைவாழிநாளே

வள்ளியம்மைநாடகம்-முற்றும்.